

Κείμενο 1**«Εξουσία αν μου δίνουν»**

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί απόσπασμα, ελαφρώς διασκευασμένο, από το ομώνυμο άρθρο του Παντελή Μπουκάλα που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Καθημερινή» στις 27 Σεπτεμβρίου 2018.

Ας κάνουμε προσωρινά την παραχώρηση να δεχτούμε ότι τέταρτη εξουσία δεν είναι οι ιδιοκτήτες των ενημερωτικών μέσων, αλλά οι λειτουργοί τους. Ότι όλη τη δύναμη που προσφέρουν τα ΜΜΕ, χάρτινα, γυάλινα και διαδικτυακά, τη χαίρονται οι εργαζόμενοί τους. Και μάλιστα όσοι δεν δουλεύουν με ωραία συμβόλαια ποδοσφαιρικού τύπου, αλλά με επισφαλές¹ μισθολόγιο.

Όταν λοιπόν οι δημοσιογράφοι χρησιμοποιούν τη δοτή δύναμή τους για να παραβούν κάθε κώδικα δεοντολογίας, γραπτό και άγραφο, και να υπηρετήσουν προσωπικούς στόχους, παραοικονομικού ή παραπολιτικού περιεχομένου, είναι απλώς καταχραστές². Και δικαιώνουν με τη δράση τους ένα πολύ μεγάλο τμήμα της πάντα καχύποπτης κοινής γνώμης, το οποίο χλευάζει σαν αναξιόπιστο το δημοσιογραφικό επάγγελμα.

Ο όρος «λειτουργήμα» χάνει όλο του το νόημα και όταν οι δημοσιογράφοι, δρώντας σαν τεταρτοεξουσιούχοι, νοικιάζουν τη δύναμη και το όποιο κύρος τους σε κομματικούς ή οικονομικούς μηχανισμούς, καταντώντας προπαγανδιστές, υπηρέτες άδηλων συμφερόντων και διακινητές ψευδών. Αν αυτό το κάνουν στα φανερά, προσφέροντας τη γραφή και την υπογραφή τους έναντι αμοιβής, είναι άξιοι του μισθού τους, αλλά και των λοιδοριών³ που εισπράττουν από το κοινό. Αν όμως το κάνουν στα κρυφά, ενώ δημοσίως συνεχίζουν να παριστάνουν τους αδέσμευτους και ακριβοδίκαιους τιμητές⁴ όλων ανεξαιρέτως, τότε δρουν με διπλασιασμένη δολιότητα και υποκρισία. Αλλά αυτό ακριβώς τους ακυρώνει, έστω κι αν δεν το κατανοούν, ίσως ζαλισμένοι από τη φήμη, μια αποδεδειγμένα εφήμερη θεότητα. Έτσι όπως συλλαμβάνονται να ψεύδονται συνειδητά και συστηματικά («για το καλό της πατρίδας», όπως έχουν τολμήσει να πουν οι κυνικότεροι εξ αυτών), δεν μπορούν να πείσουν πια. Μόνο να φανατίσουν λίγο ακόμα περισσότερο τους ήδη φανατισμένους μπορούν.

¹ επισφαλής: αυτός που δεν είναι απολύτως ασφαλής

² καταχραστές: αυτοί που εκμεταλλεύονται την εξουσία τους

³ λοιδορίες: κατηγορίες

⁴ τιμητής: αυτός που κρίνει και επικρίνει τη γνώμη και τις πράξεις των άλλων. Στην αρχαία Ρώμη, αξίωμα που ο πρόβλεπε την εκτίμηση της περιουσίας και τον έλεγχο των ηθών των πολιτών.

Κείμενο 2

Ζητείται ελπίς

Το παρακάτω κείμενο είναι απόσπασμα από το ομώνυμο διήγημα του Αντώνη Σαμαράκη, το οποίο εκδόθηκε το 1954.

Όταν μπήκε στο καφενείο, κείνο το απόγευμα, ήτανε νωρίς ακόμα. Κάθισε σ' ένα τραπέζι, πίσω από το μεγάλο τζάμι που έβλεπε στη λεωφόρο. Παράγγειλε καφέ. Σε άλλα τραπέζια, παίζανε χαρτιά ή συζητούσανε. Ήρθε ο καφές. Άναψε τσιγάρο, ήπια δυο γουλιές, κι άνοιξε την απογευματινή εφημερίδα.

Καινούριες μάχες είχαν αρχίσει στην Ινδοκίνα. [...] «Η σκιά του νέου παγκοσμίου πολέμου απλούται εις τον κόσμο μας», ήταν ο τίτλος μιας άλλης είδησης. Ύστερα διάβασε άλλα πράγματα: το έλλειμμα του προϋπολογισμού, προαγωγές εκπαιδευτικών, μια απαγωγή, ένα βιασμό, τρεις αυτοκτονίες. Οι δυο, για οικονομικούς λόγους. [...] Αλλού είδε κριτική για ένα ρεσιτάλ πιάνου, έπειτα κάτι για τη μόδα, τέλος την «Κοσμική Κίνηση»: «Κοκταίηλ προχθές... [...] Άναψε κι άλλο τσιγάρο. Έριξε μια ματιά στις «Μικρές Αγγελίες»: ΠΩΛΕΙΤΑΙ νεόδμητος μονοκατοικία... [...], ΖΗΤΕΙΤΑΙ πιάνο προς αγοράν...

Σκέψεις γυρίζανε στο νου του. Από τότε που τέλειωσε ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος, η σκιά του τρίτου δεν είχε πάψει να βαραίνει πάνω στον κόσμο μας. [...] Πέρασε το χέρι του στα μαλλιά του. Σκούπισε τον ιδρώτα στο μέτωπό του· είχε ιδρώσει, κι όμως δεν έκανε ζέστη. [...] Δεν είχε αλλάξει διόλου προς το καλύτερο η ζωή μας ύστερ' από τον πόλεμο. Όλα είναι τα ίδια σαν και πριν. Κι όμως είχε ελπίσει κι αυτός, όπως είχαν ελπίσει εκατομμύρια άνθρωποι σ' όλη τη γη, πως ύστερ' από τον πόλεμο, ύστερ' από τόσο αίμα που χύθηκε, κάτι θ' άλλαζε[...].

Σκέφτηκε τη σύγχυση που επικρατεί στον κόσμο μας σήμερα. [...] Δεν έφταιγε η εφημερίδα που έκανε τώρα αυτές τις σκέψεις. Τα σκεφτότανε όλα αυτά τον τελευταίο καιρό, πότε με λιγότερη, πότε με περισσότερη ένταση. [...] Είχε πολεμήσει κι αυτός στον τελευταίο πόλεμο. Και είχε ελπίσει. Μα τώρα ήτανε πια χωρίς ελπίδα. [...] Στις έξι σελίδες της εφημερίδας: η ζωή. Κι αυτός ήτανε τώρα ένας άνθρωπος που δεν έχει ελπίδα. [...]

Ξανάριξε μια ματιά στην εφημερίδα: η Ινδοκίνα, η «Κοσμική Κίνησης», το ρεσιτάλ πιάνου, οι δυο αυτοκτονίες για οικονομικούς λόγους, οι «Μικρές Αγγελίες»... ΖΗΤΕΙΤΑΙ γραφομηχανή... ΖΗΤΕΙΤΑΙ ραδιογραμμόφωνον... [...]. Έβγαλε την ατζέντα του, έκοψε ένα φύλλο κι έγραψε με το μολύβι του: ΖΗΤΕΙΤΑΙ ελπίς.

Ύστερα πρόσθεσε το όνομά του και τη διεύθυνσή του. Φώναξε το γκαρσόνι. Ήθελε να πληρώσει, να πάει κατευθείαν στην εφημερίδα, να δώσει την αγγελία του, να παρακαλέσει, να επιμείνει να μπει οπωσδήποτε στο αυριανό φύλλο.

ΘΕΜΑΤΑ**ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)****1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)**

Να παρουσιάσεις περιληπτικά σε 50-60 λέξεις τους τρόπους με τους οποίους, κατά τον αρθρογράφο του Κειμένου 1, ένας δημοσιογράφος καταχράζεται την εξουσία του και παύει να επιτελεί «λειτουργήμα».

Μονάδες 10**2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)**

Στο Κείμενο 1 πώς συνδέεται γλωσσικά (συνοχή) και νοηματικά (συνεκτικότητα) η τρίτη παράγραφος με την προηγούμενη; Να τεκμηριώσεις την απάντησή σου.

Μονάδες 10**3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)**

Ο τίτλος του Κειμένου 1 αποτελείται από μια δευτερεύουσα υποθετική πρόταση: «**Εξουσία αν μου δίναν**». Για ποια εξουσία θεωρείς ότι γίνεται λόγος (με βάση το περιεχόμενο του κειμένου) και πώς αιτιολογείται κατά τη γνώμη σου η χρήση του α' ενικού προσώπου (μονάδες 10); Συμπλήρωσε τη δευτερεύουσα υποθετική πρόταση του τίτλου με μια «απόδοση», ώστε να σχηματίσεις έναν πλήρη υποθετικό λόγο (υπόθεση-απόδοση) που νοηματικά να ταιριάζει με το μήνυμα που θέλει να περάσει ο συντάκτης μέσα από το συγκεκριμένο άρθρο του (μονάδες 5).

Μονάδες 15**ΘΕΜΑ 4**

Ποιοι λόγοι οδηγούν τον ήρωα του Κειμένου 2 να δημοσιεύσει στην εφημερίδα την αγγελία «ΖΗΤΕΙΤΑΙ ελπίς» (μονάδες 10); Τι συναισθήματα σου γεννά η απόφασή του αυτή και γιατί (μονάδες 5); Να τεκμηριώσεις σε κάθε περίπτωση την απάντησή σου καταγράφοντας τις απόψεις σου σε 100-150 λέξεις.

Μονάδες 15

19694-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β' ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή).

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ενδεικτική πύκνωση (51 λέξεις)

Ο Παντελής Μπουκάλας, αναφερόμενος στην κατάχρηση της δημοσιογραφικής εξουσίας, επισημαίνει ότι κάποιοι δημοσιογράφοι παραβιάζουν τον κώδικα δεοντολογίας του επαγγέλματός τους για προσωπικό τους όφελος ή υπηρετούν πολιτικά και οικονομικά συμφέροντα άλλων κάνοντας προπαγάνδα και διαδίδοντας συστηματικά ψεύδη, είτε φανερά και επωνύμως, είτε κρυμμένοι υποκριτικά πίσω από τη βιτρίνα του αδέσμευτου επαγγελματία.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η σύνδεση της τρίτης με τη δεύτερη παράγραφο επιτυγχάνεται με τους συνδέσμους και όταν (συνοχή). Μέσω αυτών δηλώνεται η προσθήκη (και) μιας ακόμη περίπτωσης (όταν) παραβίασης του κώδικα δεοντολογίας των δημοσιογράφων. «Ο όρος “λειτουργημα” χάνει όλο του το νόημα και όταν οι δημοσιογράφοι, δρώντας σαν τεταρτοεξουσιούχοι, νοικιάζουν τη δύναμη και το όποιο κύρος τους σε κομματικούς ή οικονομικούς μηχανισμούς...». Στην προηγούμενη παράγραφο ο αρθρογράφος έχει αναφερθεί σε τρόπους με τους οποίους οι δημοσιογράφοι καταχράζονται την εξουσία τους: παραβιάζουν τον δημοσιογραφικό κώδικα δεοντολογίας και υπηρετούν προσωπικούς στόχους. Τώρα προσθέτει μια ακόμα περίπτωση (συνεκτικότητα): εκτός των παραπάνω, οι δημοσιογράφοι καταχράζονται την εξουσία τους και, κατ' επέκταση, παύουν να επιτελούν λειτουργημα, και όταν υπηρετούν ξένα πολιτικά και οικονομικά συμφέροντα κάνοντας προπαγάνδα και παραπληροφωρώντας.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Στον τίτλο «Εξουσία αν μου δίνουν», αν λάβουμε υπόψη το περιεχόμενο του Κειμένου 1, γίνεται λόγος για την εξουσία του Τύπου με την ευρύτερη έννοια αυτού, γνωστή και ως Τέταρτη Εξουσία, δηλαδή για τη δύναμη που έχουν οι δημοσιογράφοι και τα ΜΜΕ να ελέγχουν την πληροφορία που διακινείται στο κοινό και να επηρεάζουν την κοινή γνώμη μέσα από την κριτική

19694-Λύση

που ασκούν. Με τη χρήση του α' ενικού ρηματικού προσώπου ο αρθρογράφος θα μπορούσε πρώτα πρώτα να μιλά για τον εαυτό του, που ως δημοσιογράφος έχει στα χέρια του αυτήν την «εξουσία». Ίσως ωστόσο καλεί έμμεσα οποιονδήποτε άλλο δημοσιογράφο -ή ακόμα και οποιονδήποτε άνθρωπο- να ταυτιστεί με αυτό το «εγώ» και να προβληματιστεί ως προς το πώς διαχειρίζεται ήδη ή θα διαχειριζόταν μια εξουσία, αν κάποιος τού την έδινε: θα την καταχραζόταν ή θα την ασκούσε με υπευθυνότητα και συνείδηση; Ο αρθρογράφος, καταδικάζοντας την πρώτη εκδοχή, παροτρύνει έμμεσα τους αναγνώστες του προς τη δεύτερη, δηλαδή προς την υιοθέτηση μιας ηθικής και δεοντολογικής στάσης. Κατ' επέκταση, η συμπλήρωση του υποθετικού λόγου από τους/τις μαθητές/-τριες θα μπορούσε να γίνει με αποδόσεις του τύπου: *«Εξουσία αν μου δίναν, δε θα την καταχραζόμουν/ θα την ασκούσα σωστά /υπεύθυνα κ.λπ.*

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οι μαθητές/-τριες αναμένεται πρώτα πρώτα να παρουσιάσουν το προφίλ του ήρωα. Πρόκειται για έναν άνθρωπο φιλήσυχο, που είχε πολεμήσει στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και «είχε ελπίσει» ότι μετά το τέλος αυτού θα ερχόταν στον κόσμο ειρήνη και ευτυχία. Παρά τις προσδοκίες του ωστόσο, καθώς ενημερώνεται από την εφημερίδα, διαπιστώνει ότι *«η σκιά του νέου παγκοσμίου πολέμου απλούται εις τον κόσμο»*, ενώ παράλληλα στην κοινωνία υπάρχει δυστυχία, γίνονται εγκλήματα και κάποιος αυτοκτονούν. Οι πληροφορίες αυτές ενώνονται με τις *«σκέψεις»* που ήδη *«γυρίζανε στο νου του»*, *«πότε με λιγότερη, πότε με περισσότερη ένταση»*, και ενισχύουν την απογοήτευσή του για την εικόνα του μεταπολεμικού κόσμου και για τη διάψευση των ελπίδων του για ένα καλύτερο αύριο. Υπό την επίδραση των παραγόντων αυτών και όντας *«ένας άνθρωπος που δεν έχει ελπίδα»*, ο ήρωας προβαίνει σε μια παράδοξη κίνηση. Παρακινήμένος από τις Μικρές Αγγελίες που διαβάζει στην εφημερίδα, αποφασίζει να δημοσιεύσει μια δική του με αυτό που του λείπει πιο πολύ και με την προσδοκία ότι θα το αποκτήσει: *«ΖΗΤΕΙΤΑΙ ελπίς»*. Οι μαθητές/-τριες αναμένεται να προσεγγίσουν τον ήρωα με συμπόνοια και να εκφράσουν τη λύπη τους για την απόγνωση στην οποία βρίσκεται παρά τα όνειρά του για τον μεταπολεμικό κόσμο. Οποιαδήποτε βέβαια τεκμηριωμένη απάντηση εκ μέρους τους είναι αποδεκτή.

Κείμενο 1**«Bullying» στο χώρο εργασίας**

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί ελαφρώς διασκευασμένο απόσπασμα άρθρου της Κωνσταντίνας Αραβανή που δημοσιεύτηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 2014 στο περιοδικό HR Professional (<https://hrpro.gr>).

Ο εκφοβισμός (bullying) και η κατάχρηση εξουσίας στο χώρο εργασίας ιδιαίτερα από ιεραρχικά ανωτέρους, μπορεί να παίξουν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση της επαγγελματικής συνείδησης ενός εργαζόμενου, ιδιαίτερα όταν αυτός βιώνει μια επίμονη διαταραχή-κακομεταχείριση. Στο σημερινό έντονα ανταγωνιστικό και ταχύτατα μεταβαλλόμενο εργασιακό περιβάλλον, οι επιχειρήσεις, προκειμένου να προσαρμοστούν στις αυξανόμενες πιέσεις της αγοράς και να εξασφαλίσουν συνθήκες βιώσιμης ανάπτυξης, διοχετεύουν «υψηλή ενέργεια» στους χώρους εργασίας, κάτι που, αν διαχειριστικά αποτύχει, προκαλεί αίσθημα φόβου.

Είναι σημαντικό να γίνει αντιληπτή η διαφορά μεταξύ του επίμονου και πιεστικού αλλά δίκαιου στελέχους, από τον ανασφαλή πιεστικό ή και επιθετικό και συχνά «θρασύδειλο». Σε αυτές τις περιπτώσεις, η ειλικρίνεια και η πειστικότητα των προθέσεων είναι αυτή που κάνει τη διαφορά. Μια περιστασιακά επιθετική συμπεριφορά δεν πρέπει βιαστικά να κατατάσσεται στην κατηγορία του εκφοβισμού μιας και συχνά αποτελεί εκδήλωση άγχους, πίεσης ή και πρόσκαιρης ανασφάλειας.

Είναι επομένως απαραίτητο να ακολουθούμε κάποια βασικά συνετά βήματα στην αξιολόγηση μιας συμπεριφοράς πριν την χαρακτηρίσουμε εκφοβισμό ή και προσπάθεια χειραγώγησης. Θα πρέπει να προσδιορίσουμε τι ακριβώς συμβαίνει και να αναρωτηθούμε: Έχει κακές προθέσεις ο συγκεκριμένος άνθρωπος; Μήπως περνάει μια άσχημη ημέρα γεμάτη στρες ή δεν έχει την ωριμότητα να αντιμετωπίσει μια έκτακτη κατάσταση; Τέτοια φαινόμενα συχνά δεν αντιστοιχούν σε θύτες «bullying» αλλά χαρακτήρες που, στην προσπάθειά τους να υλοποιήσουν το πρόγραμμα ή τη φιλοδοξία τους, ή ακόμα και να υπηρετήσουν τους εταιρικούς στόχους, επιδίδονται σε σκληρή εργασία και ασκούν έντονη κριτική με άμεσο τρόπο χωρίς να «χαϊδεύουν αφτιά».

Πίσω από αυτές τις συμπεριφορές πιθανότατα να υπάρχει πραγματικό ενδιαφέρον για επιτυχία και όχι δολιότητα. Ο πραγματικός «bully» εκμεταλλεύεται τις αδυναμίες των άλλων με σκοπό να εκπληρώσει τις φιλοδοξίες του. Διακατέχεται από αλαζονεία, κυκλοθυμία και δρα με μυστικότητα, προσποιούμενος ότι πρεσβεύει τις αξίες της εταιρείας για να ενισχύσει την εξουσία του. Γενικά, μπορεί να βλέπει παντού εμπόδια και καθένας που θα βρεθεί κοντά του στο χώρο εργασίας, μπορεί να γίνει στόχος του.

19748

Κείμενο 2

Ο κ. Τμηματάρχης έρχεται!

Το παρακάτω κείμενο είναι απόσπασμα από το ομώνυμο διήγημα του Ζαχαρία Παπαντωνίου (1877-1940), το οποίο εκδόθηκε το 1927.

Ο κ. Τμηματάρχης μπαίνοντας στο γραφείο του, δέκα η ώρα το πρωί, βρήκε μέσα το λαμπρόν ήλιο να του ζεσταίνει τις αναφορές, τις υπογραφές και τις αναβολές. Πρέπει να είναι κανείς παντοδύναμος προϊστάμενος σε δύο τμήματα του υπουργείου των Εσωτερικών, [...] να ακυρώνει, να επικυρώνει, να ματαιώνει, να εξουσιάζει, για να νιώσει το χάδι της ηδονικής αυτής ζέστης. [...] Μόλις ο κ. τμηματάρχης ελούστηκε στην πρωινή χλιαρότητα κι άπλωσε στο πρώτο έγγραφο,πίστεψε πως η πρόνοια του κόσμου τούτου ένα μόνο σκοπό έχει: να τον διατηρήσει τμηματάρχη στην περιστροφική του καρέκλα.

Είκοσι χρόνια τώρα καθισμένος σ' αυτήν την καρέκλα εξουσιάζει. Τρέμουν την υπογραφή του. Ο τελευταίος γραφιάς της επαρχίας τον νιώθει. Οι πιο δυνατοί πολιτευόμενοι έχουν την ανάγκη του και τον κολακεύουν. Ο υπουργός ο ίδιος είναι μελιστάλαχτος μπροστά του απ' το φόβο μήπως τού καταφέρει καμμιά σιγανή γραφειοκρατική μαχαιριά, τέτοιος που είναι, ήσυχος σα βαθύ ποτάμι, αμίλητος σαν πηγάδι, κάτοχος της υπηρεσίας, μοναδικός για λύσεις, και για περιπλοκές [...].

Μα η φήμη του δεν ήταν τυχαίο πράγμα! Την έχτισεν ο ίδιος με τέχνη και υπομονή. Σοβαρός πάντα στον άγνωστο, απειλητικός στον αδύνατο, γελαστός στο σοβαρό, προσεχτικός και στο χαμόγελο και στο κατσούφιασμά του, σήμερα διαχυτικός κι αύριο πάγος στο ίδιο πρόσωπο, άφιλος, άπιαστος, δημιούργησε γύρω του το μυστήριο και τον φόβο κρατώντας τον κόσμο σε υποταγή, σε αβεβαιότητα και σε προσδοκία, καθώς οι ωραίες γυναίκες.

Μόνο η κυρία τμηματάρχου δεν ήταν ενθουσιασμένη με τέτοια δόξα.

- «Τι κερδίσσαμε;» έλεγε συχνά. «Ξερή εξουσία και παράσημα!»

Το είχε κρυφό παράπονο που ο άντρας της ήταν πολύ έντιμος. Κι ήταν αλήθεια τέτοιος ο παντοδύναμος τμηματάρχης. Πονούσε το δημόσιο και δεν καταχράστηκε ποτέ τη δύναμή του για να το ζημιώσει. Δεν κέρδισεν άλλο απ' τις τετρακόσιες ξερές δραχμές του μισθού του. [...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

19748

Πώς πρέπει να αντιμετωπίζεται, σύμφωνα με το Κείμενο 1, η εκδήλωση στον εργασιακό χώρο μιας πιεστικής συμπεριφοράς από ένα ανώτερο στέλεχος προς κάποιον εργαζόμενο; Να καταγράψεις τις θέσεις της αρθρογράφου περιληπτικά σε 60-70 λέξεις.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Πώς εξασφαλίζεται στο Κείμενο 1 η συνοχή μεταξύ δεύτερης - τρίτης παραγράφου και τρίτης - τέταρτης; Να προσδιορίσεις σε κάθε περίπτωση τις συνδετικές λέξεις και να επισημάνεις τα νοήματα που συνδέουν.

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Στο Κείμενο 1, στην τρίτη παράγραφο, να ερμηνεύσεις μέσα στα συγκεκριμένα συμφραζόμενα τη χρήση του ερωτηματικού στις διαδοχικές ερωτηματικές προτάσεις (μονάδες 5) και των εισαγωγικών στις λέξεις / φράσεις «bullying» και «χαϊδεύουν αφτιά». (μονάδες 10)

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4

Να περιγράψεις το προφίλ του κ. Τμηματάρχη ως ανώτερου στελέχους υπουργείου, τεκμηριώνοντας την απάντησή σου με αναφορές στο Κείμενο 2 (μονάδες 10). Πώς θα ένιωθες ως υπάλληλος αν είχες έναν τέτοιο εργοδότη και γιατί (μονάδες 5); Να καταγράψεις τις απόψεις σου σε 100-150 λέξεις.

Μονάδες 15

19748-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή).

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ενδεικτική πύκνωση (65 λέξεις)

Η αρθρογράφος, αναφερόμενη στην άσκηση πίεσης στον εργασιακό χώρο από ανώτερα στελέχη προς τους εργαζόμενους, επισημαίνει την ανάγκη διερεύνησης των προθέσεων εκδήλωσης τέτοιων φαινομένων και μελέτης της συχνότητάς τους ως καθοριστικών παραγόντων για τη σωστή αξιολόγησή τους. Τονίζει άλλωστε ότι μια επιθετική συμπεριφορά δε συνιστά απαραίτητα εκφοβισμό ή προσπάθεια χειραγώγησης αλλά συχνά πηγάζει από το άγχος των ιθυνόντων να διεκπεραιωθεί άμεσα η όποια εργασία.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η τρίτη με τη δεύτερη παράγραφο συνδέονται μέσω του «επομένως», που δηλώνει συμπέρασμα. Ειδικότερα η αρθρογράφος, στη δεύτερη παράγραφο, υποστηρίζει ότι μια μη συστηματική εκδήλωση επιθετικής συμπεριφοράς στον εργασιακό χώρο δεν πρέπει να ταυτίζεται πάντα με τον εκφοβισμό, αφού συχνά πηγάζει από άλλους παράγοντες (άγχος, πίεση, πρόσκαιρη ανασφάλεια). Με βάση αυτό το δεδομένο και μέσω του «επομένως», στην τρίτη παράγραφο οδηγείται στο συμπέρασμα ότι η πιεστική συμπεριφορά ενός εργασιακά ισχυρού προς έναν απλό υπάλληλο, πριν στιγματιστεί με έντονα αρνητικό πρόσημο (εκφοβισμός, χειραγώγηση), θα πρέπει πρώτα να αξιολογείται με σύνεση.

Η τέταρτη παράγραφος συνδέεται με την τρίτη μέσω της φράσης «Πίσω από αυτές τις συμπεριφορές» και πιο συγκεκριμένα μέσω της δεικτικής αντωνυμίας «αυτές» συνδυασμένης με το ουσιαστικό «συμπεριφορές». Με αυτές τις δύο λέξεις η αρθρογράφος «δείχνει» την προηγούμενη παράγραφο και παραπέμπει τον αναγνώστη στις πιεστικές-επιθετικές συμπεριφορές για τις οποίες έκανε λόγο εκεί, οι οποίες ως φαινόμενα συχνά δεν αντιστοιχούν, όπως λέει, «σε θύτες “bullying”». Το ζήτημα αυτό το διευκρινίζει στην τέταρτη παράγραφο, όπου εξηγεί ποια είναι τα χαρακτηριστικά στη συμπεριφορά ενός «bully».

19748-Λύση

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- ερωτηματικό: «Έχει κακές προθέσεις ο συγκεκριμένος άνθρωπος; Μήπως περνάει μια άσχημη ημέρα γεμάτη στρες ή δεν έχει την ωριμότητα να αντιμετωπίσει μια έκτακτη κατάσταση;». Το ερωτηματικό ως σημείο στίξης δείχνει προβληματισμό. Στην προκειμένη περίπτωση ο αρθρογράφος διατυπώνει δύο διαδοχικές ερωτήσεις τις οποίες πρέπει να υποβάλει κάποιος στον εαυτό του στο πλαίσιο της αξιολόγησης μιας πιεστικής-επιθετικής συμπεριφοράς, προκειμένου μέσα από αυτόν τον εσωτερικό προβληματισμό να οδηγηθεί σε έναν ασφαλέστερο χαρακτηρισμό της εν λόγω συμπεριφοράς ως εκφοβιστικής ή μη.
- «bullying»: Τα εισαγωγικά χρησιμοποιούνται εδώ επειδή η λέξη *bullying* είναι όρος. Συγκεκριμένα αποδίδει τον εκφοβισμό, την εκδήλωση κακοποιητικής (σωματικής, λεκτικής, ψυχολογικής κ.λπ.) συμπεριφοράς από κάποιον ή κάποιους ισχυρούς σε βάρος ενός ή περισσότερων «αδυνάμων».
- «χαϊδεύουν αφτιά»: Τα εισαγωγικά εδώ χρησιμοποιούνται, για να δηλωθεί ότι η έκφραση *χαϊδεύουν αφτιά* έχει μεταφορική σημασία (συνυποδηλωτική). Ειδικότερα, μέσα στα συγκεκριμένα συμφραζόμενα, με τη φράση αυτή υπονοείται ότι σε έναν επαγγελματικό χώρο κάποιοι υψηλόβαθμοι «επιδίδονται σε σκληρή εργασία και ασκούν έντονη κριτική με άμεσο τρόπο χωρίς να δείχνουν επιείκεια» απέναντι στους απλούς υπαλλήλους.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

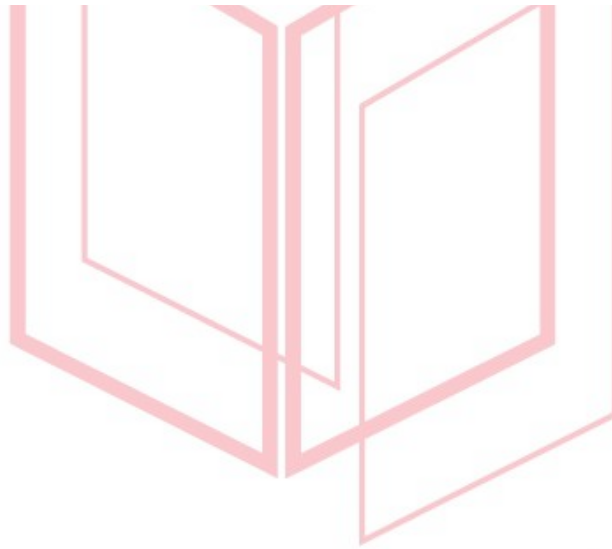
Ο κ. Τμηματάρχης είναι ανώτερο στέλεχος του υπουργείου Εσωτερικών και ειδικότερα προϊστάμενος δύο τμημάτων αυτού. Προσδιορίζοντας το προφίλ του οι μαθητές/-τριες αναμένεται να επισημάνουν ότι ο εν λόγω ήρωας:

- δείχνει να απολαμβάνει την επαγγελματική του θέση (νιώθει «παντοδύναμος» χάρη στις αρμοδιότητες που έχει, απολαμβάνει την «ηδονική ζέση» από τον ήλιο που πέφτει πάνω στο έγγραφό του από το παράθυρο),
- είναι εξουσιομανής και εγωκεντρικός (θεωρεί ότι «η πρόνοια του κόσμου τούτου» έχει σκοπό μόνο «να τον διατηρήσει τμηματάρχη στην περιστροφική του καρέκλα» στην οποία, καθισμένος ήδη είκοσι χρόνια, «εξουσιάζει» και προκαλεί τρόμο στους υπαλλήλους του),
- έχει μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του (πιστεύει ότι ακόμα και οι ανώτεροί του, όπως ο υπουργός, εξαρτώνται από αυτόν και αναγκάζονται να τον κολακεύουν),
- είναι φιλήσυχος και λιγομίλητος, με γνώση του αντικειμένου του («κάτοχος της υπηρεσίας»), ικανός να διεκπεραιώνει κάθε εργασία, σοβαρός, συναισθηματικά συγκρατημένος («προσεκτικός και στο χαμόγελο και στο κατσούφιασμά του»),

19748-Λύση

- γενικά έχει «χτίσει» για τον εαυτό του, «με τέχνη και υπομονή», την εικόνα ενός άψογου υψηλόβαθμου στελέχους, μυστηριώδους, απρόσιτου και επιβλητικού.
- συγχρόνως ωστόσο είναι «πολύ έντιμος» και δεν καταχράζεται την επαγγελματική του δύναμη για το προσωπικό του κέρδος, αλλά αρκείται στον μισθό του.

Οι μαθητές/-τριες καλούνται να φανταστούν τον κ. Τμηματάρχη ως εργοδότη τους και να εκφράσουν τα συναισθήματά τους, είτε αυτά είναι αρνητικά (π.χ. αποστροφή απέναντι σε έναν καταπιεστικό, απρόσωπο, απρόσιτο προϊστάμενο) είτε θετικά (π.χ. επιδοκιμασία ενός εργοδότη που, παρά τον απροσπέλαστο χαρακτήρα του, είναι έντιμος και κάνει σωστά τη δουλειά του). Φυσικά κάθε απάντηση τεκμηριωμένη είναι αποδεκτή.

αδιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Κείμενο 1**Καρεμπέ: Οι άνθρωποι εφήυραν τον ρατσισμό, να ξαναγράψουμε την ιστορία**

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί απόσπασμα άρθρου, ελαφρώς διασκευασμένου, που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» στις 24 Μαρτίου 2018 από τη δημοσιογραφική ομάδα «Το ΒΗΜΑ Team».

Ο Κριστιάν Καρεμπέ¹ γεννήθηκε στο Λιφού του αρχιπελάγους της Νέας Καληδονίας, μιας γαλλικής νησιωτικής κτήσης στον Ειρηνικό Ωκεανό. Τις ρίζες και την Ιστορία της κουβάλησε βαθιά μέσα του καθ' όλη τη διάρκεια της καριέρας του. Ο παλαίμαχος πλέον Γάλλος διεθνής άσος, νυν πρεσβευτής της UEFA², βρέθηκε στο Νεσατέλ (πόλη της Ελβετίας), στο πλαίσιο της Εβδομάδας Δράσης κατά του Ρατσισμού. Αν και ο ίδιος δεν υπήρξε συχνά στόχος ρατσιστικών επιθέσεων, ήταν πάντα ιδιαίτερα ευαισθητοποιημένος σε αυτό το φαινόμενο, το οποίο πολλές φορές αμαυρώνει το άθλημα, όπως κάνει και σε άλλες πτυχές της κοινωνίας. Κληθείς ως πρεσβευτής του προγράμματος «Αρχηγοί της Αλλαγής» της UEFA, ο παγκόσμιος πρωταθλητής με τη Γαλλία το 1998 συμμετείχε σε μια συζήτηση υπό τον τίτλο: «Ποδόσφαιρο, ένα εργαλείο για την καταπολέμηση του ρατσισμού».

«Πρέπει το ποδόσφαιρο να είναι λευκό, για να γίνει αποδεκτό;» ερωτήθηκε ο Καρεμπέ, στο περιθώριο της εκδήλωσης. «Όχι!», απάντησε άμεσα και χωρίς περιστροφές, πριν επισημάνει ότι ο ρατσισμός στο ποδόσφαιρο αντλεί τις σκοτεινές του ρίζες στην ιστορία της ανθρωπότητας. «Αυτό το άθλημα πρωτοεμφανίστηκε από μια βρετανική ελίτ στην οποία και απευθυνόταν. Εκείνη το έσυρε μαζί της καθ' όλη τη διάρκεια ζωής της αυτοκρατορίας της. Αυτό, μέχρι οι ντόπιοι να παρεισφρήσουν στο παιχνίδι», θυμήθηκε ο παλαίμαχος ποδοσφαιριστής. Ο άνθρωπος του οποίου το παρελθόν έχει μια τεράστια πληγή από το μίσος των ανθρώπων προς τον παππού του, ο οποίος είχε αποτελέσει έκθεμα στη Διεθνή Έκθεση του Παρισιού το 1931³.

¹ Κριστιάν Καρεμπέ: Πρώην διεθνής ποδοσφαιριστής, έγχρωμος, γαλλικής καταγωγής, ο οποίος αγωνίστηκε για χρόνια στο ελληνικό πρωτάθλημα ποδοσφαίρου.

² UEFA (Union of European Football Associations): Ένωση Ευρωπαϊκών Ποδοσφαιρικών Ομοσπονδιών.

³ Στην έκθεση αυτή ο προπάππος του Καρεμπέ, Γουίλι, μαζί με συμπατριώτες του, φυλακίστηκε σε ζωολογικό κήπο και υποχρεώθηκε να γίνει «έκθεμα» παριστάνοντας τον κανίβαλο (πηγή CNN. gr, 30/10/2021).

19749

Ως το πιο δημοφιλές άθλημα στον πλανήτη, το ποδόσφαιρο δεν είναι απρόσβλητο στον ρατσισμό. «Όμως το ποδόσφαιρο είναι μια σχολή της ζωής», τόνισε ο Κριστιάν Καρεμπέ. «Κάθε παιδί μαθαίνει πώς να συμπεριφέρεται στους φίλους του, μαθαίνει την έννοια της ομαδικότητας, μαθαίνει να συνεργάζεται και να κινείται προς την υλοποίηση ενός κοινού στόχου και κυρίως μαθαίνει να σέβεται τον άλλον. Μέσω του παιχνιδιού μπορούν να μεταφερθούν πολλά μηνύματα. Τα παιδιά δεν γεννιούνται με την έννοια του ρατσισμού, είναι κάτι που εμείς εφηύραμε ως άνθρωποι και εναπόκειται σε εμάς να ξαναγράψουμε την ιστορία, εξαλείφοντάς τον, δείχνοντας ότι δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ μας, ότι είμαστε όλοι άνθρωποι».

Φυσικά, τα διοικητικά όργανα του ποδοσφαίρου δεν έχουν βρει ακόμα τη θαυματουργή λύση για να κυνηγήσουν τον ρατσισμό από τα γήπεδα. «Είναι μια μακρά και περίπλοκη δουλειά. Ο δικός μου τρόπος αντιμετώπισης της κατάστασης, όταν άκουσα κραυγές και προσβολές στο γήπεδο, ήταν να επικεντρωθώ στη δουλειά μου και να το συζητήσω αν ήταν δυνατόν αργότερα, γιατί δεν πρέπει να είμαστε σιωπηλοί, οφείλουμε να μιλήσουμε. Αυτά είναι ζητήματα για τα οποία πρέπει να μιλάμε.» Η αισιόδοξη φύση του ντόπιου της Νέας Καληδονίας ξέρει ότι ο δρόμος θα είναι μακρύς, αλλά παραμένει πεπεισμένος ότι το έργο που θα επιτελέσει θα αποδώσει μια μέρα. «Οι άνθρωποι της γενιάς μου θέλουν να δώσουν ελπίδα», κλείνει χαμογελώντας.

Κείμενο 2

Οι ουλές

Το παρακάτω ποίημα της Ζωής Καρέλλη (1901-1998) δημοσιεύτηκε το 1951 στην ποιητική συλλογή «Της μοναξιάς και της έπαρσης».

Σαν πεινασμένα στόματα που δεν εχόρτασαν,
ανοίγουν οι επιθυμίες πληγές απάνω μας,
που μένουν ανοιχτές και δεν περνούν,
πληγές που μας πονούν.

Αν χέρι συμπονετικό δε μας τις γιάνει,
αν λόγος συμπονετικός δεν μας τις γλυκάνει,
λόγος παρήγορος, που ξέρει, απαλός,
τα τραύματα αφορμίζουν.
Περνάει καιρός και κλείνουν,
γιατί πρέπει να ζήσουμε.

19749

Όμως σημάδια αφήνουνε,
ουλές, που φαίνονται άσχημες, βαθιές.
Οι αληθινές μορφές είναι τυραννισμένες.

Κι ας μη μας λένε τότε,
ας μην κατηγορούν, που είμαστε
οι παραμορφωμένοι.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να συνοψίσεις σε 50-60 λέξεις τις απόψεις που διατυπώνει στο Κείμενο 1 ο Κριστιάν Καρεμπέ για το ποδόσφαιρο.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να επισημάνεις τη συμβολή του συνδέσμου «Όμως» στη δομή και στο περιεχόμενο της τρίτης παραγράφου του Κειμένου 1.

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Να εντοπίσεις στο Κείμενο 1 το χωρίο στο οποίο υπάρχει διάλογος και να επισημάνεις την επικοινωνιακή του λειτουργία (μονάδες 10). Να αποδώσεις το διαλογικό απόσπασμα σε πλάγιο λόγο (μονάδες 5).

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4

Αφού λάβεις υπόψη σου το περιεχόμενο του ποιήματος “Οι ουλές” (Κείμενο 2), να προσδιορίσεις την έννοια των «παραμορφωμένων» τεκμηριώνοντας την απάντησή σου (μονάδες 10). Τι συμβουλές θα έδινες σε έναν άνθρωπο που έχει «ουλές» στην ψυχή του; (μονάδες 5)

Μονάδες 15

19749-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ενδεικτική πύκνωση (58 λέξεις)

Ο Κριστιάν Καρεμπέ, αναφερόμενος στο ποδόσφαιρο, τονίζει ότι ως άθλημα δεν πρέπει να συνδέεται με τον ρατσισμό. Διευκρινίζει μάλιστα ότι, παρότι κάποτε αφορούσε τους εκλεκτούς, πλέον απευθύνεται σε όλο τον κόσμο, διδάσκοντας κατεξοχήν στα παιδιά τη φιλία, τη συνεργασία για την κατάκτηση ενός κοινού στόχου και τον αλληλοσεβασμό, δηλαδή αξίες που απέχουν από τις ρατσιστικές αντιλήψεις της κοινωνίας.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο σύνδεσμος «Όμως» στην τρίτη παράγραφο του Κειμένου 1, ως προς τη δομή, συνδέει αντιθετικά τη θεματική περίοδο με τα σχόλια/λεπτομέρειες. Πιο συγκεκριμένα, στη θεματική περίοδο της παραγράφου διατυπώνεται η άποψη ότι το ποδόσφαιρο, το δημοφιλέστερο άθλημα παγκοσμίως, δεν είναι ανεπηρέαστο από φαινόμενα ρατσισμού. Στη θέση αυτή αντιπαρατίθεται μέσω του «Όμως», σε ευθύ μάλιστα λόγο, η άποψη του Κριστιάν Καρεμπέ ότι «το ποδόσφαιρο είναι μια σχολή της ζωής». Ουσιαστικά η θέση του ποδοσφαιριστή έρχεται σε αντίθεση με τη θεματική περίοδο, αφού το γεγονός ότι το ποδόσφαιρο προσβάλλεται από τον ρατσισμό δε συνάδει με τον παιδευτικό ρόλο που έχει, κυρίως προς τα παιδιά, στα οποία έμμεσα καλλιεργεί την αξία της συνεργασίας και του αλληλοσεβασμού.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Στην αρχή της δεύτερης παραγράφου του Κειμένου 1 παρατίθεται ένας σύντομος διάλογος ανάμεσα στον Κριστιάν Καρεμπέ και, πιθανόν, σε συντελεστές της εκδήλωσης «Ποδόσφαιρο, ένα εργαλείο για την καταπολέμηση του ρατσισμού», στην οποία συμμετείχε ο Γάλλος ποδοσφαιριστής.

Ερώτηση: «Πρέπει το ποδόσφαιρο να είναι λευκό, για να γίνει αποδεκτό;»

19749-Λύση

Απάντηση Καρεμπέ: «Όχι!»

Πέραν της παραστατικότητας και αμεσότητας στην απόδοση του μηνύματος, που χαρίζει στο κείμενο ο διάλογος, η αξιοποίησή του στην προκειμένη περίπτωση δίνει την ευκαιρία στη συντακτική ομάδα του κειμένου να αναδείξει και να τονίσει τη βασική άποψη του Καρεμπέ –που είναι κυρίαρχη μέσα στο κείμενο– ότι το ποδόσφαιρο δεν κάνει φυλετικές, ούτε φυσικά άλλου είδους διακρίσεις και πρέπει ως άθλημα να μένει ανεπηρέαστο από ρατσιστικές αντιλήψεις. Όλα αυτά συμπυκνώνονται σε ένα δυνατό «Όχι!», διατυπωμένο από τον Καρεμπέ κατηγορηματικά, «άμεσα και χωρίς περιστροφές», και συνοδευόμενο από ένα συναισθηματικά φορτισμένο σημείο στίξης, το θαυμαστικό.

Απόδοση χωρίου σε πλάγιο λόγο: Όταν ρωτήθηκε ο Καρεμπέ αν πρέπει το ποδόσφαιρο να είναι λευκό, για να γίνει αποδεκτό, απάντησε αρνητικά (άμεσα και χωρίς περιστροφές).

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Πρωταγωνιστές του ποιήματος της Ζωής Καρέλλη είναι οι «παραμορφωμένοι»: άνθρωποι γεμάτοι ουλές από τις επιθυμίες που γεννήθηκαν μέσα τους, αλλά δεν ικανοποιήθηκαν, πονεμένα σώματα και ψυχές με πληγές ανοιχτές «σαν πεινασμένα στόματα». Ίσως πρόκειται για πρόσωπα που δεν είχαν τη δυνατότητα ή τις ευκαιρίες να ζήσουν αυτά που θα ήθελαν για τον εαυτό τους, λόγω π.χ. οικονομικής δυσκολίας ή και χαμηλής κοινωνικής θέσης, και γι' αυτό νιώθουν απογοητευμένοι και πληγωμένοι. Το ποιητικό υποκείμενο, σε α' πληθυντικό ρηματικό πρόσωπο, έχοντας τη συλλογική ταυτότητα «εμείς οι παραμορφωμένοι» τονίζει ότι σε αυτές τις περιπτώσεις ο χρόνος λειτουργεί ως γιατρός «γιατί πρέπει να ζήσουμε», γιατί ο καθένας έχει ανάγκη να προχωρήσει μπροστά. Με ή χωρίς βοήθεια, με ή χωρίς «χέρι συμπονετικό» και «λόγο παρήγορο» από την οικογένεια, τους φίλους, την κοινωνία, οι πληγές κλείνουν, αλλά οι ουλές, «άσχημες, βαθιές», μένουν για πάντα στην ψυχή.

Οι τραυματισμένες ψυχές, οι πληγωμένες είτε από τις ανικανοποίητες επιθυμίες είτε από άλλους παράγοντες (π.χ. από τον εκφοβισμό, την περιθωριοποίηση ή κάποια μορφή κακοποίησης), έχουν ανάγκη στήριξης και βοήθειας. Κατ' επέκταση οι μαθητές/-τριες, στο υποθετικό ερώτημα που τούς τίθεται, αναμένεται να δώσουν υποστηρικτικές συμβουλές, τονίζοντας ενδεχομένως πόσο σημαντικό είναι ο άνθρωπος να έχει αυτοπεποίθηση και αυτοεκτίμηση, να αναζητά πρόσωπα να τον στηρίζουν, να μην πτοείται από τις δυσκολίες, να είναι αισιόδοξος για τη ζωή κ.ά.

Κείμενο 1**Burn-out: Όταν η δουλειά μάς φτάνει... στα άκρα**

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί απόσπασμα άρθρου της Φωτεινής Βασιλοπούλου που δημοσιεύτηκε στις 9 Ιανουαρίου 2013 στον ιστότοπο www.vita.gr, στη στήλη «Ψυχολογία».

Είναι τύχη να έχει κάποιος δουλειά σήμερα και ακόμα μεγαλύτερη τύχη είναι να έχει μια δουλειά που να του αρέσει και να ανταποκρίνεται στις προσδοκίες του. Η εργασία είναι δημιουργία, είναι μέσο επιβίωσης, είναι απαραίτητη για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής μας και την ολοκλήρωση της προσωπικότητάς μας, είναι όμως και επίπονη, κουραστική και πολλές φορές... ανθυγιεινή. Μπορεί να έχουν βελτιωθεί οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων σε σχέση με αυτές που επικρατούσαν αρκετά χρόνια πριν, τουλάχιστον στις αναπτυγμένες χώρες, ωστόσο η εργασία συνεχίζει να επιδρά αρνητικά στην ψυχική και σωματική μας υγεία. Οι υψηλές απαιτήσεις, οι συνεχείς αναθέσεις ευθυνών, ο ανταγωνισμός, ο φόρτος εργασίας, τα εξαντλητικά ωράρια, η αυταρχική σε κάποιες περιπτώσεις διοίκηση, οι χαμηλές απολαβές μπορεί να οδηγήσουν στο σύνδρομο Burn-out.

Στα μέσα της δεκαετίας του '70 χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά ο όρος Burn-out στις Η.Π.Α., για να περιγράψει μια επαγγελματική παθολογία που χαρακτηρίζεται από γρήγορη κατανάλωση των ενεργειακών ψυχοσωματικών αποθεμάτων και μείωση των επαγγελματικών επιδόσεων. Εκδηλώνεται με μεγάλη συχνότητα σε όσους ασκούν κοινωνικό λειτούργημα (γιατρούς, νοσηλευτές, κοινωνικούς λειτουργούς κ.ά.). Εκτός, όμως, από τους επαγγελματίες υγείας, με το σύνδρομο αυτό βρίσκονται αντιμέτωποι τα τελευταία χρόνια όλο και περισσότεροι εργαζόμενοι. Σήμερα, που η εργάσιμη ημέρα των 10 ωρών και η επέκτασή της εξαιτίας των κινητών, των λάπτοπ, των E-mail, των SMS, των MSN είναι κάτι το αυτονόητο για τον μέσο φιλόδοξο σαραντάρη, το Burn-out είναι ένα καμπανάκι κινδύνου που προειδοποιεί για την ανάγκη σωματικής και πνευματικής ανάπαυλας μετά από μαραθώνιες συσκέψεις και παραγωγικά brainstorming¹, αλλά και για μια αναθεώρηση των προτεραιοτήτων και γενικότερα της στάσης ζωής. Οι ηλικίες που συνήθως χτυπά είναι αυτές των 25 έως 45 ετών. Στην Ελλάδα το λέμε «Σύνδρομο Εργασιακής Εξουθένωσης».

Κείμενο 2**Ψαλίδι και ρολόι**

¹brainstorming: καταγισμός ιδεών.

19750

Το παρακάτω ποίημα του υπερρεαλιστή ποιητή Θεόδωρου Ντόρρου (1895-1954) ανήκει στη μοναδική ποιητική του συλλογή «Στου Γλυτωμού το Χάζι», που πρωτοδημοσιεύτηκε στο Παρίσι το 1930.

Το αφησμένο πέσιμο του ψαλιδιού
απάνω στο τραπέζι
που 'ναι η γιαλάδα του σαν όψη φωτισμένη από θυσίες,
κει μέσα κρατημένες,
μακριά από το ξέσκασμα των αλλονώνε
που 'ναι πιο τυχεροί πλασμένοι.

Ο κρότος του μιλάει για τη δουλειά τη βραδυνή,
στο κλείσιμο μέσα από τζάμια χειμωνιάτικα,
στο νεκροζώντανο το χώσιμο
σε τρύπες ολάνοιχτες καλοκαιριού,
κι ανοίγει πλημμυρίσματα,
σε καταδίκες που θα κρατήσουνε καιρό.
Τις συντροφεύει.

Και δίνει στις ελπίδες,
– κουρασμένες –
πιο πολλή ζωή απ' το ρολόι που
– λες ποτέ δεν κάνει τίποτ' άλλο –
μετράει τη δουλειά του ψαλιδιού.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να συνοψίσεις σε 50-60 λέξεις τις απόψεις που διατυπώνει η αρθρογράφος στο Κείμενο 1 για την εργασία.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

19750

Στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 μπορούμε να εντοπίσουμε έναν συνδυασμό τρόπων ανάπτυξης: τον ορισμό και τα παραδείγματα. Να επιβεβαιώσεις τη διαπίστωση αυτή με βάση το κείμενο (μονάδες 6). Ποιος από τους δύο τρόπους ανάπτυξης θεωρείς ότι στην προκειμένη περίπτωση είναι πιο βασικός και έχει ισχυρότερο επικοινωνιακό αποτέλεσμα; Να τεκμηριώσεις την απάντησή σου (μονάδες 4);

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Να ερμηνεύσεις τη χρήση των σημείων στίξης στον τίτλο του Κειμένου 1 (μονάδες 10). Να συνθέσεις έναν δικό σου, νοηματικά ισοδύναμο τίτλο, με κυριολεκτική χρήση της γλώσσας (μονάδες 5).

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4

Στο ποίημα του Θεόδωρου Ντόρρου «πρωταγωνιστές» είναι ένα ψαλίδι και ένα ρολόι. Πώς, κατά τη γνώμη σου, αποτυπώνουν / συμβολίζουν την καθημερινότητα του ιδιοκτήτη τους; Να τεκμηριώσεις την απάντησή σου με αναφορές στο κείμενο (μονάδες 10). Ποια συναισθήματα σου γεννά το ποίημα και γιατί (μονάδες 5); Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

Μονάδες 15

✓
αδιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

19750-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή).

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ενδεικτική πύκνωση (59 λέξεις)

Η αρθρογράφος, αναφερόμενη στην εργασία, την παρουσιάζει ως μια δημιουργική απασχόληση που βοηθά το άτομο να ζήσει ποιοτικά και να ολοκληρωθεί ως προσωπικότητα. Τονίζει, ωστόσο, και την αρνητική της επίδραση στην ψυχοσωματική υγεία του εργαζόμενου, αφού, παρά τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας σήμερα, οι απαιτήσεις, ο φόρτος και η πίεση στη δουλειά δύνανται να οδηγήσουν το άτομο σε εξουθένωση.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 2 η αρθρογράφος επεξηγεί τον όρο «*Burn-out*» (ορισμός), δηλαδή ορίζει αυτό που ονομάζουμε στα ελληνικά «*Σύνδρομο Εργασιακής Εξουθένωσης*». Ειδικότερα, με αφορμή τα δεδομένα των ΗΠΑ, κατατάσσει την οριστέα έννοια στην κατηγορία «*παθολογία*» (γένος) και έπειτα διευκρινίζει το πώς αυτή διαφοροποιείται από άλλες παθολογικές καταστάσεις (ειδοποιός διαφορά), επισημαίνοντας ότι πρόκειται για μια κατάσταση που συνδέεται με την εργασία («*επαγγελματική παθολογία*») και χαρακτηρίζεται από γρήγορη κατανάλωση ψυχοσωματικής ενέργειας, καθώς και από παράλληλη μείωση της απόδοσης του εργαζόμενου. Στο πλαίσιο μιας πιο εξειδικευμένης περιγραφής του όρου, η αρθρογράφος επισημαίνει τις επαγγελματικές ειδικότητες που συνήθως «*χτυπά*» αυτό το σύνδρομο. Προκειμένου μάλιστα να τις διευκρινίσει περαιτέρω, αναφέρει συγκεκριμένα παραδείγματα αυτών, όπως τα επαγγέλματα που ασκούν κοινωνικό λειτούργημα και κυρίως τους επαγγελματίες υγείας, δηλαδή γιατρούς, νοσηλευτές, κοινωνικούς λειτουργούς κ.ά. Παραδείγματα βέβαια εντοπίζονται και κατά την παράθεση ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας (κινητών, λάπτοπ, E-mail, SMS, MSN) με τα οποία ένας εργαζόμενος, επικοινωνώντας στο πλαίσιο της δουλειάς του, ουσιαστικά επεκτείνει τις ώρες εργασίας του ακόμα και πάνω από τις δέκα ανά μέρα.

Στη συγκεκριμένη παράγραφο τα παραδείγματα φαίνεται πως παρατίθενται απλώς για να διευκρινίσουν επιμέρους πληροφορίες μέσα στα σχόλια / λεπτομέρειες. Αντίθετα, ο ορισμός

19750-Λύση

εντοπίζεται στη θεματική περίοδο και η επεξήγησή του ουσιαστικά απλώνεται σε όλη την παράγραφο. Κατ' επέκταση, στην προκειμένη περίπτωση ο τρόπος ανάπτυξης του ορισμού είναι πιο βασικός και μάλιστα ισχυρότερος ως προς το επικοινωνιακό αποτέλεσμα σε σχέση με τα παραδείγματα, αφού εξυπηρετεί τη βασική πρόθεση της συντάκτριας να επεξηγήσει το σύνδρομο «Burn-out», το οποίο την απασχολεί σε όλο το κείμενο, όπως φαίνεται και από την αναφορά του όρου στον τίτλο.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Στον τίτλο του Κειμένου 1 («*Burn-out: Όταν η δουλειά μάς φτάνει... στα άκρα*») εντοπίζουμε δύο σημεία στίξης: την «άνω και κάτω στιγμή / διπλή τελεία» (:) και τα «αποσιωπητικά» (...). Το πρώτο σημείο συνοδεύει τον όρο «Burn-out» και ουσιαστικά δηλώνει ότι το υπόλοιπο του τίτλου («*Όταν η δουλειά μάς φτάνει... στα άκρα*»), δίνει μια ερμηνεία αυτού του όρου, στην προκειμένη μάλιστα περίπτωση με συνυποδήλωση. Για αυτήν ακριβώς τη μεταφορική χρήση της γλώσσας μάς προετοιμάζουν τα αποσιωπητικά: *Η δουλειά μάς φτάνει... στα άκρα* (μεταφορά). Τα αποσιωπητικά δηλώνουν με έμμεσο και υπαινικτικό τρόπο το μήνυμα του τίτλου, ότι δηλαδή η εργασία σήμερα συχνά εξουθενώνει τα άτομα. Με κυριολεκτική χρήση της γλώσσας ο ίδιος τίτλος θα μπορούσε να είναι:

Burn-out: Η δουλειά μάς εξουθενώνει (κουράζει στον μέγιστο βαθμό).

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Στο ποίημα πρωταγωνιστές είναι ένα ψαλίδι και ένα ρολόι. Μέσα από την περιγραφή αυτών φαίνεται πως αποτυπώνεται η καθημερινότητα ενός ατόμου που εργάζεται όλη μέρα, με βασικό ίσως εργαλείο της δουλειάς του το ψαλίδι. Θα μπορούσε να ήταν ένας ράφτης ή μια μοδίστρα. Σε κάθε περίπτωση, πρόκειται για έναν άνθρωπο που δεν ανήκει σε αυτούς «που 'ναι πιο τυχεροί πλασμένοι» και μπορούν να απολαμβάνουν ένα ανανεωτικό «ξέσκασμα». Ο ήρωας, σαν νεκροζώντανος, χειμώνα - καλοκαίρι, δουλεύει κλεισμένος στον χώρο εργασίας του όσο τού ορίζει το ρολόι (αυτό που μόνο «μετράει τη δουλειά του ψαλιδιού») μέχρι «τελικής πτώσεως»: μέχρι αργά το βράδυ να τού φύγει το ψαλίδι από το χέρι, προφανώς από την κούραση, και «ο κρότος» από το πέσιμο εκείνου «απάνω στο τραπέζι» να αντηχήσει στο δωμάτιο, προσφέροντάς του μια υποτυπώδη «συντροφιά» και ελπίδα μέσα στην εργασιακή «καταδίκη» και μονοτονία που βιώνει. Οι μαθητές αναμένεται να μιλήσουν για συναισθήματα λύπης, θλίψης, συμπόνιας. Είναι άλλωστε λογικό να συμπάσχει κανείς με έναν άνθρωπο ο οποίος δείχνει να βασανίζεται, και μάλιστα στην καθημερινότητά του, έχοντας θυσιάσει τη ζωή και τις ελπίδες του σε μια εξοντωτική εργασία. Κάθε βέβαια τεκμηριωμένη απάντηση θα πρέπει να γίνει αποδεκτή.

Κείμενο 1

Έγκυρη ενημέρωση

Το ακόλουθο άρθρο του Αθανάσιου Έλλης δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Η Καθημερινή» στις 05.05.2020. <https://www.kathimerini.gr/opinion/1076789/egkyri-enimerosi/> (προσπελάστηκε στις 15.03.2022). Το κείμενο δίνεται αποσπασματικά για τις ανάγκες της εξέτασης.

[...]Η ελεύθερη και σωστή ενημέρωση αναδεικνύει τις ευαισθησίες, προβάλλει τις αντιδράσεις, καθορίζει τη συμπεριφορά μιας κοινωνίας. Είναι βασική παράμετρος της εύρυθμης λειτουργίας της δημοκρατίας, συμβάλλοντας στην αποκάλυψη κενών και λαθών, και κατ' επέκταση στη διόρθωση δυσλειτουργιών, προς όφελος του συνόλου.

Στην εποχή των fake news¹ η αξιόπιστη δημοσιογραφία δίνει μάχη για να επιβιώσει. Πολύ πιο εύκολα ακούγονται οι σκοτεινές συνωμοσίες, οι θεωρίες για τα κρυφά σχέδια «κάποιων» που θέλουν να μας κάνουν το ένα ή το άλλο, από τη νηφάλια και βασισμένη στον σεβασμό των γεγονότων και στην απεικόνιση της αλήθειας δημοσιογραφία. Αυτή που ερευνά και εξηγεί με ακρίβεια και με βάση επιστημονικές έρευνες και εργαστηριακές εξετάσεις, και παράλληλα αναλύει και εκτιμά στηριζόμενη στην ανεξαρτησία και την αντικειμενικότητα.

Δυστυχώς, οι περισσότεροι προτιμούν να διαβάσουν, να ακούσουν, να δουν τα πράγματα απλά και «εύκολα», όχι σύνθετα και δύσκολα, όπως συνήθως είναι. Προτιμούν το άσπρο – μαύρο, όπου «εμείς» είμαστε το άσπρο και οι «άλλοι» το μαύρο. Είναι πιο εύπεπτο.

Μέσα σε αυτό το δύσκολο περιβάλλον καλείται να επιτελέσει το λειτούργημά του ο ανεξάρτητος και αντικειμενικός δημοσιογράφος. Να θίξει συμφέροντα, να διαχωρίσει την αλήθεια από τις φήμες και τα ψέματα ή και τις –συχνά πιο επικίνδυνες– μισές αλήθειες. Να απορρίψει την άκρατη συνωμοσιολογία.

Και όλα αυτά χωρίς κομματικές παρωπίδες, ιδεολογικές αγκυλώσεις ή προσωπικές εξαρτήσεις. Να έχει το θάρρος, αλλά και την ικανότητα, να βλέπει όλες τις πλευρές. [...]

Σε πολλές χώρες οι δημοσιογράφοι που τολμούν να προβάλουν την αντικειμενική αλήθεια διώκονται, φυλακίζονται, συχνά απειλείται η ζωή τους. Η ανεξάρτητη και με αίσθημα ευθύνης ενημέρωση αποτελεί πολύτιμο αγαθό που αξίζει αναγνώριση.

¹ Fake news = ψευδείς ειδήσεις

20075

Κείμενο 2

ΝΙΚΟΣ ΕΓΓΟΝΟΠΟΥΛΟΣ (1907-1985)

Το κουτί της Πανδώρας²

Το ακόλουθο ποίημα ανήκει στη συλλογή *Στην κοιλάδα με τους ροδώνες* (Αθήνα: Ίκαρος, 1978, σ. 101-102) του σημαντικού υπερρεαλιστή ποιητή και ζωγράφου Νίκου Εγγονόπουλου.

*Cogito, ergo sum*³

ΚΑΡΤΕΣΙΟΣ

Η Ιστορία!

τι αβασάνιστες πληροφορίες συνεκράτησε

τι λανθασμένες φήμες μάς μετέδωσε!

Πόσα χουνέρια⁴ και τι πλεκτάνες!

Α! η Κλειώ!⁵ Μα βέβαιο

πως εσημείωνε ό,τι κι' αν άκουγε:

φαίνεται πως πολύ λίγο θα την σκότιζε

ν' αντιληφθή

τι είτανε αλήθεια

και τι δεν είταν!

Μια ολόκληρη ζωή σπουδής και προσοχής και έρευνας

μας επιτρέπει σήμερα

ν' αποκαλύψουμε –να πούμε–

πως όλα τα περί Πανδώρας

και του κουτιού της

είναι ανάξια λόγου παραμύθια...

Ούτε η Πανδώρα ούτε οι θεοί

βάλανε τίποτα μεσ' στο κουτί

κι' ούτε με τ' άνοιγμα

φύγαν τα δώρα

² Σύμφωνα με τη μυθολογία ο Δίας είχε δώσει στην Πανδώρα ένα κουτί (ή πιθάρι) ως γαμήλιο δώρο, με την εντολή να μην το ανοίξει. Όταν όμως εκείνη το άνοιξε, διέφυγαν από αυτό όλα τα δεινά και οι ασθένειες, που βασανίζουν τους ανθρώπους. Το έκλεισε βιαστικά, αλλά το μόνο που έμεινε μέσα στο κουτί ήταν η ελπίδα.

³ Cogito, ergo sum = Σκέφτομαι, άρα υπάρχω.

⁴ Χουνέρι = πάθημα.

⁵ Κλειώ: η μούσα της Ιστορίας.

20075

(που δεν υπήρχαν).

Προσποιήσεις ψευτιές (φτηνές ψευτιές)

ανέντιμες υποσχέσεις και προδοσίες

μας κάνουν να

πιστέψουμε πως κάτι έκλεινε μέσα το

κουτί

που είχε η Πανδώρα!

Κι' αν υπήρξαμε μωρόπιστοι

άνθρωποι και κουτοί

(πρώτος εγώ)

πάντως είμαι σε θέση σήμερα

να βεβαιώσω

πως και κουτί

(ν' ανήκη στην Πανδώρα)

ακόμη δεν υπήρχε!

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να παρουσιάσεις σε μια παράγραφο 50-60 λέξεων τα χαρακτηριστικά της έγκυρης ενημέρωσης και την ευεργετική της επίδραση στο κοινωνικό σύνολο, σύμφωνα με τον αρθρογράφο του Κειμένου 1.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 ο αρθρογράφος οργανώνει τον λόγο του με μια αντίθεση. Να την καταγράψεις (μονάδες 4) και να εξηγήσεις ποιο στόχο εξυπηρετεί (μονάδες 6).

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

«Μέσα σε αυτό το δύσκολο περιβάλλον καλείται να επιτελέσει το λειτούργημά του ο ανεξάρτητος και αντικειμενικός δημοσιογράφος. Να θίξει συμφέροντα, να διαχωρίσει την αλήθεια από τις φήμες και τα ψέματα ή και τις –συχνά πιο επικίνδυνες– μισές αλήθειες. Να απορρίψει την άκρατη συνωμοσιολογία.»

20075

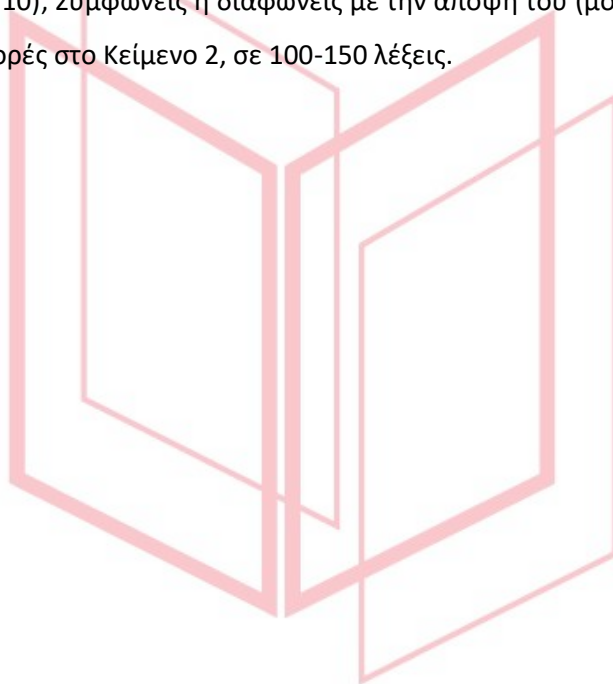
Στην παραπάνω παράγραφο του Κειμένου¹ να αντικαταστήσεις κάθε υπογραμμισμένη λέξη με μια συνώνυμη έτσι, ώστε να μην αλλοιωθεί το νόημα.

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Γιατί, κατά τη γνώμη σου, το ποιητικό υποκείμενο αμφισβητεί ακόμη και την ύπαρξη του κουτιού της Πανδώρας (μονάδες 10); Συμφωνείς ή διαφωνείς με την άποψή του (μονάδες 5); Να απαντήσεις τεκμηριωμένα, με αναφορές στο Κείμενο 2, σε 100-150 λέξεις.

Μονάδες 15

αθιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

20075-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Τα χαρακτηριστικά της έγκυρης ενημέρωσης:

- η ακριβής καταγραφή και ο σεβασμός των γεγονότων, η λεπτομερής εξέταση των στοιχείων
- η ψύχραιμη απόδοση της αλήθειας
- η επιστημονική διερεύνηση, η ανεξάρτητη και αντικειμενική ανάλυση των δεδομένων.

Η ευεργετική της επίδραση στο κοινωνικό σύνολο:

- διαμορφώνει την κοινωνική συμπεριφορά
- διαφυλάσσει τη δημοκρατία, αποκαλύπτοντας παραλείψεις και στρεβλώσεις και επεμβαίνοντας σε περιπτώσεις δυσλειτουργίας των θεσμών.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 ο αρθρογράφος αντιπαραθέτει τις ψευδείς ειδήσεις στην αξιόπιστη δημοσιογραφία. Οι πρώτες βασίζονται στις θεωρίες συνωμοσίας, ενώ η δεύτερη στην ψύχραιμη και αντικειμενική απόδοση των γεγονότων.
- Μέσω της αντίθεσης αυτής ο αρθρογράφος αναδεικνύει την αξία της έγκυρης ενημέρωσης και της δημοσιογραφίας που την υπηρετεί. Παράλληλα, τονίζει όλα τα εμπόδια που πρέπει να υπερβεί, προκειμένου να επιτελέσει το χρέος της, και υπογραμμίζει τη δυσκολία του δημοσιογραφικού λειτουργήματος στις μέρες μας.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

«Μέσα σε αυτό το δυσμενές περιβάλλον καλείται να επιτελέσει το λειτουργημά του ο ανεξάρτητος και αμερόληπτος δημοσιογράφος. Να πλήξει συμφέροντα, να διαχωρίσει την αλήθεια από τις φήμες και τα ψέματα ή και τις –συχνά πιο επικίνδυνες– μισές αλήθειες. Να αποκρούσει/αρνηθεί την υπερβολική/υπέρμετρη συνωμοσιολογία.»

20075-Λύση

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ενδεικτικοί άξονες της απάντησης:

Το ποιητικό υποκείμενο αμφισβητεί πλήρως τον μύθο της Πανδώρας, στον οποίο αποδίδει ιστορική διάσταση, θεωρώντας έτσι ανακριβή και παραπλανητική και την ιστορική αλήθεια (στ. 1-10).

- Υποστηρίζει ότι όχι μόνο οι θεοί του Ολύμπου δεν είχαν βάλει τίποτα μέσα στο κουτί (στ. 22-27), αλλά και πως το ίδιο το κουτί ήταν ανύπαρκτο (στ. 33-35). Με αυτόν τον τρόπο, υπονοεί πως οι άνθρωποι ανέκαθεν πίστευαν σε απατηλές υποσχέσεις ότι ο κόσμος και η ζωή τους θα βελτιωθούν, αλλά πάντα οι ελπίδες τους αποδεικνύονταν μάταιες. Επιπλέον, όμως, διαψεύδει με απόλυτη βεβαιότητα (στην οποία έφτασε ύστερα από μια ολόκληρη ζωή πλάνης, στ. 28-32) την πίστη στην ύπαρξη ενός αρχέγονου παραδείσου, που καταστράφηκε από την ανθρώπινη ανοησία: δεν υπήρχε κουτί της Πανδώρας, άρα τα δεινά που δήθεν διέφυγαν από αυτό ήταν στην πραγματικότητα αναπόσπαστα στοιχεία του κόσμου μας, δεν εμφανίστηκαν εκ των υστέρων. Ο ανθρώπινος κόσμος ήταν πάντα σκληρός, γεμάτος βάσανα.
- Ο/η μαθητής/μαθήτρια καλείται να εκφράσει την προσωπική του/της ανταπόκριση. Μπορεί να γράψει ότι συμφωνεί ή διαφωνεί με την άποψη του ποιητικού υποκειμένου. Αναμένεται να εκφράσει ελεύθερα και τεκμηριωμένα τις απόψεις του/της, αρκεί αυτές να εκπορεύονται από το κείμενο και να μη διατυπώνονται με τρόπο αυθαίρετο. Θετικά αποτιμάται η νοηματική σύνδεση με το ζητούμενο και η σαφήνεια της απάντησης.

αθιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

A. Μη λογοτεχνικό κείμενο**Έγινα μπαμπάς, θα σας τα πω στο blog μου**

Τα ακόλουθα, ελαφρώς διασκευασμένα, αποσπάσματα είναι από το ομώνυμο άρθρο είναι της Έλλης Ισμαηλίδου, δημοσιευμένο στις 25 Απριλίου 2012 στην εφημερίδα «Το Βήμα» (ανακτήθηκε 14/10/2021).

[...] Οι σύγχρονοι γονείς δεν είναι μόνο αναγνώστες, αλλά και παραγωγοί του διαδικτυακού υλικού. Με το πληκτρολόγιο ανά χείρας, με το Facebook¹ διαρκώς συνδεδεμένο και με το Instagram² έτοιμο να απαθανάτισει (και να μοιραστεί) φευγαλέες οικογενειακές στιγμές, παράγουν σελίδες επί σελίδων ως μπλόγκερ³, χρήστες των social media⁴ ή ακόμα και ως διαχειριστές δημοφιλών ιστοσελίδων. Ξεκινούν με το να μοιράζονται την καθημερινότητά τους, συνεχίζουν εκφράζοντας σχόλια και απόψεις, ανεβάζοντας φωτογραφίες και βίντεο, συνδέονται με άλλους γονείς και, πριν καλά-καλά το καταλάβουν, μετατρέπονται σε διαχειριστές δημοφιλών ιστοσελίδων με χιλιάδες αναγνώστες, διαδικτυακή διαφήμιση και λαμπρές επαγγελματικές προοπτικές!

Δεν είναι τυχαίο ότι πρόσφατη έρευνα της αμερικανικής εταιρίας «e-Marketer» ονόμασε της μαμάδες-μπλόγκερ ως τη «νέα δύναμη του μάρκετινγκ», καθώς 32 εκατομμύρια μητέρες διαβάζουν τακτικά γονεϊκά μπλογκ στις ΗΠΑ, ενώ 3,9 εκατομμύρια γράφουν σε τέτοια μπλογκ. Στην Ελλάδα οι αριθμοί είναι σαφώς λιγότερο εντυπωσιακοί, ωστόσο παρουσιάζουν αυξητική τάση, με περίπου 200 γονεϊκά μπλογκ να έχουν καταγραφεί στο ελληνικό διαδίκτυο. Ταυτόχρονα, οι πρώτες γονεϊκές ομάδες αρχίζουν να σχηματίζονται μέσω διαδικτύου. Ξεκινώντας από τον κυβερνοχώρο, οι εν λόγω γονείς καταλήγουν να συναντώνται και σε «φυσικό» χώρο, δημιουργώντας κοινότητες που αλληλοϋποστηρίζονται και αναπτύσσουν πολύπλευρη δράση. [...]

¹ Εφαρμογή κοινωνικής δικτύωσης.

² Εφαρμογή κοινωνικής δικτύωσης.

³ Blogger είναι ο άνθρωπος αυτό ο οποίος δημοσιεύει άρθρα σε ένα blog, το οποίο είτε είναι δικό του, είτε όχι. Το ιστολόγιο, γνωστό συχνά με την άκλιτη ονομασία μπλογκ (blog), είναι μορφή ιστοχώρου.

⁴ Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, τα μέσα αλληλεπίδρασης και επικοινωνίας ομάδων ανθρώπων μέσω διαδικτυακών κοινοτήτων.

20076

Την πρωτοκαθεδρία στα γονεϊκά μπλογκ διατηρούν – όπως θα ήταν αναμενόμενο σε μια πατριαρχική κοινωνία όπως η ελληνική– οι μητέρες. Ωστόσο, πρόσφατα έχουν παρουσιάσει αύξηση τα γονεϊκά μπλογκ που προέρχονται από την πένα ανήσυχων πατεράδων που μοιράζονται τις χαρές (και τα δεινά) της πατρότητας στο διαδίκτυο. «Ξεκίνησα το 2005 ένα προσωπικό μπλογκ χωρίς να έχω πρόθεση να γίνω ένας πατέρας-μπλόγκερ. Ωστόσο, τα τελευταία τέσσερα χρόνια έχω καταλήξει να γράφω όλο και περισσότερο για τα παιδιά μου. Συνήθως τα κείμενά μου είναι αυθόρμητα. Συμβαίνει κάτι και αμέσως γράφω μια σκέψη, ένα σχόλιο, ένα συναίσθημα. Ξέρω ότι υπάρχουν εκεί έξω πολλοί πατεράδες στους οποίους θα προκαλέσω αντίστοιχες σκέψεις και αντιδράσεις», λέει στο «Βήμα» ο κ. Χρήστος Λουφόπουλος, ο οποίος διατηρεί δημοφιλές μπλογκ για γονείς. Ο ίδιος τονίζει ότι οι Έλληνες πατεράδες είναι εξαιρετικοί μπλόγκερ και παράγουν αξιόλογο υλικό για όποιον έχει το «μικρόβιο» να το αναζητήσει. «Η βασική διαφορά με τις μητέρες, ωστόσο, είναι ότι οι πατεράδες δύσκολα ζητούν συμβουλές. Μοιράζονται τις εμπειρίες τους με έναν τρόπο κατεξοχήν μονομερή. Αξίζει να σημειωθεί ότι έχω λάβει πολλές φορές e-mails από μητέρες αναγνώστριες, αλλά ποτέ από πατέρα!» καταλήγει ο ίδιος. [...]

B. Λογοτεχνικό κείμενο

Ψάχνουμε τα θνητά τους μάτια

Το ακόλουθο ποίημα είναι από τη συλλογή του Γιάννη Τζανετάκη (1956 -) «Θαμπά πατίνα», εκδόσεις Πόλις (2017).

Ας λένε με τις μάνες τους
πως δένονται τ' αγόρια
οι άντρες χαμογελάνε
-κρυφά μην πληγωθούν-

πάει στους μπαμπάδες μας ο νους

βρέφη γινόμαστε ξανά
φωτογραφίες

γέρνουμε στο σακάκι τους

κι αν το 'χετε προσέξει

έτσι όπως μας σηκώνουν

στον αέρα

-λες και τους νοσταλγούμε ήδη-

ψάχνουμε τα θνητά τους μάτια

και τη μικρή μας

με λαχτάρα
ανοίγουμε αγκαλιά.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1(μονάδες 35)

1° υποερώτημα (μονάδες 10)

Να παρουσιάσεις, σε ένα κείμενο 50- 60 λέξεων, τη χρησιμότητα των γονεϊκών μπλογκ, σύμφωνα με όσα καταγράφονται στο Κείμενο 1.

Μονάδες 10

2° υποερώτημα (μονάδες 10)

Στη θεματική περίοδο της 3^{ης} παραγράφου: «Την πρωτοκαθεδρία στα γονεϊκά μπλογκ διατηρούν – όπως θα ήταν αναμενόμενο σε μια πατριαρχική κοινωνία όπως η ελληνική– οι μητέρες» επιχειρείται η ομαλή μετάβαση μεταξύ των παραγράφων 2 και 3, αλλά και η εισαγωγή στα νοήματα της 3^{ης}. Με ποιους τρόπους επιτυγχάνεται αυτό;

Μονάδες 10

3° υποερώτημα (μονάδες 15)

Να χαρακτηρίσεις το περιεχόμενο των παρακάτω προτάσεων με την ένδειξη Σωστό ή Λάθος, σύμφωνα με το Κείμενο 1. Η απάντησή σου να μεταφερθεί στο απαντητικό φύλλο.

1. Στο Κείμενο διατηρούνται οι ξενόγλωσσες ονομασίες και όροι, γιατί δεν υπάρχουν αντίστοιχοι στα ελληνικά.
2. Η παράθεση της μαρτυρίας του Χρήστου Λουφόπουλου ενισχύει την οικειότητα στο ύφος λόγου του κειμένου.
3. Το ασύνδετο σχήμα στο χωρίο της 1^{ης} παραγράφου «Ξεκινούν με το να μοιράζονται ... και λαμπρές επαγγελματικές προοπτικές!» επιλέγεται, για να διατυπωθούν, με συντομία, πολλές πληροφορίες.
4. Η φράση «νέα δύναμη του μάρκετινγκ» περικλείεται σε εισαγωγικά, γιατί παραθέτει επιπλέον λεπτομέρειες για τις μαμάδες-μπλόγκερ.

20076

5. Στο χωρίο: «οι Έλληνες πατεράδες είναι εξαιρετικοί μπλόγκερ και παράγουν αξιόλογο υλικό για όποιον έχει το «μικρόβιο» να το αναζητήσει» παρατηρείται συνυποδηλωτική χρήση της γλώσσας.

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Να αναγνωρίσεις, με παραπομπές στα σχετικά χωρία του ποιήματος, τα στοιχεία τα οποία χαρακτηρίζουν τη σχέση πατέρα-γιου (μονάδες 10). Ποια είναι η προσωπική σου στάση απέναντι σ' αυτή τη σχέση και γιατί (μονάδες 5); Η απάντησή σου να έχει έκταση 120-150 λέξεων.

Μονάδες 15

αδιμπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

20076-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η χρησιμότητα των γονεϊκών μπλογκ μπορεί να εντοπιστεί στα εξής:

- Δυνατότητα ανταλλαγής εμπειριών ως γονείς.
- Πεδίο συζητήσεων/επικοινωνίας για ζητήματα γονεϊκότητας.
- Μέσο κοινωνικοποίησης διαδικτυακής και, σε μερικές περιπτώσεις, φυσικής.
- Ανταλλαγή συμβουλών για την αγωγή των παιδιών.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Η ομαλή μετάβαση μεταξύ των παραγράφων 2 & 3 επιχειρείται:
 - με την επανάληψη των όρων «γονεϊκά μπλογκ» και «μητέρες»
 - με την νοηματική συνέχεια των χαρακτηριστικών των γονεϊκών ιστολογίων (στην 2^η παράγραφο τα αριθμητικά στοιχεία/κοινωνικό δίκτυο στην 3^η, πιο συγκεκριμένα, η αριθμητική υπεροχή στην Ελλάδα των μητέρων/διαχειριστριών μπλογκ)
- για την παράγραφο 3, η θεματική περίοδος:
 - αποτελεί το α΄ σκέλος της αντίθεσης (μητέρων-μπλόγκερ – πατέρων-μπλόγκερ)
 - δηλώνει τη σχέση της παραπάνω αντίθεσης, δηλαδή, την αριθμητική υπεροχή των μητέρων σε σχέση με τις αυξητικές τάσεις των πατέρων που διαχειρίζονται ιστολόγια.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

1. Λ
2. Σ
3. Σ

20076-Λύση

4. Λ

5. Σ

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε διαπίστωση από τους/τις μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Ενδεικτικοί άξονες της απάντησης

- Η σχέση πατέρα-γιου, όπως παρουσιάζεται στο ποίημα, χαρακτηρίζεται από:
 - Μιας μορφής «*παρεξήγηση*» (Ας λένε με τις μάνες τους/πως δένονται τ' αγόρια)
 - Μυστική συμπάθεια (οι άντρες χαμογελάνε/-κρυφά μην πληγωθούν-/πάει στους μπαμπάδες μας ο νους)
 - Προστασία (βρέφη γινόμαστε ξανά/ γέρνουμε στο σακάκι τους)
 - Τρυφερότητα (έτσι όπως μας σηκώνουν/στον αέρα)
 - Αγάπη (με λαχτάρα/ανοίγουμε αγκαλιά)
- Στο β' σκέλος του ερωτήματος η διατύπωση επιτρέπει την προσωπική τοποθέτηση. Θετικά αξιολογούνται η σαφήνεια της απάντησης και η αιτιολόγησή της σε σχέση με όσα έχουν αναφερθεί στο α' μέρος.

αδιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

Κείμενο 1

Μια καθόλου ήπια δεξιότητα

Το άρθρο της Τασούλας Καραϊσκάκη δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Καθημερινή» στις 28-3-2021 και αναφέρεται στην τηλεργασία.

Η εργασία από απόσταση εκτελείται κατά βάση στην οικογενειακή εστία, αλλά και επιτακτικά εκτός αυτής, σε ένα φθινό νοικιασμένο δωμάτιο στα πέριξ, στην καρότσα ενός ημιφορτηγού, στο γκαράζ ή στο δενδρόσπιτο του κήπου, καθώς είναι μια πολύ εύθραυστη διαδικασία, άμεσα επηρεαζόμενη από το περιβάλλον.

Δεν είναι τυχαίο ότι οι δημιουργοί, δηλαδή εκείνοι με τη μεγαλύτερη εμπειρία εργασίας στο σπίτι, πάσχιζαν να δραπετεύσουν από τον οικείο χώρο, που τους παγίδευε. Ο Ντίκενς¹ ναι μεν εργαζόταν εντός του οίκου του, όμως απαιτούσε άκρα του τάφου σιωπή· ο Μπετόβεν συνέθετε κατά τους περιπάτους στην εξοχή· ο Στάινμπεκ² δούλευε στο ψαροκάικό του· η Μάγια Αγγέλου³ σε μικρά δωμάτια ξενοδοχείου· ο Ζαν-Πολ Σαρτρ⁴ στα καφενεία.

Δύσκολη υπόθεση η εργασία από το σπίτι. Διέβρωσε τη στεγανότητα των εργασιακών χωρικών ορίων, όμως θόλωσε τα σύνορα μεταξύ προσωπικής και επαγγελματικής ζωής. Μπορεί κανείς να μη χάνει χρόνο στη μετακίνηση, να ζει κοντά στην οικογένεια, να έχει ευέλικτο και παραγωγικότερο ωράριο και αυτονομία, να τρώει ένα υγιεινό μεσημεριανό, ωστόσο αρκετοί από εκείνους που παραμένουν στην τηλεργασία, λαχταρούν ένα μεγαλύτερο σπίτι, ώστε να μη δουλεύουν από την κρεβατοκάμαρα, την κουζίνα, το σαλόνι με το μπες-βγκες των παιδιών, τον ημιυπαίθριο, την αποθήκη. Συχνά διακατέχονται από το αίσθημα της απομόνωσης, της απουσίας από την εργασιακή ομήγυρη, της απομάκρυνσης από την ηθική του χώρου εργασίας ως κινήτρου απόδοσης. Νιώθουν να μαθαίνουν λιγότερα, να χάνουν την ψυχική ανάταση που φέρνει η κοινή προσπάθεια, τον δομημένο χρόνο (το 40% απασχολείται και κατά τον ελεύθερο χρόνο), νέες επαγγελματικές ευκαιρίες, ακόμη κι εκείνες τις μικροειδήσεις που δεν αναφέρει κανείς στις τηλεδιασκέψεις, τα διαλείμματα με τους συναδέλφους. Εμπειρίες που μόνο αναμικά υποκαθιστούν τα εικονικά σαλόνια, τα διαδικτυακά πηγαδάκια, οι ψηφιακές πλατφόρμες για τηλεψυχαγωγία με συναδέλφους, οι ρουλέτες εταιρικών τηλεσυζητήσεων για διεύρυνση των επαγγελματικών γνωριμιών.

1 Ντίκενς: Άγγλος μυθιστοριογράφος

2 Στάινμπεκ: Αμερικανός συγγραφέας

3 Μάγια Αγγέλου: Αμερικανίδα ποιήτρια, συγγραφέας, ηθοποιός, μουσικός και υπέρμαχος των πολιτικών δικαιωμάτων των μαύρων στις ΗΠΑ

4 Ζαν-Πολ Σαρτρ : Γάλλος φιλόσοφος και λογοτέχνης

Η τηλεργασία είναι μια νέα ήπια δεξιότητα προς απόκτηση. Με επιπλέον ζητούμενα, την ακραία αυτοπειθαρχία, την εγκατάσταση στο κέντρο του επικοινωνιακού γίνεσθαι, τις γνώσεις για υπέρβαση τεχνολογικών και άλλων αντιξοοτήτων. Αλλά και με ισχύουσες τις παλιές προϋποθέσεις: χώρο βολικό, ακμαίο ηθικό, ορίζοντες, δίχτυ εργασιακής προστασίας· εδώ κι εκεί δημιουργούνται ήδη στρατιές αναλώσιμων υποαμειβόμενων τηλεργαζομένων.

Κείμενο 2

Εφθαρμένον

Το απόσπασμα προέρχεται από το διήγημα της Σοφίας Κλήμη-Παναγιωτοπούλου (1928-2001) «Το εφθαρμένον», από το βιβλίο «Εξομολογήσεις». Εκδόσεις Σμυρνιακάκη Αθήνα 1990.

«Τότε που τελειώναμε το μικτό γυμνάσιο σε κείνη τη μικρή πολιτεία του ακρότατου βορρά -τόσα χρόνια πίσω-, λίγοι μιλούσαν για Αθήνες και σπουδές στο Πανεπιστήμιο. Των πιο πολλών οι προσδοκίες ακολουθούσαν ταπεινή πορεία και σμιλεύονταν στα πρότυπα των γονιών μας. Κι ήταν να γίνουμε ο καθένας ένας καλός μαγαζάτορας, μια καλή νοικοκυρά — εννοείται μ' ένα άξιο παληκάρι στο πλάι της. [...]

Μερικών τολμηρών τα ονείρατα άγγιζαν τους μπάγκους της Τράπεζας. Τούτο ήταν τ' ανώτατο που μπορούσες τότε να σημαδέψεις: να γίνεις τραπεζικός. Τα 'φερε η ζωή, έγινα τραπεζικός. Ήταν πάρα πολύ αυτό για τη γενιά μου, πολυς θαυμασμός και πολυς φθόνος ξεσηκώθηκε καταπόδι μου, μα εγώ είχα πια καθίσει μπροστά στο αστραφτερό τεζιάκι — το γκισέ — της Τράπεζας και βολεύτηκα. Βολεύτηκα με τη θέση, μα δεν βολεύτηκα με τα νούμερα. [...]

Πέρασαν τα χρόνια. Τα λεφτά δεν σταμάτησαν ποτέ να στοιβιάζονται στους μπάγκους της Τράπεζας και να γιομίζουν με το χνώτο τους τα πνευμόνια μου. Η γνωριμία τους έγινε πια συνήθεια. Γιόμισα κι εγώ με την πείρα των ταμιακών συναδέλφων πως τα ξένα λεφτά είναι πάντα ξένα κι η καταγραφή των πολλών μηδενικών πίσω απ' τα νούμερά μου κατάντησε ρουτίνα. Όμως... Σιγά σιγά και μέρα τη μέρα άρχιζα να νοιώθω να με βαραίνει η φθορά. Η φθορά στην καρδιά, στα αισθήματα, τις προσδοκίες μου... Η φθορά στις σχέσεις με τους ανθρώπους, τους συναδέλφους, μ' αυτούς τους καθημερινούς «πλησίον». Κι άρχισα να παρομοιάζω τον εαυτό μου με το χρησιμοποιημένο, το «εφθαρμένο» εκατομμύριο που αφού — αστραφτερό φρεσκοτυπωμένο χαρτονόμισμα τα 'ριξαν στη βιοπάλη, το ετοιμάζουν τώρα, το μετρούν, το δένουν, το καταγράφουν, το προορίζουν για την πυρά. Το πίστεψα πια στο τέλος πως ένα δεμάτι βρώμικα χιλιάρικά ήμουν, δεμένη σταυρωτά με το μιτάρι και την ετικέτα «εφθαρμένον». Μετρώντας στα φυλλοκάρδια μου, έβρισκα ξεφτισμένες όλες τις αξίες, τα ιδανικά, την όμορφη αρχή, τη χαρά της δουλειάς, τη συναδελφικότητα. [...]

Να τα μουτζώσεις, λέει, όλα, «μίαν ωραϊαν πρωϊαν», να λουστεις λευτεριά, να καταλάβεις επί τέλους ποιος είσαι. Ότι είσαι άνθρωπος με γνώμη, ιδέες, οντότητα. Να ξαναγίνεις «εσύ». Αυτό και μόνο, μα το σπουδαιότερο: Να ξαναβρείς τον εαυτό σου.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να παρουσιάσεις συνοπτικά σε 60-70 λέξεις τις αρνητικές πτυχές της τηλεργασίας, σύμφωνα με τις πληροφορίες που περιέχονται στο Κείμενο 1.

Μονάδες 10

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να αιτιολογήσεις τη χρήση των παραδειγμάτων ως τρόπου οργάνωσης του λόγου της συντάκτριας στη 2η παράγραφο του Κειμένου 1.

Μονάδες 10

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Στην 3η παράγραφο του Κειμένου 1 η αρθρογράφος επιδιώκει να προβληματίσει τους αναγνώστες σχετικά με την τηλεργασία. Να επισημάνεις 3 διαφορετικές γλωσσικές επιλογές (μονάδες 6) και να ερμηνεύσεις τη λειτουργία τους αναφορικά με το σκοπό της αρθρογράφου (μονάδες 9).

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Να ερμηνεύσεις την σχέση του προσώπου που πρωταγωνιστεί στην αφήγηση με την εργασία του αξιοποιώντας τρεις σχετικές αναφορές στο Κείμενο 2. Να εκφράσεις τη συμφωνία ή τη διαφωνία σου με την ευχή που διατυπώνει στο τέλος του αποσπάσματος. Οργάνωσε την απάντησή σου σε 120-150 λέξεις.

Μονάδες 15

20080-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Οι αρνητικές πτυχές της τηλεργασίας (εντοπίζονται στην 3η παράγραφο του Κειμένου 1):

- σύγχυση μεταξύ προσωπικής και επαγγελματικής ζωής,
- στενά χωρικά όρια σπιτιού,
- απόσπαση προσοχής,
- απομόνωση, απουσία κοινωνικών σχέσεων και συνεργασίας με συναδέλφους,
- έλλειψη κινήτρων και ευκαιριών επαγγελματικής εξέλιξης,
- αξιοποίηση ελεύθερου χρόνου για επαγγελματικούς σκοπούς.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στη 2η παράγραφο η αρθρογράφος παραθέτει τα παραδείγματα γνωστών και καταξιωμένων δημιουργών (Ντίκενς, Μπετόβεν κ.λπ.) που εργάζονταν στο σπίτι, αλλά αναζητούσαν διέξοδο από αυτό.

Με τα παραδείγματα αυτά ενισχύει τη θέση της για τον εγκλωβισμό του τηλεργαζόμενου στα στενά όρια του σπιτιού του και την ανάγκη εύρεσης διεξόδου. Στην επόμενη παράγραφο η αρθρογράφος επισημαίνει χαρακτηριστικά : *Δύσκολη υπόθεση η εργασία από το σπίτι*

Με τον τρόπο αυτό ενισχύει την πειστικότητα των επιχειρημάτων της και στηριζόμενη σε αληθινές ιστορίες προβληματίζει τον αναγνώστη για το «κόστος» της τηλεργασίας.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Ενδεικτικά ο μαθητής μπορεί να επισημάνει:

20080-Λύση

- το ασύνδετο σχήμα (το αίσθημα της απομόνωσης, της απουσίας από την εργασιακή ομήγυρη, της απομάκρυνσης από την ηθική του χώρου εργασίας ως κινήτρου απόδοσης.)

Έμφαση, ένταση στο λόγο, καταϊγισμός αρνητικών πτυχών της τηλεργασίας.

- τη μεταφορική χρήση της γλώσσας (Διέβρωσε τη στεγανότητα των εργασιακών χωρικών ορίων, όμως θόλωσε τα σύνορα μεταξύ προσωπικής και επαγγελματικής ζωής)

Δίνονται με παραστατικό και εύληπτο τρόπο οι αρνητικές συνέπειες της τηλεργασίας που αφενός άλλαξαν τα δεδομένα του εργασιακού χώρου, από την άλλη όμως προκάλεσαν σύγχυση μεταξύ προσωπικής και επαγγελματικής ζωής.

- τη χρήση προφορικού λόγου-απλού καθημερινού λεξιλογίου (να μη δουλεύουν από την κρεβατοκάμαρα, την κουζίνα, το σαλόνι με το μπες-βγες των παιδιών, τον ημιυπαίθριο, την αποθήκη)

Με σαφή και κατανοητό τρόπο αποδίδεται η ασάφεια του «επαγγελματικού» χώρου στα όρια του σπιτιού με αποκορύφωμα την παρουσία παιδιών που δικαιολογημένα συνιστούν για τους εργαζόμενους πηγή απόσπασης της προσοχής .

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ο μαθητής μπορεί να επισημάνει ότι το πρόσωπο της ιστορίας

- είχε βουλευτεί με τη θέση στην τράπεζα (μα εγώ είχα πια καθίσει μπροστά στο αστραφτερό τεζιάκι — το γκισέ — της Τράπεζας και βολεύτηκα. Βολεύτηκα με τη θέση, μα δεν βολεύτηκα με τα νούμερα), μια θέση αξιοζήλευτη στην εποχή που ζει,
- ένιωθε η ρουτίνα της εργασίας να προκαλεί φθορά σε όλα τα επίπεδα (Σιγά σιγά Σ και μέρα τη μέρα άρχιζα να νοιώθω να με βαραίνει η φθορά. Η φθορά στην καρδιά, στα αισθήματα, τις προσδοκίες μου... Η φθορά στις σχέσεις με τους ανθρώπους, τους συναδέλφους, μ' αυτούς τους καθημερινούς «πλησίον».),
- δε βιώνει τη χαρά της δημιουργίας, , δεν απολαμβάνει τη δουλειά ούτε τις σχέσεις με τους συναδέλφους (έβρισκα ξεφτισμένες όλες τις αξίες, τα ιδανικά, την όμορφη αρχή, τη χαρά της δουλειάς, τη συναδελφικότητα),

20080-Λύση

- παρομοιάζει τον εαυτό του με τα χαρτονομίσματα που, όταν φθείρονται, τα καταστρέφουν, αισθάνεται εγκλωβισμένο στον εργασιακό κλοιό της τράπεζας (να παρομοιάζω τον εαυτό μου με το χρησιμοποιημένο, το «εφθαρμένο» εκατομμύριο που αφού — αστραφτερό φρεσκοτυπωμένο χαρτονόμισμα τα 'ριξαν στη βιοπάλη, το ετοιμάζουν τώρα, το μετρούν, το δένουν, το καταγράφουν, το προορίζουν για την πυρά. Το πίστεψα πια στο τέλος πως ένα δεμάτι βρώμικα χιλιάρικά ήμουν, δεμένη σταυρωτά με το μιτάρι και την ετικέτα «εφθαρμένον»).

Στο τέλος διατυπώνει την ευχή: *Να τα μουτζώσεις, λέει, όλα, «μίαν ωραίαν πρωίαν», να λουστείς λευτεριά, να καταλάβεις επί τέλους ποιος είσαι... Να ξαναβρείς τον εαυτό σου.*

Εύχεται δηλαδή να έβρισκε τη δύναμη να τα παρατήσει όλα, ώστε να νιώσει πάλι τη χαμένη ελευθερία. Το κυριότερο, όμως, να ξαναβρεί τον εαυτό του, τα χαμένα όνειρα, το πάθος, τη δημιουργικότητα, την όρεξη για δουλειά, την προσωπικότητά που είχε πριν αλλοτριωθεί στον εργασιακό χώρο που κινείται.

Ο/Η μαθητής/-τρια μπορεί να αναφερθεί στην τυποποίηση της εργασίας, τη ρουτίνα, την απουσία αγάπης για το επάγγελμα που ασκεί κανείς, την αλλοτρίωση, την αποξένωση από την ουσία της εργασίας.

αί

Φ

15

Σ

Κείμενο 1

Το μισό μέλλον βαλτωμένο στο παρόν

Το άρθρο (διασκευή) υπογράφεται από την Τασούλα Καραϊσκάκη και δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα Καθημερινή στις 11.08.2019.

Μια ώριμη χαλυβδωμένη γενιά, μετά μια δύσκολη δεκαετία κρίσης, η πιο μορφωμένη που γνώρισε η Ελλάδα, με πίστη στις αξίες της εξωστρέφειας και της καινοτομίας, είναι οι σημερινοί νέοι, λένε όλες οι πρόσφατες έρευνες. Αυτά είναι τα καλά νέα. Τα κακά είναι ότι πολλοί από αυτούς δηλώνουν αποθαρρημένοι από τη δυσκολία να προσεγγίσουν το ζωοποιόν ύδωρ¹, κουρασμένοι από τις αβύσσους που διαρκώς συναπαντούν, από την αδυναμία τους να μεταστοιχειώσουν τις παραγωγικές δυνάμεις τους σε χειροπιαστούς καρπούς. Και ψέγουν² το εκπαιδευτικό σύστημα –το διαμορφωμένο ψηφιοθηρικά, με βάση εκείνο που πιστεύεται ότι αναμένει η κοινωνία, όλοι στα πανεπιστήμια και με 3³, χωρίς διασύνδεση με τον πραγματικό κόσμο–, το οποίο εξακολουθεί να παράγει στην πράξη ημιαπασχολούμενους σε δουλειές του ποδαριού. Οι ελληνικές πύλες, διαβρωμένες, χωρίς πια να μπορούν να φυλάξουν τον θησαυρό, ανοίγουν προς το εξωτερικό από μόνες τους.

Στις ευχές για καλή σταδιοδρομία προς τον υπερδραστήριο αεικίνητο 30χρονο Παντελή, ο οποίος ακόμη προσπαθεί να βρει τον εργασιακό δρόμο του, η απάντηση ήρθε με έναν αναστεναγμό από τα απύθμενα θαρρείς βάθη της ύπαρξης και με ένα σπαρακτικό σιγανό, σχεδόν ψιθυριστό «μακάρι».

Τι κάνεις με αυτούς τους γεμάτους ζωή νέους, που εξαντλούν την ενεργητικότητά τους σε πάρεργα και καταλήγουν κοινωνικά και πολιτικά κυνικοί, καθώς βλέπουν παντού υστεροβουλία, καθυστερήσεις, εμπόδια, απαξίωση και αδιαφορία; Που νιώθουν ότι δεν επηρεάζουν στο ελάχιστο τις βουλές των ιθυνόντων⁴ και γίνονται, εν τέλει, και οι ίδιοι αδιάφοροι για τα κοινά.[...]

Νέος και απουσία μέλλοντος είναι δύο έννοιες ασυμβίβαστες, μια αντινομία στους πολιτισμούς της εξέλιξης. Στην εποχή των multimedia, με τον τζίρο των τεχνολογικών αγαθών να ξεπερνά το 1 τρισ. δολάρια, στις κοινωνίες των γυαλίων-υπερυπολογιστών, των 3D εκτυπωτών

¹ μεταφορική χρήση: αυτό που χορηγεί ζωή στον άνθρωπο

² κατηγορούν, επικρίνουν

³ ενν. βαθμός 3

⁴ υπεύθυνων, αυτών που καθοδηγούν

σπιτιών, τροφίμων και ανθρώπινων οργάνων, του μανδύα αορατότητας από νανοϋλικά, οι μισοί και πλέον νέοι είναι βουτηγμένοι στη μιζέρια, εξαρτημένοι από την οικογένεια και τα ρουσφέτια των φίλων για μια δουλίτσα.[...]

Δεν αποτελούν σταθερή προτεραιότητα στην Ευρώπη οι νέοι· οι «ταχύτατες πρωτοβουλίες» αποδεικνύονται εύκολες θεωρίες και τα «μέτρα άμεσης αποτελεσματικότητας» δύσκολη πράξη. Δεν μοιάζει να πρωτοστατεί η σκέψη ότι η ήπειρος της κοινής μας μοίρας, όπου μεγάλο μέρος των 20άρηδων υφίσταται διαδικασίες αποσύνθεσης, θα σωθεί μόνον αν τους συνυπολογίσουν. Αν εξετάσουν το κόστος του αποκλεισμού τους από την άλλοτε σχεδόν νομοτελειακή πορεία ανόδου, όχι μόνο το οικονομικό, αλλά και το κοινωνικό – τον αυτοεγκλεισμό τους σε μικρόκοσμους, την έλλειψη εμπιστοσύνης σε θεσμούς και κυβερνήσεις.[...]

Κείμενο 2

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΝΙΩΤΗΣ (1951 -)

Στάχτη

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το διήγημα του Γιώργου Μανιώτη «Στάχτη», από το βιβλίο του «Ορίστε τα ρόδα, μαμά!». 1992, Αθήνα: Εκδ. «Κέδρος», πέμπτη έκδοση, σ.σ.33-46.

Πρώτα θέλησε να γίνει γιατρός. Ποιος άντεχε όμως δέκα χρόνια σπουδές! Μετά του πέρασε από το νου να γίνει πολιτικός μηχανικός. Όταν όμως το καλοσκέφτηκε το πράγμα, κατανόησε ότι είχε περάσει ήδη σαράντα χρόνια από τον τελευταίο πόλεμο και ότι γύρω του όλα είχαν σχεδόν ξαναχτιστεί. Γι' αυτόν τον λόγο σκέφτηκε να γίνει κάτι σαν μηχανολόγος. Αλλά τι θα κέρδιζε κι απ' αυτό; Το πολύ πολύ κάποιον υψηλό μισθό και πιθανόν μια θέση σε ένα εργοστάσιο σε κάποια απομακρυσμένη επαρχία. Τελικά αποφάσισε να ασχοληθεί με τα οικονομικά. Τα οικονομικά, το χρηματιστήριο δηλαδή, ήταν το μέλλον. Αν κατόρθωνε μάλιστα να εξασφαλίσει και μια υποτροφία για το εξωτερικό μετά το πανεπιστήμιο, ε, τότε πια, η επιτυχία του ήταν σίγουρη. Πρώτα απ' όλα όμως, έπρεπε να δώσει εξετάσεις για να περάσει στο πανεπιστήμιο. Έπρεπε λοιπόν να πέσει με τα μούτρα στη μελέτη. Τα βράδια, που ξενυχτούσε διαβάζοντας, έβγαζε τη διπλωμένη φωτογραφία με το φωτομοντέλο από το πορτοφόλι του και την καρφίτωνε απέναντι σε μια κουρτίνα του παραθύρου του. Η παράξενη αυτή γυναίκα με τη χάρτινη, γλυκιά φωνή, για να τον κρατήσει ξύπνιο και να του δίνει συνεχώς κουράγιο, του μιλούσε συνέχεια όλη νύχτα, ώσπου να ξημερώσει και να βγει ο ήλιος.

«Πρέπει να το πάρεις απόφαση, του έλεγε, οι παρέες και τα παρτάκια, πήγε... περάσανε, φύγανε ανεπιστρεπτί. Πρέπει, λοιπόν, να τους ξεχάσεις τους φίλους σου γιατί και αυτοί θα σε

20094

ξεχάσουν. Δεν μπορούν να κάνουν αλλιώς. Σε λίγο θα γίνετε όλοι σαν εχθροί. Ο καθένας σας πρέπει να σκέφτεται μόνο τον εαυτό του. Μόνο την καριέρα σας και τη σταδιοδρομία σας πρέπει να έχετε στο νου σας! Οι φίλιες και οι συμπάθειες σήμερα είναι βάρος περιττό, σε πάνε πίσω. Αυτός που θα φανεί ο πιο σκληρός, αυτός θα είναι που θα νικήσει! Αυτός θα είναι ο εκλεκτός που θα με κερδίσει. Και τώρα ήρθε η ώρα να σου αποκαλύψω ένα κοινό μυστικό. Όλα τα αγόρια σε κάθε άκρη της γης εμένα έχουνε στο νου και στην καρδιά τους. Για μένα αγωνίζονται όλα τα αγόρια της γης. Εγώ είμαι το έπαθλό σας!!! Όπως καταλαβαίνεις, ο ανταγωνισμός είναι πολύ μεγάλος! Όποιος νικήσει τους άλλους και φανεί ο πιο άξιος, αυτός θα είναι ο τυχερός που θα χαρεί τα φιλά μου, κι όχι μόνο αυτά.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ποια τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι σημερινοί νέοι σύμφωνα με την αρθρογράφο του Κειμένου 1; (60 λέξεις)

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ποιος είναι ο βασικός ισχυρισμός της αρθρογράφου στην τέταρτη παράγραφο («Νέος και απουσία μέλλοντος... για μια δουλίτσα») του Κειμένου 1 (μονάδες 5); Πώς ο τρόπος που επιλέγει να αναπτύξει τη συγκεκριμένη παράγραφο συμβάλλει στην ενίσχυση αυτού του ισχυρισμού (μονάδες 5);

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
Να εντοπίσεις τρεις γλωσσικές επιλογές (λεξιλόγιο, σημεία στίξης, λειτουργία της γλώσσας, ρηματικό πρόσωπο κ.ά.) με τις οποίες η συντάκτρια του Κειμένου 1 προσπαθεί να ευαισθητοποιήσει και να προβληματίσει τους αναγνώστες για το πρόβλημα της ανεργίας των νέων (μονάδες 9). Να σχολιάσεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο επιτυγχάνονται οι παραπάνω στόχοι (μονάδες 6)

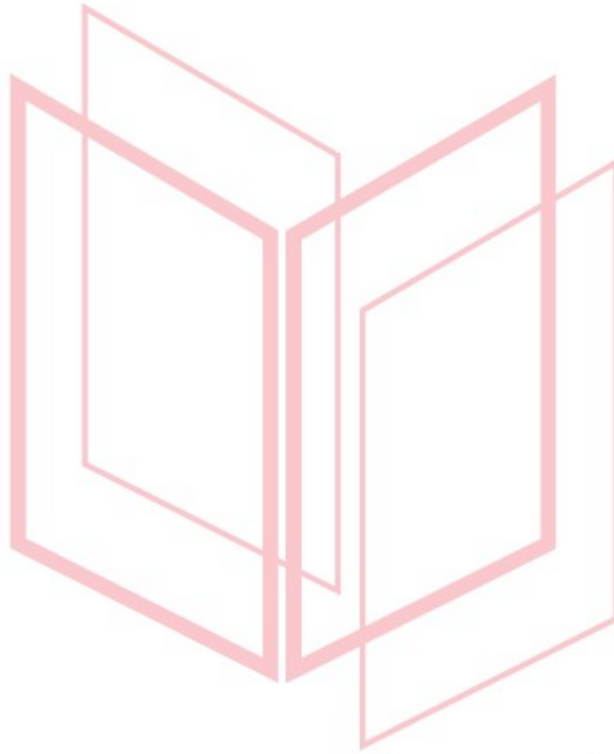
Μονάδες 15

20094

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Να ερμηνεύσεις με σχετικές αναφορές στο Κείμενο 2 τα κριτήρια με τα οποία ο ήρωας επιλέγει τον δρόμο των σπουδών του. Συμφωνείς ή διαφωνείς με αυτά και γιατί; Η απάντησή σου να εκτείνεται σε 100 – 150 λέξεις.

Μονάδες 15

αθλημπινίσια

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

20094-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β' ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι σημερινοί νέοι:

- δυσκολία να βρουν δουλειά παρά τα μορφωτικά τους εφόδια,
- η διάβρωση της ελληνικής κοινωνίας τους οδηγεί σε φυγή στο εξωτερικό,
- βιώνουν μια αντιφατική πραγματικότητα, καθώς παρά την τεχνολογική έκρηξη είναι εξαρτημένοι από την οικογένεια και τις παθογένειες του παρελθόντος χωρίς να μπορούν να διεκδικήσουν την αυτονομία τους.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Βασικός ισχυρισμός της αρθρογράφου: Νέος και απουσία μέλλοντος είναι δύο έννοιες ασυμβίβαστες, μια αντινομία, στους πολιτισμούς της εξέλιξης.

Ο τρόπος που συμβάλλει στην ενίσχυση αυτού του ισχυρισμού είναι τα παραδείγματα που αποδεικνύουν την αντίφαση που υπάρχει, αφού παρά την τεχνολογική εξέλιξη δεν έχουν επαγγελματικές προοπτικές.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- **Επίθετα** που αποδίδουν τις συνέπειες της ανεργίας στην ψυχική διάθεση του νέου: αποθαρρημένοι (μετοχή σε θέση επιθέτου), κουρασμένοι (1^η παράγραφος)
- **Μεταφορική λειτουργία της γλώσσας:** Οι ελληνικές πύλες, διαβρωμένες, χωρίς πια να μπορούν να φυλάξουν τον θησαυρό, ανοίγουν προς το εξωτερικό από μόνες τους. (1^η παράγραφος), Δεν μοιάζει να πρωτοστατεί η σκέψη ότι η ήπειρος της κοινής μας μοίρας, όπου μεγάλο μέρος των 20άρηδων υφίσταται διαδικασίες αποσύνθεσης, θα σωθεί μόνον αν τους συνυπολογίσουν (5^η παράγραφος): Το μήνυμα αποτυπώνεται έμμεσα και με δυναμικό τρόπο: Οι νέοι έχουν πολλές δυνατότητες, οι οποίες μένουν αναξιοποίητες. Οι ίδιοι βρίσκονται στην ανυποληψία (αποσύνθεση) λόγω της ανεργίας που τους περιορίζει κοινωνικά. Η συντάκτρια

20094-Λύση

του κειμένου προβληματίζει και ευαισθητοποιεί αναφορικά με το θέμα της ανεργίας των νέων.

- **Β'ενικό ρηματικό πρόσωπο:** *Τι κάνεις με αυτούς τους γεμάτους ζωή νέους, που εξαντλούν την ενεργητικότητά τους σε πάρεργα και καταλήγουν κοινωνικά και πολιτικά κυνικοί, καθώς βλέπουν παντού υστεροβουλία, καθυστερήσεις, εμπόδια, απαξίωση και αδιαφορία;* (3^η παράγραφος) Με το ρηματικό πρόσωπο το ύφος λόγου γίνεται οικείο και δημιουργείται η αίσθηση ότι η συντάκτρια του κειμένου απευθύνεται στον κάθε αναγνώστη ξεχωριστά ανοίγοντας έναν διάλογο μαζί του και στοχεύοντας στον προβληματισμό και στην ευαισθητοποίησή του (προς την ίδια κατεύθυνση κινείται η χρήση του ερωτηματικού στο ίδιο χωρίο ή το ασύνδετο σχήμα με το οποίο τονίζεται η ψυχολογία των νέων εξαιτίας της ενασχόλησής τους με πάρεργα λόγω της ανεργίας και της αδυναμίας ενασχόλησής τους με μια συναφή με την ειδίκευση και μόρφωσή τους εργασία).

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οι αρχικές επιλογές του ήρωα υπηρετούν το στερεότυπο, καθώς αφορούν επαγγέλματα κύρους (γιατρός, πολιτικός μηχανικός, μηχανολόγος). Η τελευταία επιλογή του «να ασχοληθεί με τα οικονομικά» έχει ως κριτήριο την επαγγελματική αποκατάσταση και τις οικονομικές απολαβές («ήταν το μέλλον»). Ωστόσο, στο μυαλό του υπάρχει έντονα η ιδέα ότι, αν τα καταφέρει, το επάγγελμα θα του επιφέρει, πέραν όλων των άλλων, και προσωπικές επιτυχίες με το γυναικείο φύλο που βρίσκει έκφραση στη φωτογραφία ενός μοντέλου.

Ο/Η μαθητής/-τρια μπορεί να συμφωνήσει με τα κριτήρια επιλογής του ήρωα, καθώς ικανοποιούν και δικές του/της φιλοδοξίες.

Ο/Η μαθητής/-τρια μπορεί να διαφωνήσει και να θεωρεί απαραίτητα για την επιλογή επαγγέλματος τις κλίσεις και τα ενδιαφέροντα, τη δημιουργικότητα, την εργασιακή ικανοποίηση κ.ά.

Κείμενο 1**[Ο Κωνσταντίνος Δασκαλάκης μιλά για τον επαγγελματικό του προσανατολισμό]**

Το παρακάτω κείμενο, διασκευασμένο για τις ανάγκες της εξέτασης, αποτελεί απόσπασμα της συνέντευξης που έδωσε στις 6/10/2018 ο διακεκριμένος Έλληνας επιστήμονας, καθηγητής στο MIT, Κωνσταντίνος Δασκαλάκης στο Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων.

-Μερικοί νομίζουν ότι είσαι καθαρά θεωρητικός μαθηματικός. [...] Είσαι και μαθηματικός και μηχανικός και οικονομολόγος. Εσύ πώς αυτοπροσδιορίζεις τον εαυτό σου;

Πάντα με ενδιέφεραν τα μαθηματικά, αλλά και οι υπολογιστές και μπήκα στη Σχολή αυτή του Πολυτεχνείου, γιατί μπορούσα να ακολουθήσω και τα δύο μου ενδιαφέροντα. Τελικά, αφιερώθηκα σε μια πτυχή της επιστήμης των υπολογιστών, που έχει να κάνει με τα μαθηματικά θεμέλια του υπολογισμού. Η περιοχή μου, για την ακρίβεια, λέγεται θεωρητική πληροφορική. Οι αλγόριθμοι είναι μια οπτική γωνία με την οποία μπορείς να μελετήσεις πολλές πτυχές του κόσμου. Έτσι, βρέθηκα να μελετώ και οικονομικά συστήματα και, πιο πρόσφατα, συστήματα που προσπαθούν να επιτελέσουν νοητικές διεργασίες παρόμοιες με αυτές του ανθρώπου. [...]

-Θα συμβούλευες ένα νέο παιδί να γίνει μαθηματικός, να ασχοληθεί με την πληροφορική ή να γίνει μηχανικός;

Η γνώμη μου πάντα ήταν ότι πρέπει να κάνεις κάτι που σε ενδιαφέρει πραγματικά, ασχέτως με το τι σου λένε οι άλλοι, διότι μόνο τότε θα κάνεις κάτι ενδιαφέρον. Όπως είπα και πριν, ο εγκέφαλός μας πρέπει να χρησιμοποιείται για δημιουργικές και μη τετριμμένες εργασίες. Νομίζω ότι μόνο αν έχεις πάθος και πραγματικό ενδιαφέρον για κάτι θα χρησιμοποιήσεις το μυαλό σου με τον τρόπο που τού αρμόζει. Θα συμβούλευα, λοιπόν, για να απαντήσω ευθέως και στην ερώτηση, ναι, εφόσον έχει πάθος για τα μαθηματικά, να το κάνει.

-Έχεις κάποια αίσθηση εάν το φαινόμενο της «διαρροής εγκεφάλων», το brain drain όπως είναι γνωστό διεθνώς, έχει τα τελευταία χρόνια αλλάξει, αν έχει υπάρξει κάποια αναστροφή;

Από την αρχή της κρίσης και μετά έχει σίγουρα ενταθεί το φαινόμενο της διαρροής εγκεφάλων και είναι πολύ λογικό. Το εκπαιδευμένο εργατικό δυναμικό της χώρας δεν μπορεί να απασχοληθεί μέσα στη χώρα. Όταν έφυγα εγώ το 2004, δεν συνέβαινε αυτό, δηλαδή πολλοί από τους συμφοιτητές μου μείνανε εδώ, διότι ήταν εποχή προ Ολυμπιακών Αγώνων, υπήρχε μια άνοδος της ελληνικής οικονομίας, ίσως ψευδεπίγραφη απ' ό,τι

20095

φαίνεται, αλλά εν πάση περιπτώσει υπήρχε μεγάλη δυνατότητα για απασχόληση μέσα στη χώρα. Πλέον αυτό το παραμύθι έχει ξεχαστεί και, αν έχεις μια κατάρτιση, είναι δύσκολο να μείνεις μέσα, γιατί θα πρέπει να παλέψεις, και πολύ πιο εύκολο, γιατί υπάρχουν πολλές ευκαιρίες, να βγεις εκτός (της χώρας).

Κείμενο 2

Για την περηφάνεια

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το ομώνυμο διήγημα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη, το οποίο δημοσιεύτηκε το 1899. Αντλήθηκε από τον ιστότοπο της Εταιρείας Παπαδιαμαντικών Σπουδών <https://www.papadiamantis.net>

[...] Ηγάπησεν, απεγοητεύθη, εψεύσθη. Εκείνη, ή μάλλον η μητέρα της, δεν τον είχε θελήσει. Η κόρη υπανδρεύθη αλλού. Τώρα ο άτυχος, ο γυιός της χήρας, εκοιμάτο ύπνον διπλούν παρά την όχθη του «οΐνοπος» πόντου¹. Δεν τον είχε πνίξει ακόμα η μητριά του, η θάλασσα. Επνίγετο καθημερινώς εις τον πυθμένα του ποτηρίου. [...]

— Αχ! παιδάκι μου, πώς έγινες έτσι-δα, παιδί μου;... Νίκο! Νίκο! εγώ είμαι· δεν ακούς;

— Θα πουντιάσης², παιδί μου. Δεν ξέρεις να 'ρθης στο σπίτι να κοιμηθής; Πώς έγινες έτσι!... κ' εξεχώρισες από τον κόσμο... Και δεν έχω πρόσωπο... και μ' άφησες παραπονεμένη, ντροπιασμένη, σαν να έκαμα καμμιάν πομπή³. Μάγια σου 'χουν καμωμένα... που να όψωνται εν ημέρα κρίσεως!... Μάννα είμ' εγώ; Τι βύζαινα εγώ; τι κοιμιζα; τι μέρωνα⁴; [...]

Δεν αγροικούσες⁵ να μπης στη βάρκα να κοιμηθής, μόνον έπεσες έτσι-δα στο γιαλό, στην άμμο; Έτσι σ' αποκοιμιζα εγώ; Ή σε είχα χαδούλη και χαδιάρη, στα μαλακά και στα πούπουλα;...

Ο νέος έβρεξε το πρόσωπόν του με το αλμυρόν νερόν και ανεκάθισεν επί της άμμου. Ησθάνετο βαθείαν συγκίνησιν, αλλά δεν ήθελε να προδοθή.

— Άιντε... σύρε σπίτι σου, γριά... δεν έχουμε τίποτε μεταξύ μας... ούτε πάρσιμο ούτε δόσιμο... δεν ξέρω εγώ τι βύζαινες, τι κοιμιζες, τι κούναες... εσύ το ξέρεις, γρια-Ουρανιά.[...]

Μαζώξου στο σπίτι σου, γριά, μη σου κολλήσουν καμμιά αβανιά⁶, τώρα στα γεροντάματα... και πουν πως εβγήκες τάχα σε κακή στράτα. [...]

¹ κρασάτο πέλαγος (φράση από τον Όμηρο)

² πουντιάζω: κρυώνω (ιδιωματισμός)

³ πομπή: διασυρμός, κάτι ντροπιαστικό που θέλει να κρύψει το άτομο

⁴ ημερώνω: προσπαθώ να ηρεμήσω κάποιον, κατασιγάζω, καταπραΰνω

⁵ εδώ σημαίνει: καταλάβαινες

⁶ άδικη κατηγορία· συκοφαντία, κακολογία.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να επαληθεύσεις ή να διαψεύσεις, με βάση το Κείμενο 1, τις παρακάτω προτάσεις, γράφοντας στο φύλλο σου δίπλα στο γράμμα που αντιστοιχεί σε κάθε πρόταση τη λέξη Σωστό ή Λάθος:

1. Οι σπουδές του Δασκαλάκη στο Πολυτεχνείο συνδύαζαν το ενδιαφέρον του για τα μαθηματικά και την πληροφορική.
2. Ο συνεντευξιαζόμενος προτρέπει τους νέους να έχουν πάθος για τα μαθηματικά.
3. Στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια υπάρχουν πολλές ευκαιρίες απασχόλησης για καταρτισμένους νέους.
4. Την περίοδο πριν τους Ολυμπιακούς αγώνες υπήρχε αναμφίβολα, σύμφωνα με τον Δασκαλάκη, ουσιαστική οικονομική ανάπτυξη.
5. Ο συνεντευξιαζόμενος θεωρεί αναμενόμενο το φαινόμενο της διαρροής εγκεφάλων.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

για την ακρίβεια, πιο πρόσφατα: Να εξηγήσεις με ποιον τρόπο οι παραπάνω φράσεις συμβάλλουν στη συνοχή του λόγου στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1.

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Στο Κείμενο 1 παρατηρούμε εναλλαγή α', β' και γ' ρηματικού προσώπου. Να εντοπίσεις από ένα σχετικό χωρίο (μονάδες 6) και να εξηγήσεις με συντομία ποιο επικοινωνιακό αποτέλεσμα έχει το καθένα (μονάδες 9).

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

20095

Πώς ερμηνεύεις τη στάση της μητέρας απέναντι στον γιο της; Τι σκέψεις ή/ και συναισθήματα σου προκαλεί η στάση της; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε περίπου 120- 150 λέξεις, τεκμηριώνοντάς την με συγκεκριμένες αναφορές στο Κείμενο 2.

Μονάδες 15

20095-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, είναι αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

1. Σ
2. Λ
3. Λ
4. Λ
5. Σ

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

για την ακρίβεια: η διαρθρωτική λέξη δηλώνει επεξήγηση / ο συντάκτης επιχειρεί να προσδιορίσει με μεγαλύτερη σαφήνεια την επιστημονική περιοχή στην οποία έχει εντυφύσει.

πιο πρόσφατα: η διαρθρωτική φράση δηλώνει χρόνο / υπογραμμίζεται η τελευταία επιστημονική δραστηριότητα του συνεντευξιαζόμενου.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Εντοπισμός ρηματικών προσώπων (ενδεικτικά)

α' ρηματικό πρόσωπο: Πάντα με ενδιέφεραν τα μαθηματικά αλλά και οι υπολογιστές και μάλιστα στη Σχολή αυτή του Πολυτεχνείου, γιατί μπορούσα να ακολουθήσω και τα δύο μου ενδιαφέροντα.

β' ρηματικό πρόσωπο: Είσαι και μαθηματικός και μηχανικός και οικονομολόγος. Εσύ πώς αυτοπροσδιορίζεις τον εαυτό σου;

γ' ρηματικό πρόσωπο: Από την αρχή της κρίσης και μετά, έχει σίγουρα ενταθεί το φαινόμενο της διαρροής εγκεφάλων και είναι πολύ λογικό. Το εκπαιδευμένο εργατικό δυναμικό της χώρας δεν μπορεί να απασχοληθεί μέσα στη χώρα.

Το α' ενικό πρόσωπο εντοπίζεται στα σημεία όπου ο συνεντευξιαζόμενος μιλά για τον εαυτό του, καταθέτει προσωπικές απόψεις και περιγράφει προσωπικές εμπειρίες. Προσδίδει στο κείμενο αμεσότητα και οικειότητα.

20095-Λύση

Το β' ενικό πρόσωπο εντοπίζεται στα σημεία όπου ο δημοσιογράφος απευθύνεται στον συνεντευξιαζόμενο, κάνοντάς του ερωτήσεις. Η χρήση του συγκεκριμένου προσώπου συνιστά ένα από τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της συνέντευξης ως κειμενικού είδους. Προσδίδει στο κείμενο διαλογικότητα, αμεσότητα και οικειότητα. (Εντοπίζονται και κάποιες περιπτώσεις χρήσης του νόθου β' ενικού, το οποίο νοηματικά ισοδυναμεί με γ' ενικό π.χ. αν έχεις πάθος και πραγματικό ενδιαφέρον για κάτι, θα χρησιμοποιήσεις το μυαλό σου...)

Το γ' ρηματικό πρόσωπο εντοπίζεται στα σημεία όπου ο συνεντευξιαζόμενος υιοθετεί ουδέτερη, αντικειμενική στάση και απομακρύνεται από την υποκειμενική οπτική θέασης. Το γ' πρόσωπο προσδίδει στο λόγο αντικειμενικότητα, ουδετερότητα, επιστημότητα.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε άποψη διατυπώνεται από τους μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Θετικά αξιολογείται η προσπάθεια του/της μαθητή/-τριας να αναδείξει μέσα από την απάντησή του/της τις σκέψεις και τα συναισθήματά του/της σε σχέση με:

- την έκδηλη αγάπη της μάνας για το γιο της (— *Αχ! παιδάκι μου, πώς έγινες έτσι-δα, παιδί μου;...*)
- την αγωνία της για την υγεία του γιου της (— *Θα πουντιάσης, παιδί μου.*)
- τη ντροπή της για τη μη κοινωνικά αποδεκτή συμπεριφορά του γιου της (*Πώς έγινες έτσι!... κ' εξεχώρισες από τον κόσμο... Και δεν έχω πρόσωπο... και μ' άφησες παραπονεμένη, ντροπιασμένη, σαν να έκαμα καμμιάν πομπή*)
- την οργή της για τους υπαίτιους της κατάστασης του γιου της και την πίστη της σε δεισιδαιμονίες (*Μάγια σου 'χουν καμωμένα... που να όψωνται εν ημέρα κρίσεως!...*)
- την ενοχή της για την κατάληξη του γιου της (*Μάννα είμ' εγώ; Τι βύζαινα εγώ; τι κοίμιζα; τι μέρωνα;*)
- το παράπονο προς το γιο της, όταν αναπολεί την εποχή που ήταν ακόμη μωρό στην αγκαλιά της και απολάμβανε τη μητρική στοργή (*Έτσι σ' αποκοίμιζα εγώ; Ή σε είχα χαδούλη και χαδιάρη, στα μαλακά και στα πούπουλα;...*)

20115

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β' ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

Κείμενο 1

Πέρα από το ροζ ή το γαλάζιο

Το ακόλουθο (διασκευασμένο) κείμενο της Δήμητρας Κογκίδου αντλήθηκε από το ιστολόγιο: art.bloggr.wordpress.com.

Η παγίδα του φύλου αρχίζει από πολύ νωρίς, πριν ακόμα γεννηθεί το παιδί, από το υπερηχογράφημα. Ίσως το πιο κοινό τελετουργικό στις δυτικές κοινωνίες σχετικά με τη γέννηση ενός μωρού είναι η προετοιμασία του παιδικού δωματίου και η αγορά των «κατάλληλων για το φύλο» του μωρουδιακών και διαφόρων αντικειμένων. Διαφορετικά στυλ και χρώματα στα πρώτα ρουχαλάκια, στα σεντόνια και στις κουβέρτες, στη διακόσμηση του δωματίου και στα πρώτα παιχνίδια που αντανακλούν τις απόψεις των ενηλίκων για τους έμφυλους ρόλους. Ροζ για τα κορίτσια και γαλάζιο για τα αγόρια.

Υπάρχουν πολλές μελέτες που διερευνούν τον ρόλο του χρώματος στο πλαίσιο των έμφυλων στερεοτύπων και όλες δείχνουν ότι υπάρχει διαφοροποίηση κατά φύλο. Το χρώμα αποτελεί μια από τις κύριες αιτίες για την έμφυλη κατηγοριοποίηση των παιχνιδιών από τα παιδιά. Μια σημαντική πηγή επιρροής των παιδιών ως προς την επιλογή χρωμάτων οφείλεται στο γεγονός ότι εκτίθενται από τη γέννησή τους σε ένα ροζ ή γαλάζιο περιβάλλον και με αντίστοιχες επιλογές στα χρώματα των παιχνιδιών.

Το ροζ έχει γίνει από τα πιο σημαντικά στοιχεία του σχεδιασμού των «κοριτσίστικων» παιχνιδιών τα τελευταία χρόνια. Έχουν γραφτεί πάρα πολλά για την προέλευση της έλξης των κοριτσιών από το ροζ, αλλά, σύμφωνα με όλα τα δεδομένα, τα αίτια είναι κοινωνικοπολιτισμικά. Υποστηρίζεται ότι η Barbie φταίει για τη μεγάλη διάδοση του ροζ, αν και, όταν βγήκε στη δεκαετία του 1950 ως κούκλα μόδας υψηλής ραπτικής, ήταν ντυμένη σε μαύρο και άσπρο. Στη δεκαετία του '70 η Barbie συνδέθηκε με το ροζ χρώμα. Η Mattel –κατασκευάστρια εταιρεία της Barbie- έχει τα πνευματικά δικαιώματα στην απόχρωση του ροζ που ονομάζεται Barbie Pink και δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε οτιδήποτε δεν είναι της Barbie.

Γύρω στα μέσα της δεκαετίας του 1980 οι διαφορετικές ηλικιακές ομάδες και το φύλο χρησιμοποιήθηκαν ως στρατηγικές του μάρκετινγκ, για να αυξηθούν οι πωλήσεις. Τότε δημιουργήθηκε μια τρίτη κατηγορία –για τη νηπιακή ηλικία - μεταξύ των βρεφικών ενδυμάτων και των ρούχων για μεγαλύτερα παιδιά και έγινε ο διαχωρισμός των αγορίστικων και κοριτσίστικων ρούχων στην ηλικία των δύο. Έτσι, το ροζ κυριάρχησε ως

20115

«κοριτσιόστικο» χρώμα, ιδιαίτερα για τα μικρά παιδιά. Ο θρίαμβος του ροζ και μπλε οφείλεται στον κατακερματισμό της αγοράς παιχνιδιών, έτσι ώστε να υπάρξουν μεγαλύτερα κέρδη και να είναι πιο δύσκολο για τους γονείς να αγοράσουν ένα παιχνίδι για αδέρφια διαφορετικού φύλου.

Αν είναι να κατηγορήσουμε οπωσδήποτε, λοιπόν, κάποιον θα πρέπει να είναι πρωτίστως το μάρκετινγκ που περιορίζει ασφυκτικά τις επιλογές, κυρίως για τα μικρά κορίτσια. Η κουλτούρα της ροζ πριγκίπισσας είναι τμήμα μιας τεράστιας βιομηχανίας και ενός ισχυρού μάρκετινγκ που ενθαρρύνει τον καταναλωτισμό με καταναγκαστικό τρόπο και ενισχύει αρνητικά στερεότυπα για το φύλο και την ομορφιά στα νεαρά κορίτσια.

Κείμενο 2

Δυο Καρδιές Ηλεκτρισμένες σ' ένα Τραίνο...

Το ποίημα του Καίσαρα Εμμανουήλ (1902-1970) προέρχεται από τη συλλογή του «Ο Παράφρωνος Αυλός» (1929). Αντλήθηκε από την ανθολογία «Ποιήματα» (εκδ. Ερμής, σειρά: Ο ανθολόγος Ερμής, 2001).

Το πρωί, μέσα στο τραίνο, όπως τη θέση μου
–την ίδια πάντα- παίρνω απέναντί σας,
τ' ωραίο, λιτό κεφάλι μου προσφέρετε
σα φρούτο σε κρυστάλλινη φρουτιέρα...

Μπροστά σας ένα απλό παιδάκι γίνομαι
που, ορθό σε μια προθήκη φωτισμένη,
νιώθει η καρδιά του απόκρυφα να δένεται
μ' ένα λαμπρό, γαλάζιο παιχνιδάκι...

Χρόνια με το ίδιο τραίνο ταξιδεύουμε,
λικνίζοντας τ' απίθανα όνειρά μας:
στο ερωτικό, τ' αμφίβολο ταξίδι μας,
ω, ας μένουμε κι οι δυο μας πάντα ξένοι!

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1° υποερώτημα (μονάδες 10)

Με βάση τα δεδομένα του Κειμένου 1, γιατί τα κορίτσια προτιμούν κατά κανόνα το ροζ χρώμα; (60-70 λέξεις)

Μονάδες 10

2° υποερώτημα (μονάδες 10)

Η συντάκτρια οργανώνει το κείμενό της βασισμένη στις ακόλουθες τεχνικές. Να καταγράψετε ενδεικτικά χωρία για καθεμία από αυτές:

- α. παράδειγμα (1 ενδεικτικό χωρίο)
- β. ιστορική αναδρομή (2 ενδεικτικά χωρία)
- γ. αίτιο - αποτέλεσμα (2 ενδεικτικά χωρία)

Μονάδες 10

3° υποερώτημα (μονάδες 10)

Στο παρακάτω απόσπασμα από τον πρόλογο του Κειμένου 1 να εντοπίσεις δύο λέξεις με μεταφορική/ συνυποδηλωτική χρήση της γλώσσας (μονάδες 6) και να εξηγήσεις πού αποσκοπεί η αρθρογράφος με τη χρήση αυτών των δύο λέξεων στην αρχή του κειμένου (μονάδες 9).

Η παγίδα του φύλου αρχίζει από πολύ νωρίς, πριν ακόμα γεννηθεί το παιδί, από το υπερηχογράφημα. Ίσως το πιο κοινό τελετουργικό στις δυτικές κοινωνίες σχετικά με τη γέννηση ενός μωρού είναι η προετοιμασία του παιδικού δωματίου και η αγορά των «κατάλληλων για το φύλο» του μωρουδιακών και διαφόρων αντικειμένων.

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ποιες σκέψεις και ποια συναισθήματα προκαλούν στο ποιητικό υποκείμενο οι καθημερινές συναντήσεις στο τραίνο με την άγνωστή του συνταξιδιώτισσα; Να αναπτύξεις την ερμηνεία σου σε 100-150 λέξεις, αξιοποιώντας ενδείξεις από το ποίημα.

Μονάδες 15

20115-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β' ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Τα κορίτσια προτιμούν το ροζ χρώμα, διότι ήδη από τη γέννησή τους στο κοινωνικό τους περιβάλλον επικρατεί ως στερεοτυπική αντίληψη ότι αυτό είναι το ταιριαστό χρώμα για το φύλο τους.
- Αυτή η αντίληψη έχει τις απαρχές της στον τρόπο που λειτουργεί η βιομηχανία της μόδας και της διαφήμισης (μάρκετινγκ).
- Συγκεκριμένα, επιδιώκεται το κάθε φύλο να στρέφεται προς διαφορετικά προϊόντα, προκειμένου να αυξηθούν οι πωλήσεις/ τα έσοδα.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- **παράδειγμα (ζητείται 1 ενδεικτικό χωρίο):**
 - α. η προετοιμασία του παιδικού δωματίου,
 - β. η αγορά των «κατάλληλων για το φύλο» του παιδιού μωρουδιακών και διαφόρων αντικειμένων,
 - γ. Διαφορετικά στυλ και χρώματα στα πρώτα ρουχαλάκια, στα σεντόνια και στις κουβέρτες, στη διακόσμηση του δωματίου και στα πρώτα παιχνίδια
- **ιστορική αναδρομή (ζητούνται 2 ενδεικτικά χωρία):**
 - α. όταν βγήκε στη δεκαετία του 1950 ως κούκλα μόδας υψηλής ραπτικής ήταν ντυμένη σε μαύρο και άσπρο.
 - β. Στη δεκαετία του '70 η Barbie συνδέθηκε...
 - γ. Γύρω στα μέσα της δεκαετίας του 1980...
- **αίτιο-αποτέλεσμα (ζητούνται 2 ενδεικτικά χωρία):**
 - α. Μια σημαντική πηγή επιρροής των παιδιών ως προς την επιλογή χρωμάτων οφείλεται στο γεγονός ότι εκτίθενται από τη γέννησή τους σε ένα ροζ ή γαλάζιο περιβάλλον και με αντίστοιχες επιλογές στα χρώματα των παιχνιδιών.

20115-Λύση

β. Το χρώμα αποτελεί μια από τις κύριες αιτίες για την έμφυλη κατηγοριοποίηση των παιχνιδιών από τα παιδιά.

γ. Έτσι το ροζ κυριάρχησε ως «κοριτσίστικο» χρώμα ιδιαίτερα για τα μικρά παιδιά. Ο θρίαμβος του ροζ και μπλε οφείλεται στον κατακερματισμό της αγοράς παιχνιδιών, έτσι ώστε να υπάρξουν μεγαλύτερα κέρδη και να είναι πιο δύσκολο για τους γονείς να αγοράσουν ένα παιχνίδι για αδέρφια διαφορετικού φύλου.

δ. Η κουλτούρα της ροζ πριγκίπισσας είναι τμήμα μιας τεράστιας βιομηχανίας και ενός ισχυρού μάρκετινγκ που ενθαρρύνει τον καταναλωτισμό με καταναγκαστικό τρόπο και ενισχύει αρνητικά στερεότυπα για το φύλο και την ομορφιά στα νεαρά κορίτσια.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

α. «παγίδα» και «τελετουργικό»

β. σκέλος:

- Με τη λέξη «παγίδα» υπερτονίζεται ο κίνδυνος και η σοβαρότητα της κατάστασης, ενώ με τη λέξη «τελετουργικό» αναδεικνύεται το γεγονός ότι η διαδικασία αυτή έχει παγιωθεί και επαναλαμβάνεται απαρένγκλιτα από τους μελλοντικούς γονείς.
- Με τη μεταφορά δίνεται μια δόση υπερβολής/ δραματικότητας, προκειμένου να ευαισθητοποιηθεί περισσότερο ο/η αναγνώστης/-τρια σχετικά με τον βαθμό στον οποίο έχουν παγιωθεί τα έμφυλα στερεότυπα.
- Ο λόγος γίνεται εικονοπλαστικός, οπότε οι απόψεις για τα έμφυλα στερεότυπα εντυπώνονται ευκολότερα και πιο εμφατικά στο μυαλό του αποδέκτη.
- Δεδομένου ότι η μεταφορική χρήση εντοπίζεται στην αρχή του κειμένου/ στην αφόρμηση προσελκύεται η προσοχή του αναγνώστη, ο οποίος κινητοποιείται να διαβάσει τη συνέχεια.

[Το πρώτο από τα τέσσερα στοιχεία θεωρείται σημαντικό για την ερμηνεία της χρήσης. Από τα υπόλοιπα τρία, αν δοθούν δύο, τότε η απάντηση πρέπει να θεωρηθεί επαρκής. Σε κάθε περίπτωση, η σύνδεση της ερμηνείας με το συγκεκριμένο κείμενο και τις θέσεις που διατυπώνονται εκλαμβάνεται θετικά.]

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε άποψη διατυπώνεται από τους/τις μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

20115-Λύση

Θετικά αξιολογείται η προσπάθεια του/της μαθητή/-τριας να προσδιορίσει με σαφήνεια και συντομία:

- την ερωτική διάσταση του ποιήματος, όπως αποτυπώνεται στον τίτλο (καρδιές ηλεκτρισμένες), στη δεύτερη στροφή (νιώθει η καρδιά του απόκρυφα να δένεται), στην τρίτη στροφή (στο ερωτικό, τ' αμφίβολο ταξίδι μας,),
- την παιγνιώδη, σχεδόν παιδική, διάσταση της οπτικής μέσα από την οποία βιώνει το ποιητικό υποκείμενο την υφέρπουσα ερωτική σχέση (Μπροστά σας ένα απλό παιδάκι γίνομαι /που, ορθό σε μια προθήκη φωτισμένη,... δένεται μ' ένα λαμπρό, γαλάζιο παιχνιδάκι... - λικνίζοντας...)
- τη χαρά της προσμονής -στα όρια του πόθου- που επιφυλάσσει στο ποιητικό υποκείμενο η καθημερινή συνάντηση με την άγνωστη συνταξιδιώτισσα, μια συνάντηση που διακρίνεται από στοιχεία μιας ρουτίνας -ως προς το χρονικό πλαίσιο, τον τόπο και τις καθιερωμένες κινήσεις- ευχάριστα επαναλαμβανόμενης (Το πρωί, μέσα στο τραίνο, όπως τη θέση μου /-την ίδια πάντα- παίρνω απέναντί σας,), που του προσφέρει τη δυνατότητα να ξεφεύγει από την τυπική και ανιαρή διαδικασία της απλής μετακίνησης και να ονειρεύεται (απίθανα όνειρά μας),
- την αισθητική απόλαυση που συνεπαίρνει το ποιητικό υποκείμενο στη θέα της όμορφης συνταξιδιώτισσας (τ' ωραίο, λιτό κεφάλι μού προσφέρετε /σα φρούτο σε κρυστάλλινη φρουτιέρα...), η οποία ενέχει στοιχεία της στερεοτυπικής αντίληψης ότι αποτελεί αρχέγονη, σύμφυτη τάση του αρσενικού (ένα απλό παιδάκι γίνομαι) να έλκεται από το κάλλος του θηλυκού (ορθό σε μια προθήκη φωτισμένη,) και να αντιμετωπίζει τη γυναίκα ως αντικείμενο προς θέαση και προσωπική απόλαυση (μου προσφέρετε /σα φρούτο- ένα λαμπρό, γαλάζιο παιχνιδάκι),
- την προβολή των γλυκών συναισθημάτων που κατακλύζουν το ποιητικό υποκείμενο στη συνταξιδιώτισσά του, με την αξιοποίηση του α' πληθυντικού προσώπου στην τρίτη στροφή (ταξιδεύουμε – μας – μένουμε), αλλά και την πεποίθηση πως είναι αμοιβαίο το αίσθημα, παρότι δεν έχει διατυπωθεί ρητά ούτε έχει προχωρήσει σε περαιτέρω γνωριμία (οι δυο μας πάντα ξένου!).

Κείμενο 1

1939: Κηρύσσεται νεκρή η «βασίλισσα των αιθέρων» Αμέλια Έρχαρτ¹

Το άρθρο που παρατίθεται αποσπασματικά γράφτηκε από την Κορίνα Φαρμακόρη και δημοσιεύτηκε αναθεωρημένο στο περιοδικό *Lifo* στις 5-1-2021 (ανάκτηση από <https://www.lifo.gr/san-simera/1939-kiryssetai-nekri-i-basilissa-ton-aitheron-amelia-erhart>)

Η Αμέλια Έρχαρτ γεννήθηκε στις 24 Ιουλίου 1897 στο Άτκινσον του Κάνσας [...]. Παιδί δραστήριο και ζωηρό, κρατούσε για τον εαυτό της τον ρόλο του αρχηγού και περνούσε το χρόνο της σκαρφαλώνοντας σε δέντρα, κυνηγώντας αρουραίους με τουφέκι και συμπληρώνοντας με τη μικρότερη αδελφή της τη συλλογή τους από «σκουλήκια, σκώρους, ακρίδες και έναν φρύνο²».

Το 1904 πραγματοποιεί την πρώτη της «πτήση»: με ένα κιβώτιο αντί για έλκηθρο βουτά από την κεκλιμένη ράμπα που ζήτησε από τον θείο της να κατασκευάσει και να στερεώσει στην οροφή του μικρού σπιτιού του κήπου. Με σκισμένο φόρεμα και πληγωμένα χείλη αναφωνεί ενθουσιασμένη: «Είναι ακριβώς όπως το πέταγμα!». Το 1908 η Αμέλια θα δει για πρώτη φορά αεροπλάνο, αλλά δεν θα εντυπωσιαστεί και θα το περιγράψει ως «ένα πράγμα από σκουριασμένα καλώδια και ξύλο και καθόλου ενδιαφέρον».

Τα οικονομικά προβλήματα της οικογένειάς της δυσχεραίνουν τη σχολική της ζωή, εκείνη όμως ονειρεύεται ένα σπουδαίο μέλλον κι έχει για συντροφιά ένα λεύκωμα με αποκόμματα εφημερίδων για επιτυχημένες γυναίκες σε ανδροκρατούμενους χώρους. Το 1916 αποφοιτά από το γυμνάσιο και κατά τη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου εργάζεται ως νοσοκόμα στο στρατιωτικό νοσοκομείο Σπαντίνα στο Τορόντο, όπου κολλά ισπανική γρίπη που της αφήνει κληρονομιά έντονους πονοκεφάλους για όλη της τη ζωή.

Το 1919 αποφασίζει να σπουδάσει ιατρική στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια, έναν χρόνο αργότερα όμως εγκαταλείπει τις σπουδές της. [...] Στις 28 Δεκεμβρίου 1920 μαζί με τον πατέρα της επισκέπτεται ένα αεροδρόμιο στο Λονγκ Μπιτς. Ο πιλότος Φρανκ Χοκς της προσφέρει μια

¹ Ήταν η πρώτη γυναίκα που διέσχισε πετώντας μόνη της τον Ατλαντικό.

² φρύνος: αμφίβιο που μοιάζει με τον βάτραχο.

20145

δεκάλεπτη πτήση και η εμπειρία αυτή της αλλάζει τη ζωή: «Μέχρι τη στιγμή που ήμασταν στα διακόσια ή τριακόσια πόδια από το έδαφος, ήξερα ότι έπρεπε να πετάξω», θα πει αργότερα.

Αποφασισμένη να γίνει πιλότος, κατορθώνει να μαζέψει 1000 δολάρια για τα πτητικά μαθήματα κάνοντας διάφορες δουλειές, ακόμα και οδηγώντας φορτηγό. Στις 3 Ιανουαρίου 1921 αρχίζει μαθήματα με δασκάλα μια πρωτοπόρο αεροπόρο, την Ανίτα «Νέτα» Σνουκ. Έξι μήνες αργότερα θα αγοράσει το «καναρίνι», το μεταχειρισμένο κίτρινο διπλό με το οποίο στις 22 Οκτωβρίου 1922 θα πετάξει στα 14.000 πόδια, κάνοντας παγκόσμιο ρεκόρ για γυναίκες πιλότους. Στις 15 Μαΐου 1923 γίνεται η 16η γυναίκα που καταφέρνει να πάρει άδεια πιλότου. [...]

Τον Απρίλιο του 1928 η Έρχαρτ λαμβάνει ένα τηλεφώνημα από τον πολιτικό αρθρογράφο πλοίαρχο Χίλτον Χ. Ράιλι, που της προτείνει να πετάξει πάνω από τον Ατλαντικό ως επιβάτης, κρατώντας το ημερολόγιο πτήσης. Δέχεται αμέσως και γίνεται η πρώτη γυναίκα που διέσχισε πετώντας τον Ατλαντικό, ωστόσο απογοητεύεται από το γεγονός ότι δε χειρίστηκε ούτε λεπτό τα αεροπλάνα. «Ο Στουλτζ πραγματοποίησε ολόκληρη την πτήση - έπρεπε. Εγώ ήμουν απλά μία αποσκευή, όπως ένας σάκος πατάτες... Ίσως κάποια μέρα να το δοκιμάσω μόνη», θα δηλώσει μετά την προσγείωση. Τέσσερα χρόνια αργότερα θα πραγματοποιήσει το όνειρό της. [...]

Το επόμενο της σχέδιο είναι εξαιρετικά φιλόδοξο και θα αποδειχθεί μοιραίο: «μία πτήση την οποία θέλω περισσότερο από κάθε άλλη να επιχειρήσω – τον περίπλου της Γης, όσο πιο κοντά στον Ισημερινό της είναι δυνατόν», θα πει. [...]

Κείμενο 2

ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗΣ

Το ποίημα της Χλόης Κουτσουμπέλη ανήκει στη συλλογή «Η γυμνή μοναξιά του ποιητή Όμικρον» που εκδόθηκε τον Μάρτιο του 2021. Στη συλλογή αυτή η ποιήτρια αξιοποιεί τις βιογραφίες γνωστών προσώπων, υπαρκτών ή φανταστικών, μετουσιώνοντάς τες σε ποιήματα μέσα από τη δική της προσωπική ματιά.

Ονομάζομαι Άννι Έντσον Τέιλορ³.

³ Η Άννι Έντσον Τέιλορ, Αμερικανίδα δασκάλα, έγινε γνωστή όταν αποφάσισε να προβεί σε μια παράτολμη κίνηση στις 24 Οκτωβρίου 1901, στα 63α γενέθλιά της, καθώς βρισκόταν σε τραγική προσωπική και οικονομική κατάσταση. Η Τέιλορ, έγινε η πρώτη γυναίκα που έπεσε από τους καταρράκτες του Νιαγάρα και παρέμεινε ζωντανή, μέσα σε ένα βαρέλι.

20145

Το 1901 έκλεισα τα εξήντα τρία.
Επέζησα από έναν καταρράκτη,
έναν γάμο, δύο κηδείες, τρεις εραστές.

Η ζωή μου βαρέλι που κατακυλά.
Ο άντρας μου παρέμεινε για μένα ένας ξένος.
Φορούσε μακριά σώβρακα
κι έσβηνε το κερί το βράδυ.
Όσο για μένα τις νύχτες ταξίδευα πολύ.
Το πρωί η νυχτικά μου πάντα λασπωμένη.
Ένα βράδυ ξύπνησα σ' άλλο κρεβάτι.
Μέσα στον ύπνο, βλέπετε,
μπερδεύει κανείς τις διευθύνσεις.
Ποια είμαι δεν έμαθα ποτέ.
Στο τάφο μου ας γράψουν:
Άννι Έντσον Τέιλορ
Η μόνη πραγματική συγκίνηση
που ένωσε ποτέ
ήταν όταν έπεσε στους Καταρράκτες.
Κι όταν έγραψε το πρώτο της ποίημα.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ποια στοιχεία της προσωπικότητάς της αξιοποίησε, σύμφωνα με το Κείμενο 1, η Αμέλια Έρχαρτ, προκειμένου να ξεπεράσει τα εμπόδια στο δρόμο προς την εκπλήρωση των φιλοδοξιών της; Να απαντήσεις σύντομα σε 50-60 λέξεις.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στο Κείμενο 1 παρατηρούμε πολλές φράσεις που προσδιορίζουν το χρόνο. Να επισημάνεις από ένα παράδειγμα, στο οποίο οι προσδιορισμοί αυτοί διατηρούν α. τη συνοχή μεταξύ των παραγράφων

20145

και β. μεταξύ των λεπτομερειών της ίδιας παραγράφου (μονάδες 6). Να εξηγήσεις την επιλογή αυτή της συγγραφέα λαμβάνοντας υπόψη το είδος του κειμένου (μονάδες 4).

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

α. Να σχολιάσεις τη λειτουργία του ενεστώτα στην τρίτη παράγραφο του Κειμένου 1 (Τα οικονομικά προβλήματα ... για όλη της τη ζωή) (μονάδες 5).

β. Να ερμηνεύσεις τη χρήση της μονής παύλας και των αποσιωπητικών στο χωρίο «Ο Στουλιτζ πραγματοποίησε ολόκληρη την πτήση - έπρεπε. Εγώ ήμουν απλά μια αποσκευή, όπως ένας σάκος πατάτες... Ίσως κάποια μέρα να το δοκιμάσω μόνη», θα δηλώσει μετά την προσγείωση». (μονάδες 10).

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Πώς θα χαρακτήριζες το ποιητικό υποκείμενο μέσα από τα συμβάντα που εκθέτει στη «βιογραφία» του; Να αιτιολογήσεις την απάντησή σου με αναφορά σε 3 ενδείξεις του κειμένου. (100 – 150 λέξεις).

Μονάδες 10

αδιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

20145-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β' ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, είναι αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η Αμέλια Έρχαρτ προχώρησε στην υλοποίηση των στόχων της χάρη στα εξής γνωρίσματα της πληθωρικής της προσωπικότητας:

- ζωντάνια, ηγετικές ικανότητες, εμπιστοσύνη στις φυσικές της ικανότητες, αγάπη για τις «επικίνδυνες αποστολές» (§1).
- φαντασία/δημιουργικότητα, αγάπη για την περιπέτεια, θάρρος και αντοχή στον πόνο (§2).
- ανεξαρτησία και τόλμη (§3).
- αποφασιστικότητα στις αλλαγές εκπαιδευτικής και επαγγελματικής πορείας (§4).
- επιμονή, υπομονή και αντοχή στις στερήσεις και στην κόπωση (§5).
- προσήλωση στα προσωπικά της όνειρα, σπάνια τόλμη (§ 5 και 6).

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

α. «Το 1909» (1η§-2η§), «Το 1919» (3η§-4η§), «Τον Απρίλιο του 1928» (5^η§-6η§).

β. Στις παραγράφους 2-6, οι εξής λέξεις/φράσεις: «Το 1908», «Το 1916», «Στις 28 Δεκεμβρίου 1920», «Στις 3 Ιανουαρίου 1921», «Έξι μήνες αργότερα», «Στις 3 Ιανουαρίου 1921», «Έξι μήνες αργότερα», «Στις 15 Μαΐου 1923», «αμέσως».

Η επιλογή της χρήσης πολυάριθμων χρονικών προσδιορισμών ως αρμών που διατηρούν τη συνοχή του κειμένου εξηγείται από το βιογραφικό/ιστορικό και, άρα, αφηγηματικό χαρακτήρα του άρθρου, που δομείται πάνω στον άξονα του χρόνου. Η συγγραφέας επιδιώκει να αποδώσει συνοπτικά τη φιλόδοξη και συγκλονιστική πορεία της Αμέλια από τα πρώτα βήματα μέχρι το τραγικό τέλος, εστιάζοντας στους «σταθμούς», τα γεγονότα που σημάδεψαν αποφασιστικά τη ζωή της. Με αυτό τον τρόπο, ο αναγνώστης παρακολουθεί το ρυθμό των εξελίξεων, και με τη βοήθεια των χρονικών

20145-Λύση

ενδείξεων συνδέει παράλληλα τα συμβάντα και τις επιλογές της Αμέλια αφενός με την ηλικία της, αφετέρου με άλλα ιστορικά γεγονότα των αρχών του αιώνα.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

α. Η χρήση (ιστορικού) ενεστώτα στην 3^η του Κειμένου 1 («δυσχεραίνουν», «ονειρεύεται», «έχει», «αποφοιτά», «εργάζεται», «κολλά», «αφήνει») δημιουργεί στον αναγνώστη την ψευδαίσθηση ότι τα γεγονότα εκτυλίσσονται στο παρόν, μπροστά στα μάτια του. Η αφήγηση αποκτά ζωντάνια και διάρκεια και γίνεται ελκυστικότερη.

β. Με τη μονή παύλα («- έπρεπε») εκφράζεται ένα σχόλιο της Αμέλια, η οποία - παρά την απογοήτευσή της - αποδέχεται ότι ο πιλότος τήρησε τη συμφωνία τους, και έκανε αυτό που ήταν υποχρεωμένος - βάσει και της εμπειρίας του - για την ασφάλεια της πτήσης. Με τα αποσιωπητικά («όπως ένας σάκος πατάτες...») υποδηλώνεται η συναισθηματική φόρτιση της Αμέλια, η οποία φαίνεται αγανακτισμένη για τη θέση που της επεφύλαξε ο συν-ταξιδιώτης. Ωστόσο, σιωπά και δεν εκφράζει περαιτέρω τα αρνητικά της συναισθήματα, καθώς - έστω και έτσι - κατάφερε να γίνει η πρώτη γυναίκα που διέσχισε πετώντας τον Ατλαντικό. Τα επόμενα βήματα ήταν στα όνειρά της και στο χέρι της, και προφανώς σε αυτό το στάδιο δεν καταδέχεται να παραπονείται άμεσα με τα λόγια της, παρά μόνο υπαινικτικά.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

[Μέσα από την ποιητική «βιογραφία» του ποιητικού υποκειμένου οι αναγνώστες/-στριες καλούνται να εντοπίσουν τα κειμενικά στοιχεία που υποδηλώνουν ποικίλες πτυχές της «προσωπικότητάς» του. Είναι σημαντικό οι χαρακτηρισμοί να παρουσιάζονται ως υποθέσεις/πιθανότητες και όχι ως βεβαιότητες.]

Ενδεικτικά, η Άννι Έντσον Τέιλορ στον ποιητικό απολογισμό της ζωής της φαίνεται/παρουσιάζεται ως:

- μια πιθανόν τολμηρή και ριψοκίνδυνη γυναίκα με ισχυρό ταυτόχρονα ένστικτο επιβίωσης στις δύσκολες καταστάσεις («επέζησα από έναν καταρράκτη»: συνοπτική αφήγηση, μπορεί να προσληφθεί και ως αλληγορία, σε συνδυασμό με τον επόμενο στίχο: «Η ζωή μου βαρέλι που κατρακυλά.»).
- μια γυναίκα με μάλλον πλούσια εμπειρία ζωής για το ιστορικό πλαίσιο που δηλώνεται στο ποίημα («1901»), ιδιαίτερα στον τομέα των προσωπικών σχέσεων («έναν γάμο, δύο κηδείες, τρεις εραστές»), αλλά και με ιδιαίτερο χιούμορ και ειρωνική διάθεση (το ασύνδετο

20145-Λύση

εξισώνει την πτώση από τον καταρράκτη με τις απώλειες και τις ερωτικές σχέσεις της ζωής της).

- μια ύπαρξη που βίωσε βαθύτατα την αποξένωση και τη μοναξιά στο πλαίσιο του γάμου της («Ο άντρας μου παρέμεινε για μένα ένας ξένος. Φορούσε μακριά σώβρακα κι έσβηνε το κερί το βράδυ»: μεταφορική χρήση του επιθέτου «ξένος», η χρήση του αορίστου που δηλώνει κάτι που αμετάκλητα έχει τελειώσει, η αφήγηση του νυχτερινού στιγμιότυπου με την αλληγορική περιγραφή της ενδυμασίας «μακριά σώβρακα» να υποδηλώνει τη συναισθηματική απόσταση, και τη συμβολική χρήση της λέξης «κερί» να επαναφέρει το αίσθημα της απώλειας κάθε ελπίδας για επικοινωνία και τρυφερότητα).
- μια ανήσυχη ύπαρξη με έντονο υποσυνείδητο και περιπετειώδη όνειρα και φαντασιώσεις, που περιπλανιέται στον ύπνο ή αλληγορικά μέσα στη «νύχτα» όλης της ζωής της, χωρίς να χάνει το χιούμορ της ακόμα και όταν αφηγείται στους αναγνώστες/-στριες («βλέπετε») το πιο προσωπικό ίσως κομμάτι της ιστορίας της που αφήνει ίχνη και στην «πρωινή της ζωή» («Όσο για μένα τις νύχτες ταξίδευα πολύ. Το πρωί η νυχτικά μου πάντα λασπωμένη. Ένα βράδυ ξύπνησα σ' άλλο κρεβάτι. Μέσα στον ύπνο, βλέπετε, μπερδεύει κανείς τις διευθύνσεις.»: λιτή αφήγηση, μεταφορές και σύμβολα «ταξίδευα», «νυχτικά λασπωμένη», «ξύπνησα σε άλλο κρεβάτι», χιούμορ «μπερδεύει τις διευθύνσεις»).
- μια γυναίκα που μάταια αναζητά την αυτογνωσία («Ποια είμαι δεν έμαθα ποτέ.»).
- ένας άνθρωπος που είναι έτοιμος για το μοιραίο «τέλος» και επιθυμεί την ύστατη έστω στιγμή να δηλώσει ευθαρσώς τις μοναδικές στιγμές της δικής της αυτοπραγμάτωσης και ευτυχίας («Στο τάφο μου ας γράψουν ... Κι όταν έγραψε το πρώτο της ποίημα»: εδώ οι «Καταρράκτες» εντάσσονται με κυριολεκτική χρήση, η δε παρατακτική σύνδεση παραβάλλει την ένταση της συγκίνησης του ποιητή με τον κίνδυνο μιας πραγματικής πτώσης στο κενό με αίσιο τέλος.

Οι μαθητές/-τριες θα μπορούσαν να υποθέσουν ότι αυτό είναι το πρώτο της ποίημα, αφού μάλιστα σε κανένα άλλο σημείο του κειμένου δεν αναφέρει την ποίηση ως καταφύγιο ή στήριγμα της ταραγμένης ζωής της.)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)**Β' ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ****Κείμενο 1****Το αντι-εργατικό κίνημα: Γιατί εκατομμύρια άνθρωποι αρνούνται να δουλέψουν**

Άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *moneyreview.gr* 13/11/2021 με μικρές αλλαγές για τις ανάγκες της εξέτασης.

Ο Λάρι τελείωσε το πανεπιστήμιο έχοντας ένα όραμα: Μαζί με τη γυναίκα του θα ζούσαν το Αμερικανικό Όνειρο. Θα αγόραζαν ένα σπίτι στα προάστια και θα πήγαιναν διακοπές κάθε δύο χρόνια. Όμως, το όνειρό του για την τέλεια ζωή τελικά έγινε κομμάτια. Η τότε σύζυγός του αντιλήφθηκε ότι η δουλειά είναι μια αυταπάτη, όπως λέει ο Λάρι, και αποφάσισε να παραιτηθεί, για να φροντίσει τα παιδιά τους και τον ηλικιωμένο πατέρα της. Με κάποια καθυστέρηση, ο Λάρι ακολούθησε τον ίδιο δρόμο. Η δουλειά «είναι κάτι που κάποιος άλλος φύτεψε στο μυαλό μας», λέει ο 52χρονος Αμερικανός στο Business Insider. Σήμερα, ο Λάρι δεν δουλεύει. Ζει απλά, σε ένα τροχόσπιτο στην αυλή της μητέρας του. «Πραγματικά δεν έχω έξοδα. Δεν χρειάζομαι χρήματα. Μπορώ να επιβιώσω χωρίς χρήματα», λέει. Και δεν είναι ο μόνος. Ο Λάρι είναι μέρος ενός κινήματος που κάποιοι ονομάζουν «αντι-εργατικό» και το οποίο κερδίζει όλο και περισσότερους οπαδούς.

Πρόκειται για μια τάση που κερδίζει έδαφος ανάμεσα στους νέους εργαζόμενους, καθώς η Generation Z (δηλαδή όσοι έχουν γεννηθεί από το 1997 έως το 2012) αφήνει το σημάδι της στην αγορά εργασίας. Και δεν είναι μια τάση που αφορά μόνο τις ΗΠΑ. Στην Κίνα, μια ολόκληρη γενιά αρνείται να ακολουθήσει τις επιταγές της εποχής για όλο και μεγαλύτερη παραγωγικότητα και ανταγωνιστικότητα στη δουλειά και αντ' αυτού βρίσκει την ευτυχία στην απλή ζωή και την χαλάρωση. Είναι το κίνημα της «ξάπλας» (lying flat), όπως έχει ονομαστεί.

Αυτή τη στιγμή υπάρχουν εκατομμύρια «Λάρι» σε όλο τον κόσμο. Στις ΗΠΑ, οι εργαζόμενοι παραιτούνται από τις δουλειές τους μαζικά εδώ και έξι μήνες τουλάχιστον, καθώς μόνο τον Σεπτέμβριο, 4,4 εκατ. Άνθρωποι δήλωσαν παραίτηση - περισσότεροι από οποιονδήποτε άλλο μήνα στην ιστορία. Πολλοί δεν επιστρέφουν ποτέ στην αγορά εργασίας. Για κάποιους από αυτούς, η δουλειά δεν αξίζει πια. Οι μισθοί βρίσκονται σε πτώση εδώ και δεκαετίες στις ΗΠΑ, ενώ τα φοιτητικά δάνεια συνεχίζουν να αυξάνονται. Οι ανισότητες διευρύνονται.

Κάπως έτσι φτάσαμε στη σημερινή κατάσταση των δραματικών ελλείψεων εργατικού δυναμικού. Πολύ απλά οι εργαζόμενοι «απεργούν» και αρνούνται να επιστρέψουν στη δουλειά, εκτός

και εάν οι συνθήκες βελτιωθούν. Οι αριθμοί πλέον είναι μεγάλοι και υπολογίσιμοι. Μια ομάδα στο Reddit, το «αντι-εργατικό κίνημα» έχει προσελκύσει ένα εκατομμύριο followers¹ από το 2013, όταν και ξεκίνησε. Οι μισοί από αυτούς μπήκαν στο γκρουπ τον Οκτώβριο. Πρακτικά, δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι μπαίνουν στη σελίδα αυτή καθημερινά. Τι πρεσβεύουν; Το κίνημα αναφέρεται σε μια φιλοσοφία ζωής χωρίς δουλειά και στοχεύει να φτιάξει μια κοινότητα ανθρώπων που ενώνουν τις δυνάμεις τους απέναντι στην εκμετάλλευση των εργαζομένων.

Το σίγουρο είναι ότι οι εργοδότες αναγκάζονται πλέον να ακούσουν τους εργαζόμενους.

Κείμενο 2

Η Φάμπρικα

Το τραγούδι «Η Φάμπρικα» βρίσκεται στο άλμπουμ του 1974 «Μετανάστες», σε μουσική Γ. Μαρκόπουλου και στίχους του Γ. Σκούρτη. Πρώτη εκτέλεση: Λάκης Χαλκιάς.

Η φάμπρικα δε σταματά
 δουλεύει νύχτα μέρα
 και πώς τον λεν το διπλανό
 και τον τρελό τον Ιταλό
 να τους ρωτήσω δεν μπορώ
 ούτε να πάρω αέρα.

Δουλεύω μπρος στη μηχανή
 στη βάρδια δύο δέκα
 κι από την πρώτη τη στιγμή
 μού στείλανε τον ελεγκτή
 να μού πετάξει στο αυτί
 δυο λόγια νέα σκέτα

¹ ακολούθους στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης

Άκουσε φίλε εμικρέ²
 ο χρόνος είναι χρήμα
 με τους εργάτες μη μιλάς
 την ώρα σου να την κρατάς
 το γιο σου μην τον λησμονάς
 πεινάει κι είναι κρίμα

Κι εκεί στο πόστο μου σκυφτός
 ξεχνάω τη μιλιά μου
 είμαι το νούμερο οχτώ
 με ξέρουν όλοι με αυτό
 κι εγώ κρατάω μυστικό
 ποιο είναι τ' όνομά μου

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Τι είναι το αντι-εργατικό κίνημα, σύμφωνα με το Κείμενο 1, ποιους αφορά και τι αποτελέσματα έχει;
 Να απαντήσεις συνοπτικά σε μια παράγραφο 60-70 λέξεων.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η πρώτη παράγραφος του Κειμένου 1 οργανώνεται με:

α. Σύγκριση – Αντίθεση και Παραδείγματα

β. Αναλογία και Παραδείγματα

γ. Σύγκριση – Αντίθεση και Αναλογία

² εμικρές: ο φυγάς, ο εξόριστος

δ. Αναλογία και Ορισμό

Να βρεις τη σωστή απάντηση (μονάδες 2), να εντοπίσεις τα αντίστοιχα χωρία (μονάδες 4) και να δηλώσεις τι επιτυγχάνεται με τη συγκεκριμένη επιλογή (μονάδες 4).

Μονάδες 10**3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)**

Στο κείμενο 1 υπάρχουν πολλές ξένες λέξεις. Να εντοπίσεις 5 από αυτές (μονάδες 5) και να δικαιολογήσεις την παρουσία τους στο κείμενο αναλογιζόμενος/η τόσο το θέμα όσο και το κειμενικό είδος στο οποίο ανήκει το κείμενο (μονάδες 10).

Μονάδες 15**ΘΕΜΑ 4**

Να ερμηνεύσεις την ψυχολογική κατάσταση στην οποία βρίσκεται ο άνθρωπος πίσω από τη φωνή που ακούγεται στο ποίημα. Πιστεύεις ότι υπάρχουν άνθρωποι που εργάζονται με τον τρόπο αυτό στην πατρίδα μας σήμερα;

Μονάδες 15

αήιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

20146-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β' ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Το αντιεργατικό κίνημα ξεκίνησε από τις ΗΠΑ και εξαπλώνεται παγκοσμίως μεταξύ των νέων που εισέρχονται τώρα στην παραγωγική διαδικασία και διαπιστώνουν μια μη ικανοποιητική πραγματικότητα. Αποζητούν έναν εναλλακτικό τρόπο ζωής αντιδρώντας έτσι στην εντατικοποίηση και τον ανταγωνισμό της εργασίας, τους χαμηλούς μισθούς, την εκμετάλλευση και τη γενικότερη διεύρυνση των ανισοτήτων. Ως αποτέλεσμα οι επιχειρήσεις μένουν χωρίς εργαζομένους και οι εργοδότες αναγκάζονται να τους ακούσουν.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η παράγραφος οργανώνεται με σύγκριση –αντίθεση και παραδείγματα.

«Μαζί με τη γυναίκα του θα ζούσαν το Αμερικάνικο Όνειρο... Όμως το όνειρο τους για την τέλεια ζωή τελικά έγινε κομμάτια»: Αντιπαραβάλλεται το όνειρο που είχαν οι δύο νέοι με την πραγματικότητα που βίωσαν τελικά. Το «Όμως» πραγματώνει γλωσσικά τη σχέση της αντίθεσης.

«Ο Λάρι είναι μέρος ενός κινήματος που ...»: Ο Λάρι αποτελεί ένα τυπικό παράδειγμα νέου, ο οποίος υιοθέτησε τις αρχές του αντιεργατικού κινήματος και αναζήτησε έναν εναλλακτικό τρόπο ζωής χωρίς εργασία.

Με την επιλογή του παραδείγματος δημιουργείται ένας μη συμβατικός τρόπος οργάνωσης της εισαγωγικής παραγράφου, προκειμένου να ενισχυθεί το ενδιαφέρον για ανάγνωση του κειμένου. Το ενδιαφέρον, συνοδευόμενο από έκπληξη, ενισχύει η αντίθεση, καθώς ο Λάρι με τη γυναίκα του εγκατέλειψαν το Αμερικάνικο Όνειρο με το οποίο αρχικά ζούσαν. Έτσι, γίνεται με πετυχημένο τρόπο η εισαγωγή στο θέμα του κειμένου.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

20146-Λύση

Ενδεικτικά ο μαθητής μπορεί να εντοπίσει λέξεις όπως: BusinessInsider, GenerationZ, lyingflat, Reddit, followers.

Η χρήση των λέξεων αυτών δικαιολογείται από το γεγονός ότι το θέμα του άρθρου είναι μια τάση των τελευταίων χρόνων που ξεκίνησε από τους νέους στην Αμερική και δείχνει να αγγίζει και πολλούς άλλους ανά τον πλανήτη. Το άρθρο εξάλλου αντλήθηκε από το διαδίκτυο, όπου ο λόγος φαίνεται να είναι πιο ανάλαφρος και με χρήση πληθώρας ξένων δανείων, όρων ή αμετάφραστων εννοιών.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Πρόκειται για έναν εργαζόμενο σε μια φάμπρικα, ο οποίος αναγκάζεται να δουλεύει ασταμάτητα νυχθημερόν χωρίς να έχει τη δυνατότητα να επικοινωνήσει με τον εργάτη που δουλεύει ακριβώς δίπλα του. Δείχνει να μην ξέρει ούτε το όνομά του συναδέλφου του, καθώς οι συνθήκες εργασίας είναι ασφυκτικές (1^η στροφή). Η δουλειά του είναι μπροστά σε μια άψυχη μηχανή σε ένα εξαντλητικό και απάνθρωπο ωράριο, ενώ η πίεση που ασκείται από τον ελεγκτή είναι σκληρή και εξευτελιστική. Τού απαγορεύει κάθε είδους επικοινωνία και ανθρώπινη επαφή απειλώντας τον με απόλυση και υπενθυμίζοντάς του τους ανθρώπους που εξαρτώνται από αυτόν και οι οποίοι ζουν μέσω της εργασίας του (2^η στροφή). Ο εργάτης αναγκάζεται να συνεχίζει σκυφτός κι αμίλητος τη ρουτίνα της εργασίας του ως ένα άψυχο μηχανήμα με το νούμερο 8, δίνοντας μια εσωτερική μάχη να μην χάσει την ταυτότητα και την αξιοπρέπειά του.

Για το δεύτερο ερώτημα ο/η μαθητής – τρια μπορεί να αξιοποιήσει τις γνώσεις και τα βιώματά του και να απαντήσει ελεύθερα, αλλά τεκμηριωμένα και με σαφήνεια.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β' ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

Κείμενο 1

«Δεν έχουμε Ίντερνετ»

Το κείμενο είναι απόσπασμα από άρθρο της Ελ. Βλαστού, που δημοσιεύθηκε στις 13.2.2022 στο kathimerini.gr.

«Δεν έχουμε Ίντερνετ» – αυτή ήταν η πρώτη κουβέντα που άκουσα όταν επέστρεψα σπίτι. «Τι; Αποκλείεται!» Και πώς θα στείλω το άρθρο;» [...]

Έπειτα από ένα μεγάλο –όπως μου φάνηκε– διάστημα χωρίς Ίντερνετ κατέληξα στο απλούστατο: η βραδύτητα θρέφει την προσοχή. Βγήκα και αγόρασα τα φυσικά αντίτυπα των εφημερίδων και άκοπα συγκεντρώθηκα απερίσπαστη στην ανάγνωση. Η ηλεκτρονική συνδρομητική ανάγνωση είναι μια εντελώς διαφορετική εμπειρία. Παύει να είναι γραμμική, παύει να είναι διάβασμα. Είναι ένα μανιακό κοίταγμα προς διάφορες κατευθύνσεις. Αν υποθέσουμε ότι διαβάζω online ένα άρθρο για το Ισραήλ και δεν γνωρίζω κάποιο συμβάν, ανοίγω ταυτόχρονα ένα άλλο παράθυρο και πληροφορούμαι για το γεγονός. Κατόπιν εισχωρώ στο λαγούμι που λέγεται YouTube. Βλέπω ένα βίντεο σχετικό με το θέμα, με καλύπτει. Αφήνω τον υπολογιστή, για να φτιάξω έναν καφέ, και, όταν επανέρχομαι, εξακολουθούν να προβάλλονται βίντεο. [...]

Ζούμε σε μια κοινωνία που μας πολιορκούν τα τεχνητά διεγερτικά, αλλά βομβαρδιζόμαστε επίσης από πληροφορία. Παρ' όλα αυτά, έχουμε απεμπολήσει τους πνευματικούς ή τους χρονικούς πόρους, για να αφεθούμε και να κάνουμε τις συνδέσεις, σεβόμενοι τους περιορισμούς και τη χωρητικότητα του μυαλού. Το ότι τα περνούμε όλα στα γρήγορα δεν σημαίνει ότι αφήνουμε το μυαλό να περιπλανηθεί. Καταναλώνουμε χωρίς αφομοίωση και ταξινόμηση τις πληροφορίες. Είναι ένα είδος διανοητικής χρεοκοπίας.

Το Διαδίκτυο λειτουργεί με τη λογική της χειραγώγησης, όπως δουλεύουν τα μαγικά τεχνάσματα. Ο μάγος δείχνει το κέρμα, το εξαφανίζει και έπειτα το εμφανίζει. Η μαγεία συντελείται ακριβώς τη στιγμή της διάσπασης της προσοχής. Ο μάγος –αν αξίζει– χειρίζεται την ατροφία της εστίασης χωρίς καν να το αντιλαμβανόμαστε. Και φυσικά, όποιος χειρίζεται τα τυφλά σημεία και την ευαλωτότητά μας, μάς έχει στο χέρι. [...]

Κείμενο 2

ΠΡΟΪΟΝ

Το ποίημα του Δημήτρη Γκιούλου αντλήθηκε από τη σελίδα voidnetwork.gr/2019/03/21/roiisi-aro-ton-21o-aiona/

Να μεταδίδεται ο πόλεμος σε λάηβ στρίμινγκ¹ στο γιουτιούμπ²

να συνηθίσεις τη φρίκη

αύριο θα 'ρθει κι εδώ

πάλι σε στρίμινγκ θα κοιτάς, πόλεις, κτίρια, ανθρώπους να πέφτουν

ήδη πέφτουν κι ας μην ακούστηκε κάποιο σάλπισμα

(Τα τείχη μέσα μας είναι)

σε θάλασσες μολυβένιες

σε δρόμους χωρίς σήμανση

-πραγματικότητες σεσημασμένες –

σε αίθουσες δικαστηρίου

σ' αεροδρόμια με φτερά εισιτήρια.

Και να είσαι σχολιαστής.

Να είσαι κυνηγός.

Θεριστής.

Αιχμηρός σαν ξυράφι

¹λαηβστρίμινγκ: απευθείας μετάδοση ενός βίντεο στο διαδίκτυο (livestreaming)

²γιουτιούμπ: ιστότοπος που επιτρέπει την αποθήκευση, ανάρτηση και αναπαραγωγή ψηφιακών βίντεο και ταινιών (youtube)

Αποτελεσματικός σαν βόμβα

τα πάντα θωρών³ σαν drone⁴.

Κι η φρίκη, προϊόν.

Σαν να είναι σειρά στο νέτφλιξ⁵

σαν να είναι αγώνας στο NBA⁶.

Μέχρι να 'ρθει εδώ.

Να γίνεις εσύ η πόλη

το κτίριο

ο άνθρωπος που θα πέφτει

Προπονημένος στη φρίκη

η βουτιά σου με δέκα θα βαθμολογηθεί.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να χαρακτηρίσεις τις παρακάτω προτάσεις ως Σ (Σωστές) ή Λ (Λάθος) σύμφωνα με το περιεχόμενο του Κειμένου 1.

³θωρών: αυτός που θεάται, που βλέπει σφαιρικά

⁴drone: μη επανδρωμένα αεροσκάφη

⁵νέτφλιξ: συνδρομητικό κανάλι / εταιρία ειδικευμένη στην ενοικίαση ταινιών, σειρών κτλ

⁶NBA: Αμερικάνικο Πρωτάθλημα Μπάσκετ

1. Σύμφωνα με την αρθρογράφο, μια αιτία αδυναμίας συγκέντρωσης του αναγνώστη είναι και η ταχύτητα μετάδοσης και λήψης της πληροφορίας.
2. Η ηλεκτρονική ανάγνωση μπορεί να οδηγήσει τον αναγνώστη σε μια απροσδόκητη εμβάθυνση επί του θέματος.
3. Η αφομοίωση της πληροφορίας διευκολύνεται από τις νέες τεχνολογίες.
4. Το διαδίκτυο καταφέρνει να εισχωρεί στο μυαλό του χρήστη και να τον επηρεάζει πολλές φορές ασυνείδητα.
5. Η αρθρογράφος τηρεί γενικότερα μια επιφυλακτική στάση απέναντι στο διαδίκτυο.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1 επιλέγεται ως τρόπος οργάνωσης η αναλογία. Να εντοπίσεις τις δύο έννοιες που συγκρίνονται αναλογικά (μονάδες 6) και να εξηγήσεις με συντομία τι επιτυγχάνεται μέσω αυτής (μονάδες 4).

Μονάδες 10**3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)**

Να εντοπίσεις την εναλλαγή ρηματικού προσώπου από τη δεύτερη στην τρίτη παράγραφο (μονάδες 10) και να την αξιολογήσεις ως προς την επικοινωνιακή αποτελεσματικότητα του κειμένου (μονάδες 5).

Μονάδες 15**ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)**

Ποιος είναι ο βασικός προβληματισμός του ποιητικού υποκειμένου; Τον θεωρείς δικαιολογημένο ή όχι; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε ένα κείμενο 120-150 λέξεων.

ΦΡ**Μονάδες 15**

20147-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

1. Σ
2. Λ
3. Λ
4. Λ
5. Σ

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο τρόπος που το διαδίκτυο χειραγωγεί τους χρήστες παρομοιάζεται με τον τρόπο που ένας μάγος παραπλανά το κοινό του. Κοινός τόπος και των δύο καταστάσεων είναι η στιγμή κατά την οποία διασπάται η προσοχή του δέκτη. Με τον τρόπο αυτό ο αναγνώστης αντιλαμβάνεται καλύτερα και κατανοεί τους μηχανισμούς χειραγώγησης του διαδικτύου, αφού τού είναι οικεία η εικόνα ενός μάγου –ταχυδακτυλουργού, αλλά και οι τεχνικές που χρησιμοποιεί.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Στην δεύτερη παράγραφο αξιοποιείται το α΄ ενικό πρόσωπο, διότι η αρθρογράφος διηγείται μια προσωπική της εμπειρία, ένα προσωπικό της βίωμα.

Στην τρίτη παράγραφο αξιοποιείται το α΄ πληθυντικό πρόσωπο, καθώς το κείμενο κινείται από το ατομικό στο συλλογικό και η αρθρογράφος εντάσσει τον εαυτό της στο ευρύτερο σύνολο μιας κοινωνίας που αλλάζει μέρα με τη μέρα εξαιτίας της εισβολής της τεχνολογίας στην καθημερινότητά της.

Το κείμενο έτσι καθίσταται ζωντανό και ενδιαφέρον, ενώ ο αναγνώστης το προσεγγίζει από διάφορες οπτικές και ποικίλους τρόπους.

20147-Λύση

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το ποιητικό υποκείμενο διακατέχεται από έναν προβληματισμό σχετικά με τον τρόπο και τη συχνότητα που προβάλλονται στιγμές φρίκης στις οθόνες μας. Η ζωντανή και χωρίς οιοδήποτε φίλτρο μετάδοση ακραία σκληρών και απάνθρωπων καταστάσεων εξοικειώνει τον δέκτη με την εικόνα του αποτρόπαιου. Η βασική του ανησυχία έγκειται στο ότι νομοτελειακά θα έρθει κάποτε η στιγμή που θα γίνουν και οι δικές του μικρές ή μεγάλες στιγμές «προϊόν» προς κατανάλωση στα αδηφάγα μάτια ενός κοινού που τρέφεται με κάθε είδους ασχήμια.

Στο δεύτερο υποερώτημα ο/η μαθητής –τρια καλείται να καταθέσει την προσωπική του άποψη ελεύθερα, αλλά τεκμηριωμένα.

αδιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Κείμενο 1**Mobbing: Η ηθική παρενόχληση των εργαζομένων στο χώρο εργασίας**

Συνομεικμένο κείμενο του Μιχάλη Καρβέλλη, δημοσιευμένο στις 13 Σεπτεμβρίου 2017 στην ηλεκτρονική εφημερίδα Huffpost. Προσβάσιμο στο <https://www.huffingtonpost.gr/mihalis-karvellis>.

Με τον όρο mobbing εννοείται η ηθική παρενόχληση εργαζομένων στο χώρο εργασίας τους. Κατά τον ψυχολόγο Leymann, το mobbing ορίζεται ως η εχθρική και ανήθικη επικοινωνία, η οποία κατευθύνεται με συστηματικό τρόπο από ένα ή λίγα άτομα κυρίως προς ένα άτομο το οποίο λόγω της συστηματικής αυτής παρενόχλησης ωθείται σε μια αβοήθητη και ανυπεράσπιστη θέση. Η Γαλλίδα ψυχίατρος Marie France Hirigoyen όρισε τον όρο παρενόχληση στο χώρο εργασίας ως κάθε καταχρηστική συμπεριφορά που εκδηλώνεται με λόγια, πράξεις, γραπτά μηνύματα και μπορεί να ζημιώσει την προσωπικότητα, την αξιοπρέπεια ή τη σωματική ή ψυχική ακεραιότητα του ατόμου, να θέσει σε κίνδυνο την εργασία του ή να διαταράξει το εργασιακό κλίμα. Η ηθική παρενόχληση στο χώρο εργασίας παίρνει τη μορφή ταπεινωτικής συμπεριφοράς, άνισης μεταχείρισης, προσβολών, απομόνωσης, εξώθησης σε σφάλματα, απειλών, άσκησης ψυχολογικής βίας, ανάθεσης υπερβολικού όγκου εργασίας σε συνδυασμό με κακόβουλα σχόλια για την δήθεν ελλιπή απόδοση, τοποθέτησης σε θέση «ψυγείο» χωρίς καθήκοντα και αντικείμενο εργασίας κ.α. [...]

Οι επιχειρήσεις, στην πλειονότητά τους, φαίνονται ανίκανες ή απρόθυμες να αντιμετωπίσουν το φαινόμενο, άλλες εμφανίζονται τουλάχιστον απαθείς, άλλες δε ακόμα και το ενθαρρύνουν. Υπάρχουν εργοδότες που πιστεύουν ότι μέσω της συστηματικής ηθικής παρενόχλησης των εργαζομένων θα πετύχουν μεγαλύτερη αποδοτικότητα. Σφάλλουν όμως. Ο εργαζόμενος είναι παραγωγικός, όταν είναι ευχαριστημένος και σε ευχάριστο εργασιακό περιβάλλον και όχι όταν δέχεται καταχρηστικές επιθέσεις. Ο εργαζόμενος-θύμα mobbing γίνεται απρόσεκτος, αναποτελεσματικός, η δε ποιότητα της εργασίας του συνεχώς πέφτει. Μελέτες έχουν καταδείξει ότι περιστατικά ηθικής παρενόχλησης δημιουργούν πολύ σοβαρά ψυχοσωματικά προβλήματα στα θύματα-εργαζόμενους που φτάνουν μέχρι και σε αυτοκτονικές τάσεις. [...]

Τελευταίως η συνειδητοποίηση των διαστάσεων και των συνεπειών του προβλήματος, σε παγκόσμιο επίπεδο, προκαλεί ολοένα και αυξανόμενη κινητοποίηση

20151

ινστιτούτων, ερευνητικών κέντρων, συνδικαλιστικών οργανώσεων (εργαζομένων και εργοδοτών) για τη μελέτη του φαινομένου και την αντιμετώπισή του. Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει και στην Ελλάδα να υπάρξει αντίστοιχη κινητοποίηση, και, αφού αναγνωριστεί επισήμως το φαινόμενο, να ληφθούν από το Κράτος και τους παράγοντες του εργασιακού βίου ικανά μέτρα και να θεσπισθούν κανόνες για τον περιορισμό του και την προστασία τόσο των εργαζομένων όσο και των επιχειρήσεων. Η πρόληψη είναι αυτή που θα βοηθήσει στην αντιμετώπιση της καλπάζουσας, στην Ελλάδα, εξέλιξης του φαινομένου.

Κείμενο 2

Το παρακάτω κείμενο προέρχεται από τη νουβέλα του Λ. Τολστόι, Ο θάνατος του Ιβάν Ιλίτς, εκδ. Ροές, σσ. 24-26.

Η ιστορία της ζωής του Ιβάν Ιλίτς ήταν πολύ απλή, πολύ συνηθισμένη και ταυτόχρονα τρομακτική. Ο Ιβάν Ιλίτς πέθανε στα σαράντα πέντε του χρόνια, έχοντας φτάσει στο βαθμό του εφέτη. Ήταν γιος ενός δημοσίου υπαλλήλου που έκανε στην Πετρούπολη, σε διάφορα υπουργεία και υπηρεσίες, την ίδια εκείνη καριέρα που ακολουθούν ορισμένοι λειτουργοί οι οποίοι, μολονότι σαφώς αποδεικνύεται ότι είναι ανίκανοι να επωμισθούν ουσιαστικές ευθύνες, εντούτοις λόγω θέσεως, προτέρας υπηρεσίας και βαθμού είναι αδύνατο να απολυθούν, με αποτέλεσμα να παίρνουν κάποια εικονικά πόστα και κάποιες καθόλου εικονικές χιλιάδες ρούβλια, που φτάνουν από τις έξι μέχρι της δέκα, με τις οποίες ζουν μέχρι τα βαθιά τους γεράματα. [...]

Στην Αυτοκρατορική Σχολή του Δικαίου [ο Ιβάν Ιλίτς] ήταν ήδη αυτό που υπήρξε στη συνέχεια σε όλη του τη ζωή: ένας ικανός, εύθυμος, καλόκαρδος και κοινωνικός άνθρωπος, ο οποίος όμως εκπλήρωνε αυστηρά ό,τι θεωρούσαν χρέος οι υψηλά ιστάμενοι. Ούτε ως παιδί ούτε αργότερα ως ενήλικος υπήρξε ποτέ κόλακας, από τα νεανικά του χρόνια όμως ελκυόταν, όπως η χρυσαλλίδα από το φως, από τα υψηλά ιστάμενα άτομα, υιοθετούσε τους τρόπους τους, τις απόψεις τους για τη ζωή και δημιουργούσε φιλικές σχέσεις μαζί τους. Όλες οι τρέλες των παιδικών χρόνων και της νεότητας πέρασαν δίχως να τον επηρεάσουν ιδιαίτερα. Επιδόθηκε στον αισθησιασμό και τη ματαιοδοξία και, προς το τέλος, όταν πια φοιτούσε στις μεγάλες τάξεις, στο φιλελευθερισμό – όλα αυτά όμως μέσα στα καθιερωμένα πλαίσια τα οποία του υποδείκνυε με σιγουριά η διαίσθησή του.

Στη διάρκεια της φοίτησής του στην Αυτοκρατορική Σχολή του Δικαίου, έκανε κάποια πράγματα τα οποία στην αρχή τα θεώρησε ιδιαιτέρως αισχρά και τον έκαναν να σιχαίνεται τον εαυτό του την εποχή που τα διέπραξε. Αργότερα, όμως, όταν είδε ότι τα ίδια έπρατταν

20151

και υψηλά ιστάμενα άτομα δίχως να θεωρούν αυτές τις ενέργειές τους αισχρές, ο Ιβάν Ιλίτς ναι μεν δε θεώρησε τα δικά του έργα καλώς καμωμένα, ωστόσο τα λησμόνησε και η θολή τους ανάμνηση δεν τον πίκρανε πια. [...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1^ουποερώτημα (μονάδες 10)

Αφού διαβάσεις και κατανοήσεις το Κείμενο 1, να επισημάνεις για τις παρακάτω περιόδους λόγου αν το περιεχόμενό τους είναι Σωστό ή Λανθασμένο.

- α. Ο όρος mobbing δηλώνει τη σεξουαλική παρενόχληση σε δημόσιους χώρους.
- β. Η ανήθικη επικοινωνία, κατά την ψυχολόγο Leymann, πρέπει να είναι συνεχής και εξακολουθητική, για να θεωρηθεί mobbing.
- γ. Ως τοποθέτηση σε θέση «ψυγείο» θεωρείται η ψυχρή και απρόσωπη αντιμετώπιση ενός υπαλλήλου από τον εργοδότη του.
- δ. Κάποιοι εργοδότες δικαιολογημένα θεωρούν ότι μέσω του mobbing θα ενισχύσουν την παραγωγικότητα των εργαζομένων.
- ε. Στην Ελλάδα το φαινόμενο του mobbing συνεχώς αυξάνεται.

Μονάδες 10

2^ουποερώτημα (μονάδες 10)

Να κατονομάσεις τη βασική μέθοδο ανάπτυξης της πρώτης παραγράφου του Κειμένου 1 (μονάδες 2) και να καταγράψεις ένα σχετικό χωρίο (μονάδες 3). Γιατί ο συγγραφέας επιλέγει, κατά τη γνώμη σου, να χρησιμοποιήσει τη μέθοδο αυτή; (μονάδες 5)

Μονάδες 10

3^ουποερώτημα (μονάδες 15)

Να καταγράψεις την ορθή από τις επιλογές που σου δίνονται αναφορικά με τη γλώσσα του Κειμένου 1:

1. «Ο εργαζόμενος είναι παραγωγικός όταν είναι ευχαριστημένος και σε ευχάριστο εργασιακό περιβάλλον και όχι όταν δέχεται καταχρηστικές επιθέσεις». (2^η παράγραφος)

Στην παραπάνω περίοδο λόγου η λέξη «καταχρηστικές» σημαίνει:

- α. παράνομες
- β. αναίτιες
- γ. υπερβολικές
- δ. ανούσιες

2. Στη φράση «ανάθεση υπερβολικού όγκου εργασίας» (1^η παράγραφος) η λέξη «όγκου» χρησιμοποιείται:

- α. κυριολεκτικά
- β. μεταφορικά
- γ. ειρωνικά
- δ. χιουμοριστικά

3. «Υπάρχουν εργοδότες που πιστεύουν ότι μέσω της συστηματικής ηθικής παρενόχλησης των εργαζομένων θα πετύχουν μεγαλύτερη αποδοτικότητα». (2^η παράγραφος)

Ο λόγος στην παραπάνω περίοδο θα μπορούσε να χαρακτηριστεί:

- α. κυριολεκτικός
- β. μεταφορικός
- γ. εικονοπλαστικός
- δ. χιουμοριστικός

4. Στη φράση «Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει και στην Ελλάδα να υπάρξει αντίστοιχη κινητοποίηση» (3^η παράγραφος) δηλώνεται:

- α. μετριοπάθεια
- β. αναγκαιότητα
- γ. πιθανότητα
- δ. βεβαιότητα

5. «Η ηθική παρενόχληση στο χώρο εργασίας παίρνει τη μορφή ταπεινωτικής συμπεριφοράς, άνισης μεταχείρισης, προσβολών, απομόνωσης, εξώθησης σε σφάλματα, απειλών, άσκησης ψυχολογικής βίας, ανάθεση υπερβολικού όγκου εργασίας σε

20151

συνδυασμό με κακόβουλα σχόλια για την δήθεν ελλιπή απόδοση, τοποθέτησης σε θέση «ψυγείο» χωρίς καθήκοντα και αντικείμενο εργασίας κ.ά.»

Το ύφος λόγου στο παραπάνω χωρίο, εξαιτίας της χρήσης του ασύνδετου σχήματος, είναι:

- α. λογοτεχνικό
- β. πληροφοριακό
- γ. απλό
- δ. ειρωνικό

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Πώς το επάγγελμα που επέλεξε να ακολουθήσει ο Ιβάν Ιλίτς συνέβαλε στη διαμόρφωση του χαρακτήρα του; (μονάδες 10) Κρίνεις θετικά ή αρνητικά την επιρροή που άσκησε η επιλογή του επαγγέλματος του δικαστικού στην προσωπικότητά του; (μονάδες 5) Να αναπτύξεις τεκμηριωμένα την απάντησή σου σε ένα κείμενο 130-150 λέξεων.

Μονάδες 15

αλλημπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

20151-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- α. Λ
- β. Σ
- γ. Λ
- δ. Λ
- ε. Σ

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Μέθοδος: ορισμός

Χωρίο: «Με τον όρο mobbing... εργασίας τους»

Αιτιολόγηση χρήσης της μεθόδου: πειστικότητα, αναφορά επιστημονικών απόψεων, κατανόηση και τεκμηρίωση του θέματος κ.ά.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

1. γ
2. β
3. α
4. β
5. β

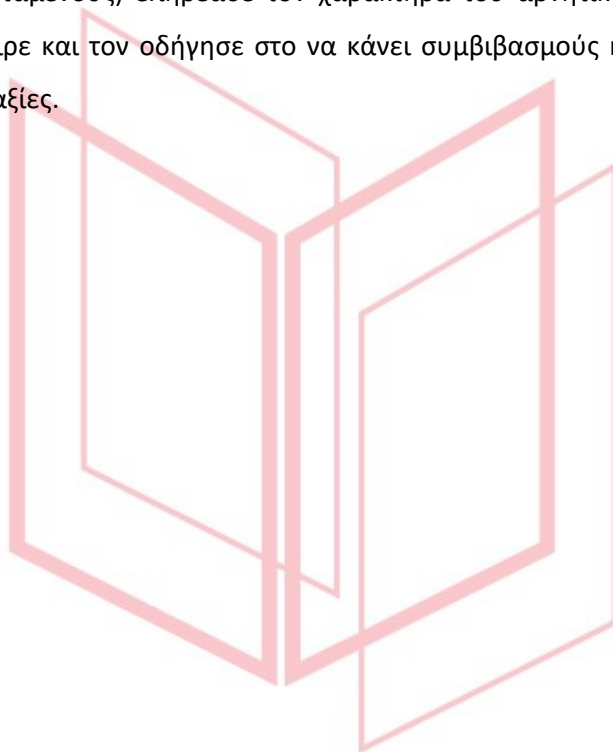
ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Επάγγελμα: δικαστικός

20151-Λύση

Σχολιασμός επιρροής επαγγέλματος σε χαρακτήρα Ιβάν Ιλίτς: αίσθηση του χρέους σε σχέση με τους υψηλά ιστάμενους, κοινωνικός (όχι όμως κόλακας), ροπή προς την εξουσία και τους ανθρώπους που την εκφράζουν, συμβιβασμοί ως προς την ηθική του στάση.

Κριτική στην επιρροή: Το δικαστικό επάγγελμα και η επαφή του Ιβάν Ιλίτς με ανθρώπους εξουσίας (υψηλά ιστάμενους) επηρέασε τον χαρακτήρα του αρνητικά. Η ροπή προς την εξουσία τον διέφθειρε και τον οδήγησε στο να κάνει συμβιβασμούς και υποχωρήσεις ως προς τις ηθικές του αξίες.

αδιμπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Κείμενο 1

[Η εργασία]

Το παρακάτω απόσπασμα βρίσκεται στο μεταφρασμένο από τη Λίζα Εκκεκάκη βιβλίο του James Suzman, *Εργασία: Η ιστορία του πώς περνάμε τον χρόνο μας*. Εκδόσεις Μεταίχμιο, 2020, σσ. 14-16.

Ας δεχτούμε ότι, για το μεγαλύτερο μέρος της ιστορίας, οι άνθρωποι δεν ανησυχούσαν για την έλλειψη αγαθών όσο εμείς σήμερα, αντιλαμβανόμαστε ότι η εργασία είναι κάτι παραπάνω από μια προσπάθεια επίλυσης του οικονομικού προβλήματος. Αυτό το αντιλαμβανόμαστε όλοι, αφού αποκαλούμε «δουλειά» διάφορες δραστηριότητες με ορισμένο σκοπό, πέραν της επαγγελματικής απασχόλησής μας. Λέμε, για παράδειγμα, ότι οι σχέσεις μας «θέλουν δουλειά», ότι «δουλεύουμε» το σώμα μας, ακόμα και τα χόμπι μας. [...]

Η «εργασία» σύμφωνα με τον πιο καθολικό ορισμό – που φαίνεται να καλύπτει από τους κυνηγούς-τροφοσυλλέκτες και τους κουστουμαρισμένους χρηματιστές έως τους γεωργούς αυτοσυντήρησης με τα ροζιασμένα χέρια και οποιονδήποτε άλλο – είναι η σκόπιμη κατανάλωση ενέργειας ή προσπάθειας σε ένα έργο για την επίτευξη ενός σκοπού ή αποτελέσματος.

Η έννοια της εργασίας πιθανολογούμε πως είναι από αυτές που σχημάτισαν οι αρχαίοι άνθρωποι μόλις άρχισαν να κατηγοριοποιούν τον κόσμο γύρω τους και να οργανώνουν τις εμπειρίες τους με βάση έννοιες, λέξεις και ιδέες. Η εργασία είναι μια από τις λίγες έννοιες – όπως αγάπη, γονεϊκότητα, η μουσική και το πένθος – από τις οποίες μπορούσαν πάντα να πιαστούν οι ταξιδιώτες, αλλά και οι ανθρωπολόγοι όταν βρίσκονταν μόνοι σε ξένη γη. Γιατί, ενώ η ομιλούμενη γλώσσα ή τα ακατανόητα έθιμα των άλλων αποτελούν εμπόδιο, το να βοηθήσεις κάποιον να κάνει μια δουλειά γκρεμίζει πιο γρήγορα τα τείχη απ' ό,τι μια αμήχανη κουβέντα. Είναι έκφραση καλής θέλησης και – όπως όταν χορεύουμε ή τραγουδάμε – όταν δουλεύουμε μαζί δημιουργείται σύμπνοια σκοπού και βιώματος.

Εάν αφήσουμε στην άκρη την άποψη ότι το οικονομικό πρόβλημα αποτελεί αιώνιο στοιχείο της ανθρώπινης ύπαρξης, έχουμε τη δυνατότητα όχι μόνο να διευρύνουμε τον ορισμό της εργασίας πέραν του βιοπορισμού, αλλά και να προσεγγίσουμε διαφορετικά [...] τη σχέση μας με την εργασία από την απαρχή της ζωής μέχρι και το πολυάσχολο παρόν μας.

20152

Εγείρονται, επίσης, κάποια ερωτήματα. Γιατί αποδίδουμε σήμερα πολύ μεγαλύτερη σπουδαιότητα στην εργασία απ' ό,τι οι κυνηγοί και τροφουσυλλέκτες πρόγονοί μας; Γιατί, σε μια εποχή πρωτοφανούς αφθονίας, έχουμε τόσο έντονη νοοτροπία έλλειψης;

Κείμενο 2

Η θάλασσα

Απόσπασμα από το διήγημα Η θάλασσα, του πεζογράφου και βασικού εκπρόσωπου της ελληνικής ηθογραφίας Ανδρέα Καρκαβίτσα (1865-1922). Βρίσκεται στη συλλογή Λόγια της πλώρης, εκδόσεις Εστία, 2011. Έχει διατηρηθεί η ορθογραφία του κειμένου.

Ο πατέρας μου – μύρο το κύμα που τον τύλιξε – δεν είχε σκοπό να με κάνει ναυτικό.

- Μακριά, έλεγε, μακριά, παιδί μου, απ' το άτιμο στοιχειό! Δεν έχει πίστη, δεν έχει έλεος. Λάτρεψέ την όσο θες, δόξασέ την εκείνη το σκοπό της. Μην κοιτάς που χαμογελά, που σου τάζει θησαυρούς. Αργά-γρήγορα θα σου σκάψη το λάκκο ή θα σε ρίξη πετσι και κόκκαλο, άχρηστο στον κόσμο. Είπες θάλασσα, είπες γυναίκα, το ίδιο κάνει.

Και τα έλεγε αυτά ο άνθρωπος που έφαγε τη ζωή του στο καράβι· που ο πατέρας, ο πάππος, ο πρόπαππος, όλοι ως τη ρίζα της γενιάς ξεψύχησαν στο παλαμάρι¹. Μα δεν τα έλεγε μόνον αυτός, αλλά κι οι άλλοι γέροντες του νησιού, οι απόμαχοι των αρμένων² τώρα, και οι νιώτεροι, που είχαν ακόμη τους κάλους στα χέρια, όταν κάθιζαν στον καφεéné να ρουφήξουν τον ναργιλέ, κουνούσαν το κεφάλι και στενάζοντας έλεγαν:

- Η θάλασσα δεν έχει πια ψωμί. Ας είχα ένα κλήμα στη στεριά και μαύρη πέτρα να ρίξω πίσω μου.

Η αλήθεια είναι πώς πολλοί τους όχι κλήμα, αλλά νησί ολάκερο μπορούσαν ν' αποκτήσουν με τα χρήματά τους. Μα όλα τα έριχναν στη θάλασσα. Παράβγαιναν ποιος να χτίση μεγαλύτερο καράβι· ποιος να πρωτογήνη καπετάνιος. Και γω που άκουα συχνά τα λόγια τους και τα έβλεπα τόσο ασύμφωνα με τα έργα τους δε μπορούσαν να λύσω το μυστήριο. Κάτι, έλεγα, θεϊκό ερχόταν κ' έσερνε όλες εκείνες τις ψυχές και της γκρέμιζε άβουλες στα πέλαγα, όπως ο τρελοβοριάς στα στειρολίθαρα.

Αλλά το ίδιο κάτι μ' έσπρωχνε και μένα εκεί. Από μικρός την αγαπούσα τη θάλασσα.

[...]

¹ Παλαμάρι (το): χοντρό σχοινί καραβιού

² Άρμενα (τα): πανιά, ιστία

20152

Έλειπε ο πατέρας με τη σκούνα³ από το ταξίδι. Μίσειε⁴ και ο καπετάν Καλιγέρης, ο θείος μου, για τη Μαύρη Θάλασσα. Του έπεσα στο λαιμό· τον παρακάλεσε κ' η μάνα μου από φόβο μην αρρωστήσω· με πήρε μαζί του.

- Θα σε πάρω, μου λέει, μα θα δουλέψης το καράβι θέλει δουλειά. Δεν είναι ψαρότρατα νάχης φαΐ και ύπνο. [...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να προσδιορίσεις τη σημασία της εργασίας, όπως παρουσιάζεται στο Κείμενο 1 (γύρω στις 60 λέξεις).

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να παραθέσεις ένα χωρίο από το Κείμενο 1, στο οποίο χρησιμοποιείται η μέθοδος του ορισμού (μονάδες 5). Γιατί, κατά τη γνώμη σου, γίνεται ευρεία χρήση του ορισμού από τον συγγραφέα; (μονάδες 5)

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

απασχόληση, ενέργεια, εργασία, έργο, δουλειά:

Για την καθεμιά από τις λέξεις αυτές να γράψεις μια περίοδο λόγου, διαφορετική από αυτή του Κειμένου 1, στην οποία να φαίνεται η σημασία της.

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Για ποιους λόγους ο πατέρας του αφηγητή και οι γέροντες του νησιού ήθελαν να τον αποτρέψουν από το να γίνει ναυτικός (μονάδες 10); Συμφωνείς με την απόφαση του αφηγητή (μονάδες 5); Να γράψεις ένα κείμενο 100 - 150 λέξεων, στο οποίο να απαντάς τεκμηριωμένα στα ερωτήματα αυτά.

Μονάδες 15

³ Σκούνα (η): είδος πλοίου

⁴ Μισεύω: ταξιδεύω, φεύγω

20152-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Σημασία της εργασίας:

- Είναι κάτι περισσότερο από βιοπορισμός
- Σκόπιμη ενέργεια για την επίτευξη ενός σκοπού
- Συνδέει τους ανθρώπους που βρίσκονται σε ένα ξένο μέρος
- Έκφραση καλής θέλησης/ σύμπνοια σκοπού και βιώματος

Επισημάνση: αναγκαίο είναι τα σημεία αυτά του Κειμένου 1 οι μαθητές και οι μαθήτριες να τα αναδιατυπώσουν με δικά τους λόγια.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Χωρίο: «Η «εργασία» σύμφωνα με τον πιο καθολικό ορισμό ... είναι η σκόπιμη κατανάλωση ενέργειας ή προσπάθειας σε ένα έργο για την επίτευξη ενός σκοπού ή αποτελέσματος».

Αιτιολόγηση χρήσης ορισμού:

- Παρατίθενται πληροφορίες για την έννοια της εργασίας (ενημέρωση αναγνώστη για το περιεχόμενο της εργασίας)
- Το κείμενο αποκτά επίσημο και σοβαρό ύφος (αντικειμενικότητα)
- Ο λόγος γίνεται πιο πειστικός, κ.ά.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

20152-Λύση

- Η απασχόληση των εργαζομένων για περισσότερες από οκτώ ώρες, χωρίς πρόσθετη αμοιβή, είναι παράνομη.
- Το κλιματιστικό καταναλώνει σε μεγάλο βαθμό ηλεκτρική ενέργεια και πρέπει να το αλλάξουμε.
- Η εργασία που σάς ανατέθηκε πρέπει να μου αποσταλεί έως αύριο.
- Την ιστορική αυτή περίοδο έγιναν στην χώρα μας πολλά δημόσια έργα, όπως δρόμοι, νοσοκομεία κ.ά.
- Δεν έχεις άλλη δουλειά να κάνεις από το να ασχολείσαι μαζί μου;

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Λόγοι που ήθελαν ο πατέρας του αφηγητή και οι γέροντες να τον αποτρέψουν να γίνει ναυτικός:

- Η θάλασσα είναι επικίνδυνη για τη ζωή του (αναφορά σε παραδείγματα συγγενών που «ξεψύχησαν στο παλαμάρι»)
- Η θάλασσα «δεν έχει ψωμί» (δεν υπάρχει οικονομικό όφελος)

Συμφωνώ με το ότι ο αφηγητής επιλέγει να κάνει το επάγγελμα που τού αρέσει και το τεκμηριώνω με έναν συλλογισμό (π.χ. γιατί όταν ακολουθούμε το επάγγελμα που μας αρέσει είμαστε πιο ευτυχισμένοι και παραγωγικοί) ή διαφωνώ και επικαλούμαι με δικά μου λόγια τα επιχειρήματα που εκφράζονται στο κείμενο ή δικά μου (π.χ. οι ναυτικοί βρίσκονται για μεγάλο χρονικό διάστημα μακριά από την οικογένειά τους).

Κείμενο 1

Ένας άλλος ρατσισμός...

Άρθρο του Κώστα Παπαχρήστου, δημοσιευμένο στην ηλεκτρονική έκδοση του Βήματος στις 17 Σεπτεμβρίου 2012. Προσβάσιμο στο <https://www.tovima.gr/2012/09/17/opinions/enas-allos-ratsismos>.

Υπάρχει μια μορφή ρατσισμού που τη βιώνουμε ολόγυρά μας καθημερινά, προσπερνώντας την αδιάφορα όταν δεν μας στοχεύει. Αυτοί που τον υφίστανται δεν είναι καν απαραίτητο να έχουν διαβεί τα σύνορα της χώρας, πράγμα που ίσως εξηγεί γιατί το μαρτύριό τους ελάχιστα συγκινεί και διεγείρει τα ανθρωπιστικά ανακλαστικά της πλειοψηφίας των κατά δήλωση αντιρατσιστών...

Η σκηνή στην κεντρική πλατεία της Ηλιούπολης. Μια γυναίκα τρέχει να προλάβει στη στάση το ακριβοθώρητο λεωφορείο της περιοχής. Στο παγκάκι της στάσης κάθεται μια παρέα νεαρών, πάνω-κάτω σε ηλικία τρίτης λυκείου. Ξάφνου, ένα πόδι απλώνεται απ' το παγκάκι. Η γυναίκα σκοντάφτει πάνω του και πέφτει, ενώ την ίδια στιγμή η παρέα ξεσπά σε γέλια και σε επευφημίες γι' αυτόν που είχε τη φαινή ιδέα! Η γυναίκα σηκώνεται, μαζεύει ντροπιασμένη τα κομμάτια της και μπαίνει αμίλητη στο λεωφορείο, δευτερόλεπτα πριν κλείσει η πόρτα. Είναι φανερό ότι έχει προ πολλού συμβιβαστεί με την ιδέα πως ανήκει σε κατώτερη «ράτσα». [...]

Λεπτομέρεια: Η γυναίκα δεν ανήκε στους ευνοημένους της Φύσης, αυτούς που θα χαρακτηρίζονταν «ευειδείς»¹. Ήταν αρκετά ευτραφής, και τα χαρακτηριστικά της δεν είχαν, γενικά, τίποτα το «ελκυστικό» με βάση τις επιταγές του σύγχρονου σταρ-σύστημ. [...]

Το περιστατικό δεν είναι μεμονωμένο. Ανάλογα συμβαίνουν καθημερινά στην Αθήνα (για να περιοριστώ στην πόλη μου). Και όλα, σχεδόν, έχουν ως αυτουργούς νέα παιδιά. Πολλά απ' αυτά κατεβαίνουν στους δρόμους συμμετέχοντας σε αντιρατσιστικά συλλαλητήρια, ενώ στο σχολείο βγάζουν πύρινες ανακοινώσεις κατά του ρατσισμού και της ξενοφοβίας. [...]

¹ Ευειδής (ο/η): αυτός/ή που έχει καλή εμφάνιση

20153

Μια νέα γενιά, λοιπόν, αναδύεται φέροντας μέσα της τον σπόρο του φασισμού της εικόνας. Έτσι όπως η τελευταία επιβάλλεται με βάση τα προστάγματα ιδιοτελών κέντρων του διεθνούς image-making! Κι όσοι δεν είναι προικισμένοι με τις ιδιότητες που απαιτούν τα στερεότυπα, οφείλουν να υποβάλλονται σε πόνους κι έξοδα, ώστε να υπερνικήσουν, κατά το δυνατόν, την ίδια τη βούληση της Φύσης. [...]

Καμία προοδευτική πολιτική δύναμη, καμία ευαίσθητη ανθρωπιστική οργάνωση, κανένα αντιρατσιστικό κίνημα δεν ασχολήθηκε ποτέ με αυτό το είδος κοινωνικού ρατσισμού. Και κανείς απ' αυτούς δεν ανησύχησε για τις (εν μέρει κληρονομημένες, εν μέρει αναδυόμενες) νοοτροπίες και συμπεριφορές μιας πολύ σκληρής νέας γενιάς σε ό,τι αφορά την αισθητική διαφορετικότητα ή –ακόμα χειρότερα – τη φυσική αδυναμία. [...]

Κείμενο 2

Essai sur l' inégalité des races humaines

ξεχνιέται ο Αδόλφος Χίτλερ;

Το παρακάτω ποίημα του υπερρεαλιστή ποιητή Νίκου Εγγονόπουλου (1907-1985), προέρχεται από την ποιητική συλλογή Στην κοιλάδα με τους ροδώνες, εκδ. Ίκαρος, 1978. Ο τίτλος του ποιήματος στα γαλλικά είναι παρμένος από το Δοκίμιο για την ανισότητα των ανθρωπίνων φυλών του Γάλλου διανοούμενου Αρτύρ Ντε Γκομπινό.

αλήθεια –των αδυνάτων αδύνατο–

ποτές δεν εκατάφερα να καταλάβω

αυτά τα όντα που δεν βλέπουνε

το τερατώδες κοινό γνώρισμα τ' ανθρώπου

– το εφήμερο

της παράλογης ζωής του –

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

κι ανακαλύπτουνε διαφορές

– γιομάτοι μίσος – διαφορές

σε χρώμα δέρματος φυλή

θρησκεία

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Κατανοώντας το περιεχόμενο του Κειμένου 1, να χαρακτηρίσεις τις παρακάτω περιόδους λόγου ως Σωστές ή Λανθασμένες.

1. Το κείμενο αναφέρεται στο θέμα του ρατσισμού απέναντι σε μετανάστες.
2. Η γυναίκα δέχεται αδιαμαρτύρητα την πράξη των νεαρών, καθώς υποτιμά η ίδια τον εαυτό της.
3. Ο αρθρογράφος πιστεύει ότι η αντιρατσιστική στάση των νεαρών στο σχολείο είναι υποκριτική.
4. Ο αρθρογράφος υποστηρίζει ότι όσοι δεν ανταποκρίνονται στα στερεότυπα που θέτει ο φασισμός της εικόνας καλό θα ήταν να προσπαθήσουν να αλλάξουν την εμφάνισή τους.
5. Ο αρθρογράφος στηλιτεύει την αδιάφορη στάση προοδευτικών πολιτικών δυνάμεων και ανθρωπιστικών οργανώσεων για τη στάση της νέας γενιάς.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να καταγράψεις τη νοηματική σχέση που δηλώνουν οι ακόλουθες υπογραμμισμένες διαρθρωτικές λέξεις ή φράσεις του Κειμένου 1: όταν, είναι φανερό ότι, ενώ, ώστε, ή.

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Στα παρακάτω χωρία του Κειμένου 1 να επισημάνεις τον ρόλο των ακόλουθων σημείων στίξης.

α. του θαυμαστικού

Η γυναίκα σκοντάφτει πάνω του και πέφτει, ενώ την ίδια στιγμή η παρέα ξεσπά σε γέλια και σε επευφημίες γι' αυτόν που είχε τη φαεινή ιδέα! (2^η παράγραφος)

β. των εισαγωγικών

Η γυναίκα δεν ανήκε στους ευνοημένους της Φύσης, αυτούς που θα χαρακτηρίζονταν «ευειδείς». (3^η παράγραφος)

γ. των κομμάτων, της παρένθεσης και της διπλής παύλας

Καμία προοδευτική πολιτική δύναμη, καμία ευαίσθητη ανθρωπιστική οργάνωση, κανένα αντιρατσιστικό κίνημα δεν ασχολήθηκε ποτέ με αυτό το είδος κοινωνικού ρατσισμού. Και

20153

κανείς απ' αυτούς δεν ανησύχησε για τις (εν μέρει κληρονομημένες, εν μέρει αναδυόμενες) νοοτροπίες και συμπεριφορές μιας πολύ σκληρής νέας γενιάς σε ό,τι αφορά την αισθητική διαφορετικότητα ή – ακόμα χειρότερα – τη φυσική αδυναμία. (7^η παράγραφος)

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ποια είναι η στάση του ποιητικού υποκειμένου απέναντι στο θέμα του ρατσισμού; Ποια συναισθήματα και σκέψεις σου προκάλεσε η ανάγνωση του ποιήματος; Ανάπτυξε την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

Μονάδες 15

αδιμπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

20153-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

1. Λ
2. Σ
3. Σ
4. Λ
5. Σ

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

όταν: προϋπόθεση

είναι φανερό ότι: επιβεβαίωση, αποδοχή

ενώ: αντίθεση

ώστε: αποτέλεσμα

ή: διάζευξη

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

α. θαυμαστικό: αγανάκτηση, αποδοκιμασία ή ειρωνεία

β. εισαγωγικά: ειρωνεία

γ. κόμματα: παράθεση πληροφοριών με συνοπτικό τρόπο (ασύνδετο σχήμα)

παρένθεση: σχόλιο συγγραφέα

20153-Λύση

διπλή παύλα: έμφαση στην απόδοση του μηνύματος που ακολουθεί.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Στάση του ποιητικού υποκειμένου:

- Ειρωνεύεται τη στάση κάποιων «όντων» να συμπεριφέρονται ρατσιστικά.
- Θεωρεί ότι ο ρατσισμός είναι ένα «τερατώδες» χαρακτηριστικό του ανθρώπου.
- Επισημαίνει τον παραλογισμό των ανθρώπων να ανακαλύπτουν διαφορές μεταξύ τους και να μην σκέφτονται ότι η ζωή τους είναι εφήμερη.
- Στηλιτεύει το μίσος των ανθρώπων που διακρίνουν τους συνανθρώπους τους με κριτήρια το χρώμα του δέρματος, τη φυλή ή τη θρησκεία.

Ο/Η μαθητής/-τρια, ανάλογα με τον βαθμό αναγνωστικής ανταπόκρισης, μπορεί να εκφράσει με σαφήνεια και τεκμηριωμένα τα συναισθήματα και τις σκέψεις του.

αδιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Κείμενο 1

Για την υποτέλεια των γυναικών

Το παρακάτω κείμενο είναι διασκευασμένο άρθρο του Σωτήρη Βανδώρου, που έχει δημοσιευτεί στο <https://bookpress.gr/stiles/dimosia-sizitisi/4176-mill-subjection> με τίτλο Για την υποτέλεια των γυναικών, του Τζον Στούαρτ Μιλλ στις 22 Ιουνίου 2014.

[...] Το να εναντιώνεσαι στην κοινωνία σου, τη Βικτωριανή Αγγλία, και να της καταμαρτυρείς όσα ο Μιλλ στο δοκίμιό του *Για την υποτέλεια των γυναικών* (1869), γνωρίζοντας εκ των προτέρων ότι θα δεχθείς το χλευασμό και την ειρωνεία, δεν είναι για τον καθένα. Αλλά ο Τζον Στιούαρτ τιμούσε ως ισότιμή του από κάθε άποψη τη Χάρριετ Τέιλορ με την οποία συνδεόταν στενά φιλικά επί μακρόν και την οποία παντρεύτηκε μετά το θάνατο του πρώτου της συζύγου. Είναι αυτή η ξεχωριστή σχέση που τροφοδοτεί το στοχασμό του, αλλά κι ο στοχασμός του που συμπληρωματικά δίνει ποιότητα και βάθος στη σχέση αυτή.

Ο Μιλλ παρατηρεί στο βιβλίο του ότι η αντίκρουση με ορθολογικά επιχειρήματα μιας βαθιά ριζωμένης πεποιθήσης (που επιπλέον έχει σχεδόν καθολική αποδοχή), σαν κι αυτή στην οποία πρόκειται να επιτεθεί ανηλεώς, εμφανίζει σοβαρότατους περιορισμούς, όταν αυτή η πεποίθηση θεμελιώνεται κατεξοχήν σε παραδεδεδεγμένες¹ αντιλήψεις [...]

Είναι το πεδίο των έμφυλων σχέσεων, το οποίο μπαίνει στο στόχαστρο του Μιλλ και ο οποίος επιστρατεύει κάθε δυνατό επιχειρήμα στο πλαίσιο μιας σαρωτικής κριτικής που ισορροπεί μεταξύ της πολεμικής διάθεσης και του στόχου να κλονίσει, έστω, την εγκυρότητα των καθιερωμένων αντιλήψεων και πρακτικών. Το μείζον επιχειρήμα το οποίο διατρέχει σχεδόν το σύνολο του κειμένου βασίζεται στην αντιπαραβολή της κοινωνικής θέσης των γυναικών προς τη –μόλις προ ολίγων δεκαετιών από τη συγγραφή του δοκιμίου καταργημένη στη Βρετανική Αυτοκρατορία– δουλεία.

Εν ολίγοις, η κατάσταση των γυναικών, λέει ο Μιλλ, είναι χειρότερη αυτής των δούλων, κι αυτό συνιστά όνειδος για την ανθρωπότητα. Πρέπει να αλλάξει άρδην και άμεσα, προς όφελος όλων, ανδρών και γυναικών. «Η ισότητα των έγγαμων προσώπων έναντι του νόμου είναι ο μόνος τρόπος μέσω του οποίου αυτή η ιδιαίτερη σχέση μπορεί να

¹ Παραδεδεδεγμένος: αυτός που τον έχουν αποδεχτεί ευρέως ως προς την αλήθεια και το κύρος του. Παραδεδεδεγμένες απόψεις/αντιλήψεις, τα παραδεδεδεγμένα, αυτά που πολύς κόσμος δέχεται ως ορθά, αυτά που ισχύουν κατά παράδοση (ήθη, συμπεριφορές κ. λπ)

20163

πάψει να αντιβαίνει στη δικαιοσύνη προς αμφότερες τις πλευρές και την κοινή τους ευτυχία, αλλά και το μοναδικό μέσο που μπορεί να κάνει την καθημερινή ζωή του ανθρώπινου είδους σχολείο υψηλής ηθικής καλλιέργειας».

Κείμενο 2

Η ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Το παρακάτω ποίημα είναι απόσπασμα της Ζωής Καρέλλη, με τίτλο Η άνθρωπος, και ανήκει στο συλλογικό τόμο Τα Ποιήματα, II, σσ. 123-24

Εγώ γυναίκα, η άνθρωπος,
ζητούσα το πρόσωπό Σου
πάντοτε,
ήταν ως τώρα του ανδρός
και δεν μπορώ αλλιώς
να το γνωρίσω.{...}

Πίστεψα πως υπάρχω,
θα υπάρχω,
όμως πότε υπήρχα δίχως του
και τώρα,
πώς στέκομαι, σε ποιο φως,
ποιος είναι ο δικός μου ακόμα
καϋμός;

Ω, πόσο διπλά υποφέρω,
χάνομαι διαρκώς,
όταν Εσύ οδηγός μου δεν είσαι.
Πώς θα δω το πρόσωπό μου,
την ψυχή μου πώς θα παραδεχτώ,
όταν τόσο παλεύω [...]

Και λέω πως είμαι ακέραιος
άνθρωπος
και μόνος. Δίχως του δεν

αληθινότητας

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

20163

εγινόμεν
και τώρα είμαι και μπορώ
κι είμαστε ζεύγος χωρισμένο,
εκείνος
κι εγώ έχω το δικό μου φως,
εγώ ποτέ, σελήνη,
είπα πως δεν θα βαστώ απ' τον
ήλιο
κι έχω τόσην υπερηφάνεια
που πάω τη δική του να φτάσω
και να ξεπεραστώ, εγώ,
που τώρα μαθαίνομαι και πλήρως
μαθαίνω πως θέλω σ' εκείνον ν'
αντισταθώ
και δεν θέλω από κείνον τίποτα
να δεχτώ και δε θέλω να
περιμένω.[...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1(μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Σε 60-70 λέξεις να παραθέσεις τις θέσεις του Τζον Στούαρτ Μιλλ για τις έμφυλες σχέσεις και τη θέση της γυναίκας στην κοινωνία.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να εντοπίσεις δυο τρόπους με τους οποίους επιτυγχάνεται η συνοχή ανάμεσα στις περιόδους λόγου στην 1^η παράγραφο του Κειμένου 1.

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Πώς μπορείς να χαρακτηρίσεις το ύφος λόγου στο Κείμενο 1, απλό ή σοβαρό (μονάδες 4); Δικαιολόγησε την απάντησή σου με αναφορά σε τρεις γλωσσικές επιλογές (μονάδες 6) και αιτιολόγησε αυτήν την επιλογή με κριτήριο την πρόθεση του συγγραφέα (μονάδες 5).

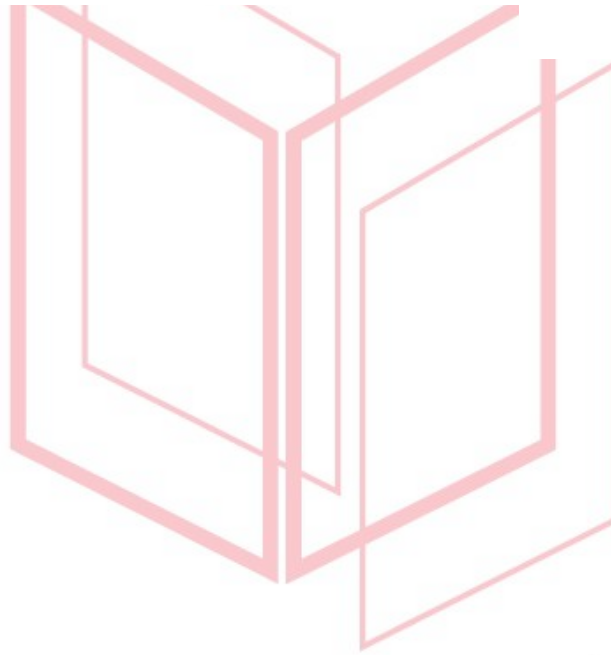
20163

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4

Να περιγράψεις και να ερμηνεύσεις τις διακυμάνσεις των σχέσεων του ποιητικού υποκειμένου με τον άντρα, τεκμηριώνοντάς τις σε συγκεκριμένες αναφορές. Ποιες σκέψεις και συναισθήματα σου προκάλεσε η ανάγνωση του ποιήματος; Οργάνωσε την απάντησή σου σε 120-150 λέξεις.

Μονάδες 15

αθιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

20163-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, είναι αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο Τζ. Στ. Μιλλ αναγνώριζε ισότιμη αξία στις γυναίκες, στάση που αποτυπώνεται σε σχετικό δοκίμιό του και διαμορφώθηκε κυρίως από την σχέση του με τη Χ. Τέιλορ. Πίστευε ότι δεν ήταν εύκολη η ανασκευή εδραιωμένων και ισχυρών πεποιθήσεων. Κύριο επιχείρημά του ήταν η - συγκρινόμενη με τους δούλους - επονείδιστη θέση των γυναικών, η οποία αποβαίνει σε βάρος της ευτυχίας των δύο φύλων και κάθε αισθήματος δικαίου και ηθικής.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η συνοχή αναφέρεται στο σύνολο των γλωσσικών μέσων με τα οποία οι γλωσσικές μονάδες (προτάσεις, περίοδοι) συνδέονται μεταξύ τους, ώστε να αποτελέσουν μεγαλύτερες ενότητες λόγου. Ειδικότερα:

α) αναφορά: αφορά τη σχέση ενός κειμενικού στοιχείου με ένα άλλο που προηγείται ή έπεται (με τη χρήση αντωνυμιών): *Είναι αυτή η ξεχωριστή σχέση.*

β) σύζευξη: αφορά τη σύνδεση ενοτήτων λόγου με τη χρήση διαρθρωτικών λέξεων, που δηλώνουν: αντίθεση: *Αλλά ο Τζον Στ., ...αλλά κι ο στοχασμός του...*

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15).

Το ύφος λόγου μπορεί να χαρακτηριστεί ως σοβαρό και πυκνό, διότι:

- το κείμενο χαρακτηρίζεται από συσσώρευση αφηρημένων όρων που του προσδίδουν πυκνό ύφος όπως στην περίοδο λόγου (2^η παράγραφο): *«η αντίκρουση με ορθολογικά επιχειρήματα μιας βαθιά ριζωμένης πεποίθησης (που επιπλέον έχει σχεδόν καθολική αποδοχή)»*,
- ειδικό λεξιλόγιο *«Εσωτερικούμε και «φυσικοποιούμε» σειρά από παραδοχές»*,
- υποτακτικός παρά παρατακτικός λόγος (π.χ. 2^η παράγραφος του κειμένου)

20163-Λύση

- παθητική σύνταξη: «όταν αυτή η πεποίθηση θεμελιώνεται κατεξοχήν σε παραδεδεγμένες αντιλήψεις [...] οι οποίες επισυμβαίνουν σε πολύ πρώιμη ηλικία και βάσει των οποίων ορίζουμε θεμελιωδώς τη σχέση μας με τους άλλους και το κόσμο.»,
- αναφορική λειτουργία της γλώσσας κατά κανόνα, με ελάχιστες εξαιρέσεις συνυποδηλωτικής γλώσσας: *σαρωτική κριτική, στόχαστρο.*

Παρατήρηση: Η αναφορά σε τρεις από τις παραπάνω ενδεικτικές γλωσσικές επιλογές αρκεί, για να χαρακτηριστεί πλήρης η απάντηση του υποερωτήματος.

Όλα τα παραπάνω συνταιριάζουν με τη σοβαρότητα του θέματος (υποτέλεια των γυναικών) και αυξάνουν την αντικειμενικότητα, την ουδετερότητα και την αποστασιοποίηση που επιδιώκει ο συντάκτης. Αυτά είναι γνωρίσματα ενός δοκιμιακού λόγου, που στοχεύει στην ενημέρωση και κυρίως στον προβληματισμό του δέκτη.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)¹

Στο ποίημα αυτό αποτυπώνεται η υπαρξιακή αγωνία της γυναίκας να γνωρίσει τον εαυτό της. Καταδεικνύεται η εναγώνια μετάβαση της γυναίκας από την πατριαρχική παράδοση στην συγκρότηση της ταυτότητάς της, την οποία κατακτά συμβολικά με το θηλυκό άρθρο μπροστά από το προαιώνια αρσενικό ουσιαστικό άνθρωπος.

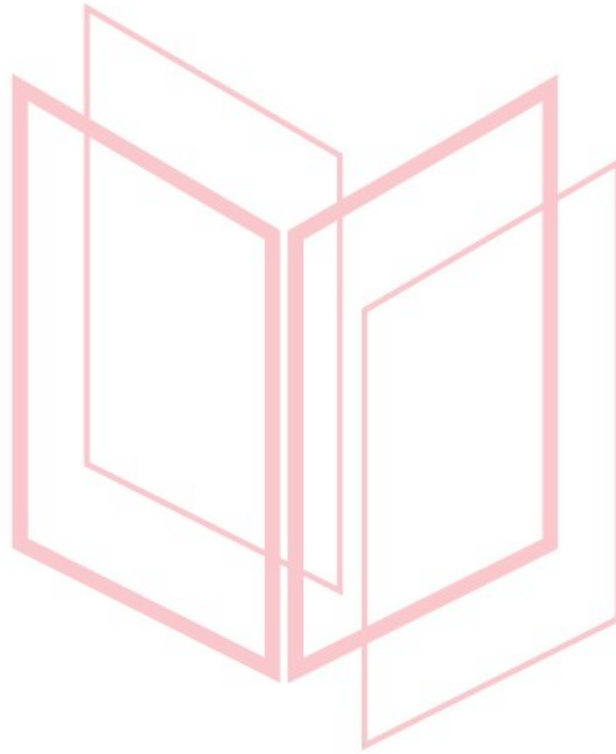
Στην 1^η στροφή λέγεται ότι η γυναίκα ήταν προσανατολισμένη στη γνώση και ύπαρξη του ανδρός, κι όχι στη δική της «εγώ, η γυναίκα, ζητούσα το πρόσωπό Σου, **πάντοτε** ήταν **ως τώρα** του ανδρός...», γεγονός το οποίο επιβεβαιώνεται και στη 2^η στροφή: «πίστεψα πως υπάρχω, θα υπάρχω, όμως τότε υπήρχα δίχως του...». Ωστόσο, στην 3^η στροφή εκφράζει με την προσωπική κτητική αντωνυμία το δικό της εγώ: «...να δω το πρόσωπό μου/την ψυχή μου πώς θα παραδεχτώ», αν και δυσκολεύεται, αφού «τόσο παλεύω». Στην 4^η στροφή τα καταφέρνει κι είναι «εκείνος κι εγώ» και ενώ «δίχως του δεν εγινόμουν κι τώρα είμαι και μπορώ». Ήδη είναι μόνη, δηλαδή αυθύπαρκτη, κι όχι ετερόφωτη (σελήνη). Ενδεικτική είναι η δήλωση «κι εγώ έχω το δικό μου φως». Στην 4^η

¹ Το ποίημα της Ζωής Καρέλλη «Η Άνθρωπος» περιλαμβάνεται στην ποιητική συλλογή *Αντιθέσεις* (1957). Μόλις ένα χρόνο νωρίτερα οι Ελληνίδες άσκησαν τα εκλογικά τους καθήκοντα στις βουλευτικές εκλογές. Αν η Σιμόν ντε Μποβουάρ έγραψε με το *Δεύτερο φύλο* το μανιφέστο του φεμινισμού, η Ζ. Καρέλλη έγραψε με την *Άνθρωπο* ένα κείμενο ποιητικού φεμινιστικού υπαρξισμού.

20163-Λύση

στροφή ολοκληρώνεται η αντίθεση που χαρακτηρίζει το ποίημα και σηματοδοτεί τη μετάβαση του ποιητικού υποκειμένου από την εξάρτηση στη χειραφέτηση.

Ανάλογη με την ανταπόκριση των μαθητών/-τριών αναμένεται να είναι η έκθεση συναισθημάτων, εντυπώσεων και σκέψεων επί του κύριου προβληματισμού που θέτει το ποίημα.

αδιμπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Κείμενο 1

[Κατηγορίες γυναικών που αφορά στις μέρες μας η Γιορτή της Γυναίκας]

Το παρακάτω κείμενο είναι διασκευασμένο άρθρο της Εύας Στάμου, που έχει δημοσιευτεί στον ιστότοπο bookpress.gr/stiles/210-stamou/1426-giorti-tis-gynaikas με τίτλο «Μας αφορά η Γιορτή της Γυναίκας;» στις 6 Μαρτίου 2011.

Η 8η Μαρτίου καθιερώθηκε το 1975 από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών ως η «Διεθνής μέρα εορτασμού των επιτευγμάτων των γυναικών» άσχετα από φυλετικούς, οικονομικούς, πολιτιστικούς ή γλωσσικούς διαχωρισμούς. Σκοπός της θεσμοθέτησης ήταν να συμβάλλει στην ισότητα μεταξύ των δύο φύλων.

Εξίσου σημαντική όμως είναι και η ισότητα ανάμεσα στις γυναίκες. Η απουσία οποιασδήποτε διάκρισης μεταξύ διαφορετικών ομάδων γυναικών μπορεί να κρύβει μια παγίδα που αντί να προάγει την ισότητα, αναδεικνύει συγκεκριμένες κοινωνικές και οικονομικές κατηγορίες, αγνοώντας την ίδια στιγμή τις πιο ευάλωτες ομάδες που έχουν πραγματική ανάγκη προστασίας και υποστήριξης.

Για ποιες γυναίκες μιλάμε όταν αναφερόμαστε στις γυναίκες που είθισται να γιορτάζουν την 8η Μαρτίου; Ποιες κατηγορίες γυναικών αφορά στις μέρες μας η Γιορτή της Γυναίκας; Η ανάγκη διαφοροποίησης είναι επιτακτική.

Μιλώντας για το κοινωνικό φάσμα, [...] μπορούμε να μιλήσουμε για γυναίκες της μεσαίας και της ανώτερης τάξης που μοιράζονται -στις Δυτικές κοινωνίες- την πολιτική και οικονομική εξουσία με τους άνδρες, αλλά και [...] για μητέρες που μεγαλώνουν στο σπίτι τα παιδιά τους, υπαλλήλους, φοιτήτριες, εργάτριες του ελάχιστου ημερομισθίου, «αόρατες» μουσουλμάνες των αστικών κέντρων των οποίων κάθε επαφή με τον έξω κόσμο μεσολαβείται από τον σύζυγο ή τον κηδεμόνα, μετανάστριες από την ανατολική Ευρώπη που δουλεύουν ανασφάλιστες στα σπίτια ή τους αγρούς για ένα πιάτο φαΐ, τσιγγάνες που επαιτούν στα φανάρια.

Οι γυναίκες που διαφημίζουν το κορμί τους προς πώληση σε περιοδικά, εφημερίδες και τηλεοπτικά κανάλια -σαν οποιοδήποτε άλλο προϊόν- είναι ένα φαινόμενο που έχει πάψει να μας σοκάρει ή να μάς προβληματίζει ως κοινωνία, αφού θεωρούμε πλέον την κατάσταση αυτή φυσική. Συνέπεια αυτής της λογικής είναι η αποδυνάμωση του κινήματος κατά της σεξουαλικής εκμετάλλευσης. [...]

20164

Στην άκρη του φάσματος έχουμε τις γυναίκες που αποκτούν πανεπιστημιακά πτυχία, ασχολούνται με τα κοινά, καθιερώνονται σε επαγγέλματα που μέχρι πρόσφατα θεωρούνταν καθαρά ανδρικά και ζουν τη ζωή τους με τρόπους που σταδιακά καταργούν τους παγιωμένους ρόλους και τα παραδοσιακά πρότυπα που ακόμα επικρατούν στις Δυτικές κοινωνίες. [...]

Κείμενο 2

Η ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΜΕΝΗ

Το παρακάτω διασκευασμένο απόσπασμα είναι από το έργο της Καλλιρρόης Παρρέν με τίτλο Η Χειραφετημένη (Η Χειραφετημένη. Τυπογραφείον Παρασκευά Λεώνη, Αθήναι 1900, σελ. 129-138, στον Τόμο Η', σελ. 357, εκδόσεις Σοκόλης, 1997

[...]Εάν έπαυες να με αγαπάς ποτέ, είχαν είπει την πρώτην ημέραν των γάμων της εις τον άνδρα της, θα απέθνησκον. Αλλ' ευθύς ως μετανοήσασα: *όχι, θα έμενεν η Τέχνη, θα μου έμενεν η εργασία. Θα έζων.*

Ο Κώστας¹ εννóει τώρα και αυτός την δύναμιν της Τέχνης. Εννóει όλα τα αισθήματα τα οποία αύτη αφυπνίζει. Ηννóει τα φίλτρα και τα μαγικά της μυστήρια. Ηννóει την μεγάλην αντίπαλον, την οποία ευρίσκουν τα ανυπότακτα πνεύματα και αι μικραί της ανθρώπινης φύσεως ατέλειαι εις αυτήν.

Η Μαρία ακράτητος κατέβη εις τον κήπον. «Ελάτε, εφώναζε, διευθυνόμενη προς μιαν τεχνητήν λίμνην, η οποία ευρίσκετο όπισθεν της οικίας. Ελάτε εις την λίμνην, είναι πολύ εύμορφα».

Η πενθερά της κατέβη και αυτή την κλίμακα, χωρίς να εννοή καλά-καλά, διατί κατέβαινεν. Όταν όμως ησθάνθη τας ψυχράς σταγόνας του νερού επί του μετώπου της έστρεψεν προς τα οπίσω. Ο Κώστας εσταμάτησε και αυτός.

Η μητέρα του δεν ήθελε να φανή ολιγώτερον της νύμφης της ηρωική και να δείξη ότι εφοβείτο την βροχήν, αλλά δεν ηννóει και να βραχή. «Φώναξέ την να επιστρέψη, είπεν εις τον υιόν. Η υγρασία θα την πειράξη. Αι νέαι γυναίκες είναι πάντοτε απερίσκεπτοι τας πρώτας ημέρας του γάμου των».

Η Μαρία, η οποία δεν ήτο μακράν, ήκουσε τους λόγους της πενθεράς της. Έσπευσε να επιστρέψη, φοβουμένη μήπως την δυσαρεστήση. Και ως δια να δικαιολογηθή,

¹ Στο μυθιστόρημα Η Χειραφετημένη, η Μαρία Μύρτου, ζωγράφος από την Αθήνα, ζει και εργάζεται μόνη στην Κωνσταντινούπολη. Εκεί γνωρίζει τον Κώστα Μεμιδώφ, γόνου φαναριώτικης οικογένειας και τον παντρεύεται κρυφά.

20164

εδοκίμασε να της περιγράψει το θέαμα της λίμνης, όταν βρέχη. «Η λίμνη, η τόσος ήσυχος και ακίνητος άλλοτε, ήρχισε λέγουσα, η οποία σπινθοβολεί, μόνον όταν ο ήλιος στέλη θερμά φιλιά, η λίμνη τώρα με την βροχήν παίρνει τα φιλιά της οπίσω. Και να ιδήτε πως ανοίγει χίλια στόματα και πώς δέχεται τα ξενητευμένα της και πώς αναστατώνει τα ήσυχα και δροσερά παλάτια της...»

Η πενθερά της την έβλεπε, ως να εφαινετο αμφιβάλλουσα αν η νύμφη της ήτο καλά. Αυτή εσκέπτετο πώς θα επέστρεφεν εις το Σταυροδρόμι με τας τρομερές λάσπες των δρόμων και η Μαρία ωμιλούσε για φιλιά και δροσερά παλάτια. Δεν ημπόρεσε να κρατήση έν μειδιάμα² οίκτου, το οποίον δεν διέφυγε την προσοχήν του Κώστα. Και καθώς εγνώριζε καλά την μητέραν του, εμάντευσε τας σκέψεις της. Δεν θα την εννοήση ποτέ την Μαρίαν η μητέρα, εσκέπτετο! Και ησθάνετο ως κάτι να του επίεζε την ψυχήν.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Σε 60-70 λέξεις να παραθέσεις τα ερωτήματα που θέτει η συντάκτρια και τις απαντήσεις που επιχειρεί να δώσει.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Κατά τη γνώμη σου, οι τρεις τελευταίες παράγραφοι του Κειμένου 1 μπορούν να αποτελέσουν μια ξεχωριστή νοηματική ενότητα; Απάντησε με συντομία και τεκμηριωμένα με σχετικές αναφορές στο κείμενο.

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Να επιλέξεις και να μεταφέρεις στο απαντητικό σου φύλλο τη σωστή απάντηση σε καθεμιά από τις παρακάτω προτάσεις, οι οποίες βασίζονται στο Κείμενο 1 (μία μόνο από τις τέσσερις προτεινόμενες απαντήσεις είναι σε κάθε περίπτωση σωστή).

1 «Η 8η Μαρτίου καθιερώθηκε το 1975 από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών ως η...» (1^η παράγραφος): η λέξη «καθιερώθηκε» με κριτήριο τη σημασία της στο γλωσσικό περιβάλλον της πρότασης, στην οποία ανήκει, έχει ως συνώνυμή της τη λέξη:

² Ελαφρύ χαμόγελο (με ειρωνική χροιά)

- α. κατακυρώθηκε
- β. καταχωρήθηκε
- γ. επικυρώθηκε
- δ. ορίσθηκε

2. «Η απουσία οποιασδήποτε διάκρισης μεταξύ διαφορετικών ομάδων γυναικών μπορεί να κρύβει μια παγίδα που αντί να προάγει την ισότητα...» (2^η παράγραφος). Με τη μεταφορά ως εκφραστικό σχήμα η συντάκτρια επιχειρεί να:

- α. κάνει το νόημα της φράσης πιο ζωηρό και το ύφος λόγου πιο ειρωνικό,
- β. χρησιμοποιεί τη λέξη με την πραγματική της σημασία,
- γ. αναδείξει τον κίνδυνο που παραμένει παρά την ισότητα,
- δ. συγκρίνει δύο έννοιες, την ισότητα των γυναικών και τη διαφορετικότητα.

3. Η λέξη «φάσμα» (4^η παράγραφος) με κριτήριο τη σημασία της στο γλωσσικό περιβάλλον της πρότασης, στην οποία ανήκει, έχει ως συνώνυμή της τη λέξη:

- α. φάντασμα
- β. φωτεινή δέσμη
- γ. συχνότητες
- δ. μια κλίμακα με νοητά άκρα.

4. «...των οποίων κάθε επαφή με τον έξω κόσμο μεσολαβείται από τον σύζυγο ή τον κηδεμόνα» (4^η παράγραφος): Με την επιλογή της παθητικής σύνταξης στην παραπάνω πρόταση η συντάκτρια επιδιώκει να:

- α. τονίσει την εξάρτηση και κηδεμονία των γυναικών αυτών από τους άντρες τους,
- β. επισημάνει την ευθύνη των αντρών για την παραπάνω κατάσταση,
- γ. δηλώσει το άνισο της μεταχείρισης με τις γυναίκες του δυτικού κόσμου,
- δ. ειρωνευτεί την κατάσταση των γυναικών που κηδεμονεύονται από τους άντρες τους.

5. «έχει πάψει να μας σοκάρει»: η φράση-σχόλιο της συντάκτριας (5^η παράγραφος) δηλώνει:

- α. παραδοχή
- β. συμφωνία
- γ. επιδοκιμασία
- δ. αγανάκτηση

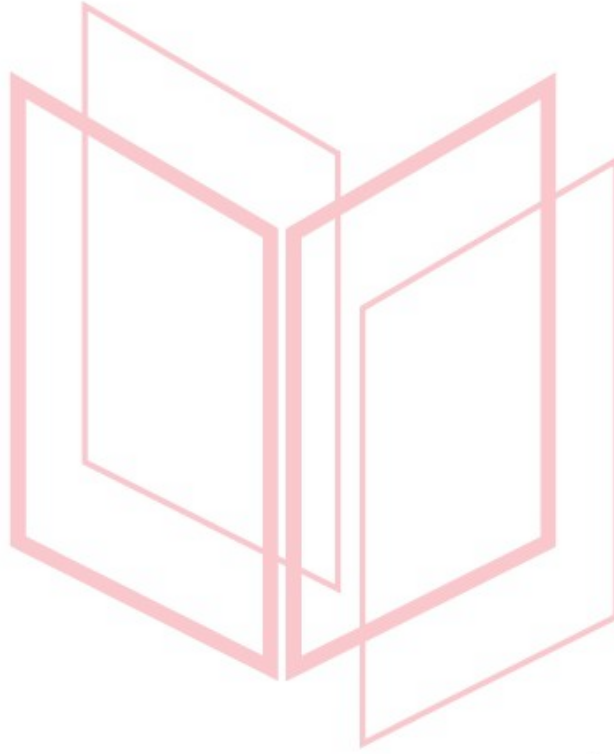
20164

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4

Να ερμηνεύσεις τη διαφορετικότητα των δύο γυναικών, που πρωταγωνιστούν στο Κείμενο 2, τεκμηριώνοντάς την με συγκεκριμένες αναφορές (120-150 λέξεις).

Μονάδες 15

αθημπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

20164-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, είναι αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η συντάκτρια διερωτάται αν συγκεκριμένες ομάδες γυναικών αφορά ο εορτασμός της 8^{ης} Μαρτίου. Θεωρεί ότι είναι αναγκαία η κατηγοροποίησή τους που εκτείνεται από το ένα άκρο γυναικών της ανώτερης τάξης μέχρι το άλλο των φτωχών και των απόρων από εκείνες των οποίων το σώμα εμπορευματοποιείται μέχρι εκείνες που αμφισβητούν στην επαγγελματική τους ζωή τα καθιερωμένα στερεότυπα. Οι τελευταίες έχουν αποδείξει ότι η επιτυχία είναι αποτέλεσμα ικανοτήτων ανεξαρτήτως φύλου.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Οι τρεις τελευταίες παράγραφοι του Κειμένου 1 μπορούν να αποτελέσουν μια ξεχωριστή νοηματική ενότητα, καθώς σε αυτές η συντάκτρια αναφέρεται σε επιμέρους κοινωνικές, οικονομικές επαγγελματικές ομάδες γυναικών, για να τεκμηριώσει με παραδείγματα τη θέση της ότι είναι επιτακτική η ανάγκη διαφοροποίησης των γυναικών (3^η παράγραφος). Γλωσσικά και νοηματικά η ενότητα των παραγράφων επιχειρείται με την επανάληψη της ονοματικής φράσης «κοινωνικό φάσμα», η οποία παρατηρείται στην αρχή της τέταρτης παραγράφου και στην έκτη παράγραφο του Κειμένου 1 (Στην άκρη του φάσματος...). Η λέξη «φάσμα» αποτυπώνει το σύνολο της κοινωνίας (τη διαστρωμάτωσή της).

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15).

1. δ
2. γ
3. δ
4. α
5. δ

20164-Λύση

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

- Η Μαρία ήταν «ακράτητος» στην παρόρμησή της να απολαύσουν την λίμνη υπό βροχή, όπου ήταν «πολύ εύμορφα». Ωστόσο, η πεθερά της είχε άλλες ανάγκες και ενδιαφέροντα, διαφορετικό εντελώς τρόπο θέασης του κόσμου: «Αυτή εσκέπτετο πώς θα επέστρεφεν εις το Σταυροδρόμι με τας τρομερές λάσπες των δρόμων και η Μαρία ωμιλούσε για φιλιά και δροσερά παλάτια».
- Η Μαρία, η οποία επαγγέλλεται και εκφράζεται ακόμη και στην καθημερινότητά της μέσω της τέχνης, ενώ είχε πείσει το σύζυγό της για τη μαγική «δύναμιν της Τέχνης... τα αισθήματα τα οποία αυτή αφυπνίζει... τα φίλτρα και τα μαγικά της μυστήρια...» προσέκρουσε στον ακλόνητο πραγματισμό της πεθεράς της που δεν ένωθε την ανάγκη να απολαύσει αισθητικές συγκινήσεις από τη βροχή και το θέαμα που προσφέρει στην λίμνη.
- Η πεθερά της ενδιαφερόταν περισσότερο για την αυτοεικόνα της, για την εντύπωση που θα προκαλούσε: «Η μητέρα του δεν ήθελε να φανή ολιγώτερον της νύμφης της ηρωική και να δείξη ότι εφοβείτο την βροχήν, αλλά δεν ηννόει και να βραχή. Φώναξέ την να επιστρέψη, είπεν εις τον υιόν...».
- Η Μαρία φαίνεται, ως άνθρωπος της Τέχνης, να λειτουργεί περισσότερο με το συναίσθημα και όχι με τη λογική, όπως η πεθερά της. Είναι εμφανής στη σκηνική ενότητα του Κειμένου 2 η διαφορετική προσέγγιση της ζωής από τις δύο γυναίκες.

αδιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Κείμενο 1

[Φύλο και επαγγελματικός προσανατολισμός: ο ρόλος των Μ.Μ.Ε. στην επιλογή επαγγέλματος από τα δύο φύλα]

Το Κείμενο είναι απόσπασμα άρθρου των Δόμνα Κακανά, Γιάννη Καμαριανού και Παναγιώτας Μεταλλίδου το 2002, στο επιστημονικό περιοδικό «Μέντορας» (τ. 2, σελ. 18-28)

Είναι χαρακτηριστικό ότι τα δύο φύλα φαίνεται να αντιλαμβάνονται διαφορετικά το ρόλο των Μ.Μ.Ε. και τη συνεισφορά τους στον επαγγελματικό προσανατολισμό των νέων. Από τη μια μεριά, τα αγόρια θεωρούν σε μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι τα κορίτσια τα Μ.Μ.Ε. ως μέσα διάδοσης επιστημονικών γνώσεων, αξιών και πληροφόρησης για επαγγέλματα, καθώς και ως μέσα πληροφόρησης για τον κόσμο γενικότερα. Γεγονός που τα κατευθύνει στην αναζήτηση της πληροφορίας, όπως προαναφέραμε, σε μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι τα κορίτσια. Τα κορίτσια, από την άλλη, αντιλαμβάνονται σε μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι τα αγόρια τα Μ.Μ.Ε. ως μέσα προβολής και διαμόρφωσης επαγγελματικών προτύπων. Η αντίληψή τους αυτή αντανακλάται και στην επιλογή της συγκεκριμένης τηλεοπτικής ζώνης, όπου μέσα από τηλεοπτικά πρότυπα ενισχύονται αυτά τα πρότυπα (μεταγλωττισμένες σειρές και ποικίλα talk shows). Τέτοια μηνύματα πιθανόν να κατευθύνουν προς συγκεκριμένες επαγγελματικές επιλογές [...].

Πιστεύουμε ότι τα Μ.Μ.Ε. σε συνδυασμό με την εκπαίδευση μπορούν να συνεισφέρουν στον επαγγελματικό προσανατολισμό των νέων ανθρώπων. Μπορούν να αναδείξουν τις νέες συνθήκες μέσα στις οποίες διαμορφώνεται η παραγωγική διαδικασία, με τέτοιο τρόπο, ώστε αυτός να γίνει κατανοητός από τους νέους. Άλλωστε, σύμφωνα με τα ευρήματά μας, οι νέοι φαίνονται πρόθυμοι να διεκδικήσουν ένα πολύπλευρο και γόνιμο επαγγελματικό προσανατολισμό από μια ποικιλία πηγών. Στα πλαίσια αυτά αναγνωρίζουν την αναγκαιότητα της χρήσης των σύγχρονων Μ.Μ.Ε. Ωστόσο, δεν παραλείπουν, ιδιαίτερα τα κορίτσια, να τονίζουν το σεξιστικό τους χαρακτήρα στον τρόπο προβολής των επαγγελματικών αξιών.

Καθώς η ερευνητική δραστηριότητα με επίκεντρο τα Μ.Μ.Ε. φαίνεται πως ωριμάζει, οι περισσότερες έρευνες συμφωνούν πως οι επιδράσεις των Μ.Μ.Ε. δεν είναι αναγκαστικά άμεσες και δραστικές, αλλά διάχυτες και μακροχρόνιες. Δεν περιορίζονται σε συγκεκριμένες συμπεριφορές ή κοινωνικές δραστηριότητες ούτε σε συγκεκριμένες χρονικές στιγμές, αλλά έχουν συνολική επίδραση στην γενική εξέλιξη των πολιτικών, οικονομικών

20195

και κοινωνικών διαδικασιών. Τα Μαζικά Μέσα Επικοινωνίας και Ενημέρωσης έχουν εν δυνάμει την ικανότητα να λειτουργήσουν χειραφετικά τόσο ως προς την επαγγελματική επιλογή των νέων ανθρώπων, αγοριών και κοριτσιών, όσο και ως προς τη θετική παρέμβαση στο πρόβλημα της ισότητας των δύο φύλων. Η δύναμη του μαζικού Μέσου, αλλά και του νέου Μέσου της σύγχρονης τεχνολογίας είναι τέτοια, ώστε να μπορεί να **υπερνικήσει** εμπόδια, όπως για παράδειγμα ο σεξισμός ή ακόμα και η γεωγραφική απόσταση ή η πολιτισμική απομόνωση από τα κέντρα προώθησης του επαγγελματικού προσανατολισμού και να λειτουργήσει εξισωτικά απέναντι σε κάθε μορφή, φυλετικών, κοινωνικών, οικονομικών, μορφωτικών, γεωγραφικών ανισοτήτων.

Κείμενο 2

Αξιωματικός

Το ποίημα είναι του Μάρκου Μέσκου (1935-2019) και δημοσιεύτηκε στη συλλογή Πριν από τον θάνατο, το 1958 και στη συλλογή Μαύρο δάσος, εκδόσεις Νεφέλη, 1999.

Στο σχολειό, πολλές φορές η δασκάλα μάς ρωτούσε:

– Και τι θα γίνετε σα μεγαλώσετε, τι θα γίνετε
όταν σκορπίσετε από δω,
σαν γίνετε άντρες;

Κατέβαζα το κεφάλι κι έλεγα μέσα μου:

– Αξιωματικός πάνω στο άλογο, αξιωματικός!...

Μα τώρα που γνωρίζω τι σημαίνουν τα παράσημα,
τ' αστέρια πάνω στις επωμίδες, τώρα που γνωρίζω
τι σημαίνουν οι γυαλισμένες μπότες, τι σημαίνουν
τα σπιρούνια και οι ματωμένες σάλπιγγες,
προτιμώ να 'μαι βοσκός με τα γελάδια
όλη μέρα, βρέχει, χιονίζει, στο δάσος...

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ουποερώτημα (μονάδες 10)

20195

Να καταγράψεις, σε 50-60 λέξεις, τους τρόπους με τους οποίους οι νέοι αντιλαμβάνονται την προσφορά των ΜΜΕ στον επαγγελματικό τους προσανατολισμό, αναλόγως με το φύλο τους, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Άλλωστε, Ωστόσο: Ποιος είναι ο ρόλος των δύο λέξεων στην οργάνωση των νοημάτων της δεύτερης παραγράφου του Κειμένου 1;

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Να χαρακτηρίσετε τις παρακάτω προτάσεις με την ένδειξη Σωστό ή Λάθος, σύμφωνα με τα νοήματα του Κειμένου 1.

1. Το ύφος του Κειμένου 1 είναι, κατά κύριο λόγο, παιγνιώδες.
2. Στην παρένθεση της 1^{ης} παραγράφου (μεταγλωττισμένες σειρές και ποικίλα *talk shows*) αναφέρονται παραδείγματα τηλεοπτικών εκπομπών που παρακολουθούν τα κορίτσια.
3. Το Κείμενο 1, ως επιστημονικό άρθρο, έχει προσεγμένο λεξιλόγιο.
4. Στην τελευταία περίοδο του Κειμένου 1 «Η δύναμη ... γεωγραφικών ανισοτήτων» παρατηρείται πολυσύνδετο σχήμα.
5. Η λέξη «υπερνήσει» στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1 μπορεί να αντικατασταθεί με την λέξη «ξεπεράσει», χωρίς να διαφοροποιηθεί το νόημα.

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Να ερμηνεύσεις, αξιοποιώντας χωρία του Κειμένου 2, την αλλαγή στα επαγγελματικά όνειρα του ποιητικού υποκειμένου. Συμφωνείς ή διαφωνείς με τη στάση του; Το κείμενό σου να έχει έκταση 120-150 λέξεων.

Μονάδες 15

20195-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στο Κείμενο 1 οι αντιλήψεις των νέων, αναφορικά με την συνδρομή των ΜΜΕ στις επαγγελματικές τους βλέψεις, διαφοροποιούνται, αναλόγως του φύλου τους, ως εξής:

- Τα αγόρια αντιμετωπίζουν, κατά κύριο λόγο, τα ΜΜΕ ως πηγή άντλησης γνωστικών και πληροφοριακών επαγγελματικών στοιχείων
- Τα κορίτσια τα προσεγγίζουν, περισσότερο, ως χώρους ανάδειξης/καταξίωσης κάποιων επαγγελμάτων και ως πεδίο προώθησης υποδειγματικών επαγγελματικών επιλογών.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Οι δύο λέξεις είναι διαρθρωτικές, βοηθούν στην ομαλότερη μετάβαση στα νοήματα ανάμεσα στις περιόδους λόγου της δεύτερης παραγράφου του Κειμένου 1. Ειδικότερα:

- «άλλωστε»:
 - Προστίθεται ένα ακόμη σημαντικό στοιχείο, αυτό της προθυμίας των νέων να ενημερωθούν πολύπλευρα για το επαγγελματικό τους μέλλον.
 - Λειτουργεί ενισχυτικά ως προς τη θέση της προηγούμενης περιόδου ότι τα ΜΜΕ (σε συνδυασμό με την εκπαίδευση) συνεισφέρουν θετικά στο να κατανοήσουν οι νέοι τις τρέχουσες επαγγελματικές συνθήκες.
- «ωστόσο»:
 - Με αυτήν οριοθετείται η αντίθεση μεταξύ της αναγκαιότητας χρήσης των σύγχρονων ΜΜΕ και των σεξιστικών αξιών που προβάλλονται από αυτά.
 - Παρουσιάζονται και οι δύο αντιλήψεις των νέων για την χρήση των ΜΜΕ.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

1. Λ

20195-Λύση

2. Σ
3. Σ
4. Λ
5. Σ

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε διαπίστωση από τους μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Ενδεικτικοί άξονες της απάντησης:

- Το ποιητικό υποκείμενο σε νεαρή ηλικία ονειρευόταν να ασκήσει ένα επάγγελμα με μεγάλη αίγλη, ήθελε να γίνει «αξιωματικός», όπως το αντιλαμβάνονταν από τα εξωτερικά χαρακτηριστικά «πάνω στο άλογο», «παράσημα», «επωμίδες» κτλ.
- Όταν μεγάλωσε και είχε την εμπειρία «γνωρίζω» (δύο φορές στο κείμενο) του ρόλου του αξιωματικού και του «τι σημαίνουν» (τρεις φορές στο κείμενο) όλα όσα το είχαν εντυπωσιάσει αρχικά, επέρχεται η μεταστροφή στις επιλογές.
- Το επάγγελμα του «προτιμά» είναι εντελώς αντίθετο συγκριτικά με την αρχική επιλογή «να 'μαι βοσκός», κάτω από οποιοσδήποτε συνθήκες «βρέχει, χιονίζει», χωρίς λαμπρές στολές και άλογα, στο «δάσος».
- Οι μαθητές/-τριες μπορούν να αναφέρουν ως λόγο της μεταστροφής, τη γνώση που έχει αποκτήσει το ποιητικό υποκείμενο για τον πόλεμο και τις πληγών που δημιουργεί «ματωμένες σάλπιγγες».

Ανάλογα με την αναγνωστική ανταπόκριση και τις προσωπικές του προτιμήσεις ο/η μαθητής/-τρια μπορεί να εκφράσει τη συμφωνία ή τη διαφωνία του/της με την στάση που υιοθετεί το ποιητικό υποκείμενο.

Κείμενο 1

[Οι γυναίκες κινδυνεύουν περισσότερο από τη φτώχεια στην Ευρώπη]

Το ακόλουθο άρθρο είναι της Δανάης Μαραγκουδάκη, δημοσιευμένο στις 8/3/2021 στον ιστοχώρο της εφημερίδας *Capital*. Είναι ελαφρά διασκευασμένο για τις ανάγκες της εξέτασης.

Μεγαλύτερο κίνδυνο να βρεθούν σε καθεστώς φτώχειας έχουν οι γυναίκες απ' ό,τι οι άνδρες στην Ευρώπη, σύμφωνα με τον Ειδικό Εισηγητή του ΟΗΕ¹ για ζητήματα φτώχειας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων, Olivier De Shutter, ο οποίος πραγματοποίησε πρόσφατα αποστολή δύο μηνών στην Ευρωπαϊκή Ένωση ερευνώντας τους τρόπους με τους οποίους οι χώρες της Γηραιάς Ηπείρου αντιμετωπίζουν τη φτώχεια.

Από τα αποτελέσματα της έρευνας προκύπτει πως οι γυναίκες διατρέχουν δυσανάλογα μεγαλύτερο κίνδυνο να βρεθούν σε συνθήκες φτώχειας σε σύγκριση με τους άνδρες. Το ποσοστό ξεκινά από το 22,3% έναντι 20,4% και μεγαλώνει σε μεγαλύτερες ηλικίες (22,3% έναντι 18,2%).

Στην Ελλάδα, σύμφωνα με στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ², το ποσοστό κινδύνου φτώχειας το 2019 ήταν ελαφρώς υψηλότερο για τις γυναίκες (18%) σε σχέση με τους άνδρες (17,7%). Ωστόσο, σε μεγαλύτερες ηλικίες το χάσμα διευρύνεται: Ο κίνδυνος φτώχειας για άτομα ηλικίας άνω των 65 ετών εκτιμάται σε 13,4% για τις γυναίκες και σε 10,9% για τους άνδρες. Ο κίνδυνος φτώχειας για τις γυναίκες άνω των 75 ετών εκτιμάται σε 15,4%, ενώ για τους άνδρες της αντίστοιχης ομάδας ηλικιών σε 9,3%.

Σύμφωνα με τον Ειδικό Εισηγητή του ΟΗΕ αυτό συμβαίνει, διότι υπάρχει ακόμη διαχωρισμός των ρόλων μεταξύ γυναικών και ανδρών, με αποτέλεσμα να είναι πιο δύσκολο για τις γυναίκες να αναζητήσουν μακροχρόνια και πλήρους απασχόλησης εργασία. Ακόμη, η επαγγελματική σταδιοδρομία των γυναικών διακόπτεται συχνά, για να καλυφθεί η φροντίδα των παιδιών, ενώ πολλές γυναίκες εργάζονται με μερική απασχόληση, οπότε το επίπεδο των συντάξεων που λαμβάνουν είναι πολύ χαμηλότερο. [...]

Ωστόσο, όπως υποστηρίζει ο Ειδικός Εισηγητής, είναι σήμερα η ευκαιρία να ανοίξει εκ νέου η συζήτηση σχετικά με το είδος της κοινωνίας που θέλουμε. «Πρέπει να

¹ Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών

² Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία

οικοδομήσουμε μια συμπεριληπτική κοινωνία που δίνει σε κάθε άτομο μια δίκαιη ευκαιρία για μια αξιοπρεπή ζωή. Αυτό σημαίνει πως χρειάζεται καταπολέμηση των διακρίσεων κατά των ατόμων που βρίσκονται σε καθεστώς φτώχειας, η δημιουργία περισσότερων ευκαιριών απασχόλησης για άτομα με χαμηλά επίπεδα προσόντων και η επένδυση στην εκπαίδευση των ανθρώπων και τη διά βίου κατάρτιση», σημείωσε χαρακτηριστικά.

Κείμενο 2

ΚΩΣΤΑΣ ΒΑΡΝΑΛΗΣ (1884 - 1974)

Το ημερολόγιο της Πηνελόπης

Το ακόλουθο απόσπασμα είναι από το ομώνυμο έργο του Βάρναλη, δημοσιευμένο στο «Κώστας Βάρναλης, 1956. Πεζός λόγος». Αθήνα: Κέδρος. Διατηρήθηκε η ορθογραφία του αρχικού κειμένου.

Κεφάλαιο Α΄ Ο μισεμός

Πρωταπριλιά!... Σαν ψέμα. Ακόμα να το πιστέψω. Κι όμως έφυγε στ' αληθινά. Τώρα δα, μπροστά στα μάτια μου. Βουίζουν ακόμα τα μελίγνια μου και γυρίζει το νησί σα μυλόπετρα. Έφυγε! Ας με συντρέξουν οι θεοί και πρώτ' απ' όλους η Αιδώς.

Βαστάω το φτερό της χήνας στον αέρα δω και μίαν ώρα. Το μελάνι στέγνωσε στην άκρη του δέκα φορές. Δεν ξανάκαν' αυτή τη δουλειά. Να γράψω; Να μη γράψω; Και τι; Κι ως πότε;

Είμαι τόσο θλιμένη κι αδειανή, που για να παρηγοριέμαι και να γεμίζω κάπως τη ζωή μου, θα κρατήσω τούτα τα σημειώματα. Μα θα τα συνεχίσω; Θα τα τελειώσω!... Θα τα διαβάσω μεθαύριο του Δυσσέα; Ουφ! Τούτ' η αρρώστια, που μου τηνε κόλλησε Κείνος: να χωρίζω το τίποτα σε πολλά!

Από σήμερα ανοίγεται μπροστά μου καινούριος κόσμος. Και θα 'μαι μοναχή μου πλάστης του κι οδηγητής. Η πράξ' είναι πράμα δύσκολο· το γράψιμο — καθένας γράφει!

Μ' άφησε για³ γυναίκα μ' ένα νευρικό παιδί στα φουστάνια μου. Κι ούτε με φίλησε, για να μη δείξει τάχατες αδυναμία μπροστά σε παρακατιανούς. Σα να με φιλούσε δηλαδή στο σπίτι! Ντογρού⁴ στο ψητό... Ορτός⁵ απάνου στο μπασιτόνι του φλόκου, σίντας⁶ σαλπάρισε το καράβι του, μου κίνησε την τριχωτή του χέρα βλέποντας αλλού. Ξέρει τις

³ νέα

⁴ Κατευθείαν

⁵ Όρθιος

⁶ Όταν, τη στιγμή που ...

20197

γυναίκες! Ψηλός και μαύρος σαν τα πουρνάρια του Πεταλείκου του βουνού, ξυπόλυτος και ξεμανίκωτος γέμιζε με το μπόι του και με τη μαυρίλα του τον ουρανό και το πέλαγο. Και νόμιζες, πως βαστούσε πάνου στο χοντρό του το σβέρκο το μέγα βάρος τ' ουρανού με τον ήλιο του και με τα πνέματα! Ήταν όλος χωμένος μέσα στα κόκκινα γένια του και στ' άκουρα τα μαλλιά του — και στα πηχτά του τα φρύδια. Και της φωνής του το βρόντημα ξεπετιότανε μεσ' από τα στήθια του σαν του χαλκού μεσ' απ' τη σπηλιά των Κορυβάντων⁷.

Τον είπανε: «τρομάρα των ανθρώπων». Και ποτές του δεν ήτανε τόσο τρομερός, όσο σήμερα, όντας τον αγκάλιαζε και τον έπαιρνε μαζί του ο μέγας ήλιος.[...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1(μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να καταγράψεις, σε 40- 50 λέξεις, τους λόγους για τους οποίους οι γυναίκες κινδυνεύουν περισσότερο από τους άντρες να βρεθούν σε συνθήκες φτώχειας, σύμφωνα με την συντάκτρια του Κειμένου 1.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Μια από τις βασικές λειτουργίες του προλόγου σε ένα κείμενο είναι η ομαλή μετάβαση στο θέμα που θα αναπτυχθεί στη συνέχεια. Πώς επιτυγχάνεται αυτός ο στόχος στον πρόλογο του Κειμένου 1;

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Να χαρακτηρίσεις το περιεχόμενο των παρακάτω προτάσεων με την ένδειξη Σωστό ή Λάθος, σύμφωνα με το Κείμενο 1. Η απάντησή σου να μεταφερθεί στο απαντητικό φύλλο.

1. Το Κείμενο 1 παρουσιάζει εκτενή χρήση της συνυποδηλωτικής λειτουργίας της γλώσσας.
2. Το λεκτικό σχήμα «Γηραιάς Ηπείρου», στην 1^η παράγραφο του Κειμένου 1 είναι περίφραση, πιο συγκεκριμένα αντονομασία.

⁷ Μυθολογικά πρόσωπα συνδεδεμένα με τη λατρεία της θεάς Κυβέλης.

20197

3. Η λέξη «συνθήκες», στην 2η παράγραφο του Κειμένου 1, θα μπορούσε να αντικατασταθεί από την λέξη «κινδύνους» χωρίς να αλλάξει το νόημα της πρότασης.
4. Η λέξη «διακόπτεται» στην 4η παράγραφο του Κειμένου 1, θα μπορούσε να έχει ως αντώνυμό της τη λέξη «συνεχίζεται».
5. Στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1 η άποψη του Ειδικού Εισηγητή του ΟΗΕ διατυπώνεται με τρόπο που δηλώνει δυνατότητα.

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Αξιοποιώντας τα κατάλληλα χωρία, πώς θα χαρακτήριζες την ψυχική κατάσταση της Πηνελόπης, όπως αυτή σκιαγραφείται στο Κείμενο 2; (μονάδες 10) Ποιες σκέψεις και συναισθήματα σου δημιουργεί η στάση της; (μονάδες 5) Να απαντήσεις σ' ένα κείμενο 120-150 λέξεων.

Μονάδες 15

αδιμπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

20197-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Οι λόγοι για τους οποίους οι γυναίκες κινδυνεύουν περισσότερο να βρεθούν σε συνθήκες φτώχειας είναι:

- Οι επαγγελματικές ανισότητες,
- η αναστολή της επαγγελματικής πορείας λόγω οικογενειακών υποχρεώσεων,
- οι συνταξιοδοτικές ανισότητες.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο πρόλογος εισάγει ομαλά τους αναγνώστες στο θέμα, καθώς:

- Ο πρόλογος, εξ αρχής, δεν αφήνει περιθώρια παρανοήσεων, καθώς γίνεται ρητή αναφορά του θέματος, δηλαδή τον αυξημένο κίνδυνο των γυναικών -συγκριτικά με τους άνδρες- να βρεθούν σε καθεστώς φτώχειας,
- Με την παρουσίαση της ιδιότητας του ερευνητή και της προέλευσης των δεδομένων, που θα παρουσιαστούν στο υπόλοιπο κείμενο, ο αναγνώστης προετοιμάζεται για το είδος του άρθρου (επιστημονικό) και τον βαθμό αξιοπιστίας των στοιχείων που θα αναφερθούν.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

1. Λ
2. Σ
3. Λ
4. Σ
5. Λ

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

20197-Λύση

- Οποιαδήποτε διαπίστωση από τους μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Ενδεικτικοί άξονες της απάντησης:

- Η ψυχική κατάσταση της Πηνελόπης χαρακτηρίζεται από:
 - Απορία – απόγνωση, π.χ. «Ακόμα να το πιστέψω. Κι όμως έφυγε στ' αληθινά.»
 - Στεναχώρια – θλίψη, π.χ. «Είμαι τόσο θλιμένη κι αδειανή»
 - Μοναξιά – αβεβαιότητα, π.χ. «Και θα 'μαι μοναχή μου πλάστης του κι οδηγητής»
- Στο β' σκέλος η εκφώνηση επιτρέπει στους μαθητές να διατυπώσουν την προσωπική τους θέση απέναντι στην Πηνελόπη. Θετικά αξιολογούνται η σαφήνεια και η εστίαση της απάντησης στο ζητούμενο, χωρίς γενικόλογες αναφορές.

αδιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

20200

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

Κείμενο 1

Συνέντευξη: Ο Τζον Νας μιλάει στον Θανάση Λάλα

Ο Τζον Νας (1928 - 2015) είναι ο θεμελιωτής της σύγχρονης Θεωρίας των Παιγνίων. Το 1994 τιμήθηκε με το βραβείου Νομπέλ Οικονομικών και το 1999 με το βραβείου Steele Μαθηματικών. Το ακόλουθο κείμενο είναι απόσπασμα συνέντευξης που παραχώρησε στον δημοσιογράφο Θανάση Λάλα, τον Νοέμβριο του 2008, δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Το Βήμα».

Θ.Λ. Εσείς αυτό που θέλατε πάντα ήταν να ασχοληθείτε με την έρευνα; Και πότε το αποφασίσατε;

Τ.Ν. Όταν ήμουν νέος, με ενδιέφερε πάρα πολύ η μελέτη της επιστήμης, αλλά τότε δεν μπορούσα να καταλάβω ότι αυτό μπορεί να είναι συγχρόνως και επικερδές, ότι μπορεί δηλαδή κάποιος να ζει από αυτό. Στην αρχή είχα σκεφθεί να γίνω μηχανικός. Έφυγα λοιπόν από το σπίτι μου και ξεκίνησα τις σπουδές μου σε ένα κολέγιο, σε μια σχολή μηχανικών για την ακρίβεια. Εκεί υπήρχαν κάποιοι καθηγητές οι οποίοι με επηρέασαν. Έστρεψαν το ενδιαφέρον μου σε άλλες επιστήμες, όπως η χημεία και τα μαθηματικά, και έτσι αποφάσισα να αλλάξω τις σπουδές μου και να γίνω μαθηματικός.

Θ.Λ. Υπάρχει μια συγκεκριμένη στιγμή κατά την οποία αποφασίζει κανείς με τι θα ασχοληθεί στη ζωή του; Συνέβη σ' εσάς, π.χ., κάτι που σας έστρεψε στην έρευνα;

Τ.Ν. Το να ασχοληθώ με την έρευνα δεν ήταν μια απόφαση που πήρα τυχαία ή μια απόφαση της στιγμής. Ήταν συνειδητή επιλογή, η οποία αφορούσε την καριέρα μου. Μπορεί κάποιος να γίνει επιτυχημένος μαθηματικός χωρίς να ασχοληθεί με την έρευνα. Μπορεί, π.χ., να γίνει καθηγητής ή κάτι άλλο. Επαγγελματικά υπάρχουν διάφορες εναλλακτικές δυνατότητες.

Θ.Λ. Μπορείτε να φανταστείτε πώς θα ήταν η ζωή σας σήμερα αν δεν είχατε κάνει αυτή την επιλογή;

Τ.Ν. Η αλήθεια είναι ότι η ζωή ενός ανθρώπου επηρεάζεται άμεσα από τις επιλογές που θα κάνει σε νεαρή ηλικία. Στο ξεκίνημα της ζωής υπάρχουν διάφορες εναλλακτικές λύσεις για το ποιον δρόμο θα ακολουθήσει κανείς ή ιδέες για το πώς θα εξελιχθεί. Αυτό αργότερα είναι - δυστυχώς - καθοριστικής σημασίας για όλα τα πράγματα. [...]

Κείμενο 2

20200

Με το παράξενο όνομα Ραμάνθις Ερέβους. Ο θάνατος ήρθε τελευταίος

Το παρακάτω κείμενο είναι απόσπασμα από το ομώνυμο μυθιστόρημα που έγραψε η Ζυράννα Ζατέλη (1951 -), εκδόσεις Καστανιώτη, 2001.

Από το έβδομο έτος της ζωής του ό,τι του έδινε μεγαλύτερη ευχαρίστηση ήταν να καταπιάνεται με ξύλα και φαλτσέττες, να φτιάχνει ξυλοπράγματα. Την αξία που είχε για έναν πεινασμένο μια φέτα ψωμί κι ένα κομμάτι τυρί, για τον ερωτευμένο ή τον άρρωστο ένα νεύμα ελπίδας από την άλλη μεριά, γι' αυτόν την είχε ένα κομμάτι ξύλο, οτιδήποτε ξύλο, και μια φαλτσέττα ή ένα πριονάκι. Η πείνα του ήταν καθημερινή, ήταν – να πούμε έτσι – και θηλυκή: γεννούσε κι άλλη πείνα (χωρίς να υποχρεώνεται άλλωστε σε κανέναν), κι όσο για τα νεύματα, αυτά έδιναν κι έπαιρναν ανάμεσα στον ίδιο και στα στοιχεία του, στα έργα των χεριών του, που ακόμα είχαν μια άτεχνη κοψιά, μια αδεξιωσύνη ή ζαβάδα (ήταν κι αριστερόχειρ), αλλά που σίγουρα υποδήλωναν ένα βαθύ μεράκι, μια καλώς εννοούμενη τρέλλα, και φυσικά μιλούσαν στην καρδιά του. «Θα τον χάσεις», έλεγαν στον πατέρα του κάποιοι άντρες, «θα σ' τον φάει η φαλτσέττα». «Αν είναι να τον φάει η φαλτσέττα, γιατί να μην τον φάει το αμόνι», σκεφτόταν εκείνος, που δοκίμασε από τότε να τον μπάσει στα μυστικά της δικής του τέχνης, της σιδηρουργικής, αλλά έπεσαν στο κενό οι προσπάθειές του. «Εσύ τα σίδερα, εγώ τα ξύλα, γιατί να μαλώνουμε;» του έλεγε ο μικρός Αναστάσης. Κι από κει που ήταν γνωστός ως «ο γιος του σιδερά ο δεύτερος» (υπήρχε σ' αυτό το τελευταίο και μια χροιά ιδιαίτερη, η μνεία κάτινος¹), έγινε κατά κάποιον τρόπο ο Ντάφκος «ο πατέρας του μικρού ξυουργού». Τον έλεγαν ξυουργό για ευκολία, δεν ήξεραν πώς αλλιώς να ονομάσουν αυτήν του τη μανία με το ξύλο, κι άλλωστε, προκειμένου να το βρίσκει και σε μορφές πιο κατεργασμένες, να κάνει δοκιμές διάφορες, συχνά τον έβλεπαν στο κατώφλι τους οι ξυουργοί του τόπου να τους ζητάει τα περισσεύματα, αυτά που είχαν για πέταμα. Του τα έδιναν, τον καλούσαν μάλιστα να περάσει μέσα, να διαλέξει ό,τι ήθελε, μα και να τα πετούσαν στον αέρα, όπως κόκκαλα σε σκύλο, αυτός θα τα 'παιρνε, θα έσκυβε να τα μαζέψει ένα-ένα και να τα φέρει στην δική του γωνιά.

Μερικοί απ' τους μαραγκούς του ζητούσαν κι ένα αντάλλαγμα, ένα και μοναδικό: να τους πει τα «σύμφωνα» για να σπάσουν πλάκα. Γιατί ο Αναστάσης είχε κι αυτό το ταλέντο: να λέει σαν νερό τα σύμφωνα της αλφαβήτας πηδώντας τα φωνήεντα: βου-γou-δου-ζου-θου-κου-λου-μου-νου-ξου-που-ρου-σου-του-φου-χου-ψού! Όλοι με τη σειρά τους δοκίμαζαν, φανερά ή κρυφά, μα κανείς δεν κατάφερνε να πει με μια ανάσα αυτό το μακρυνάρι, τόσο γοργά κι αλάνθαστα που το 'λεγε εκείνος. Και το ξανάλεγε όσες φορές

¹ Κάποια αναφορά.

20200

ήθελαν, χωρίς όμως να διασκεδάσει και πολύ με τα γέλια τους ή να το παίρνει επάνω του που δεν μπορούσαν να τον μιμηθούν – το θεωρούσε αμελητέο μπροστά στα ξύλα. Κι ένας απ' αυτούς πήγε μια μέρα στον Ντάφκο και του πρότεινε να πάρει στην δούλεψη του τον Αναστάση, γιατί του φαινόταν, είτε, πολύ προκομμένος.

«Για να σου λέει τα βου-γου-δού ή για την δουλειά;» τον ρώτησε ο Ντάφκος.

«Για την δουλειά, να τον κάνω μαραγκοπαίδι περιωπής», είπε εκείνος. «Ε, κι αν μου λέει πότε-πότε τα βου-γου-δού, στις αναδουλειές, για να περνάει η ώρα...»

«Ξέχνα το έτσι κι αλλιώς», του είπε ο Ντάφκος, «αυτός δεν κάνει ούτε για μαθητής ούτε για δάσκαλος, ζει με τον εαυτό του, στην γωνιά του».

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1(μονάδες 35)

1^ουποερώτημα (μονάδες 10)

Να παρουσιάσεις, σε 40- 50 λέξεις, τα στοιχεία που διαμόρφωσαν την επαγγελματική πορεία του Τζον Νας, όπως τα αναφέρει στο Κείμενο 1.

Μονάδες 10

2^ουποερώτημα (μονάδες 10)

Ο ερωτώμενος επιλέγει να οργανώσει την απάντησή του στην πρώτη ερώτηση στο Κείμενο 1 στη βάση της αφήγησης, της περιγραφής ή της επιχειρηματολογίας (μονάδες 4); Τεκμηρίωσε την απάντησή σου με αναφορά σε δύο γλωσσικές επιλογές (μονάδες 6).

Μονάδες 10

3^ουποερώτημα (μονάδες 15)

Να χαρακτηρίσεις το περιεχόμενο των παρακάτω προτάσεων με την ένδειξη Σωστό ή Λάθος, σύμφωνα με το Κείμενο 1. Η απάντησή σου να μεταφερθεί στο απαντητικό φύλλο.

1. Το ύφος της συνέντευξης μπορεί να χαρακτηριστεί, κατά κύριο λόγο, ως οικείο.
2. Οι διπλές παύλες στο παρακάτω απόσπασμα δηλώνουν αντίθεση ως προς τα προηγούμενα: «Αυτό αργότερα είναι - δυστυχώς - καθοριστικής σημασίας για όλα τα πράγματα» (τρίτη απάντηση).

20200

3. Στο απόσπασμα «Το να ασχοληθώ με την έρευνα δεν ήταν μια απόφαση που πήρα τυχαία ή μια απόφαση της στιγμής. Ήταν συνειδητή επιλογή ...» (δεύτερη απάντηση) παρατηρείται το σχήμα της άρσης – θέσης.
4. Η λέξη «επικερδές» (πρώτη απάντηση) μπορεί να αντικατασταθεί χωρίς να αλλοιωθεί το νόημα του κειμένου με τη λέξη «προσοδοφόρο».
5. Η λέξη «εναλλακτικές» (τρίτη απάντηση), έχει ως αντώνυμό της, στο συγκεκριμένο νοηματικό πλαίσιο τη λέξη «άλλες».

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ποιά είναι τα ταλέντα του Αναστάση, σύμφωνα με το Κείμενο 2 (μονάδες 5); Πώς κρίνεις τη στάση του πατέρα και των κατοίκων της περιοχής απέναντι σε αυτά τα ταλέντα (μονάδες 10); Να απαντήσεις, τεκμηριωμένα, σε ένα κείμενο 120-150 λέξεων.

Μονάδες 15

αξιμπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

20200-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο Τζον Νας αναφέρει ως στοιχεία που διαμόρφωσαν την επιλογή του να γίνει ερευνητής τα ακόλουθα:

- Το προσωπικό ενδιαφέρον για τις επιστήμες,
- τη συνδρομή των καθηγητών του,
- την επιλογή για την ενασχόληση, κατά κύριο λόγο, με το πεδίο της έρευνας.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η πρώτη απάντηση του ερωτώμενου οργανώνεται στη βάση της αφήγησης.

Δύο γλωσσικές επιλογές που το επιβεβαιώνουν:

- α. Τα ρήματα ιστορικού χρόνου (αναφορά στο παρελθόν) π.χ. ενδιέφερε, δεν μπορούσα κ.ά.
- β. Χρονικοί προσδιορισμοί π.χ. Όταν ήμουν νέος (δευτερεύουσα χρονική πρόταση), Στην αρχή...
- γ. Το πρώτο ενικό ρηματικό πρόσωπο

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

1. Σ
2. Λ
3. Σ
4. Σ
5. Λ

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

20200-Λύση

Οποιαδήποτε διαπίστωση από τους μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Ενδεικτικοί άξονες της απάντησης:

- Τα ταλέντα του Αναστάση είναι:
 - Η ξυλουργική, η οποία εκδηλώθηκε πολύ νωρίς (π.χ. «Από το έβδομο έτος της ζωής του ό,τι του έδινε μεγαλύτερη ευχαρίστηση ήταν να καταπιάνεται με ξύλα και φαλτσέττες, να φτιάχνει ξυλοπράγματα», «η πείνα του ήταν καθημερινή», «σίγουρα υποδήλωναν ένα βαθύ μεράκι»)
 - Μπορούσε να απαγγέλει, με ευκολία, μόνο τα σύμφωνα της αλφαβήτου (π.χ. «να λέει σαν νερό τα σύμφωνα της αλφαβήτας πηδώντας τα φωνήεντα»)
- Η στάση του πατέρα απέναντι στα ταλέντα του:
 - Ρεαλιστική, αρχικά, προσπάθησε να στρέψει το ταλέντο του από την ξυλουργική στην σιδηρουργία που ήταν και το δικό του επάγγελμα (π.χ. «Αν είναι να τον φάει η φαλτσέττα, γιατί να μην τον φάει το αμόνι»)
 - Έδειξε ανεκτικότητα και πείστηκε για το γεγονός πως αυτό ήταν η καλύτερη λύση να μην επιμείνει στο να τον κάνει σιδηρουργό (π.χ. «Εσύ τα σίδερα, εγώ τα ξύλα, γιατί να μαλώνουμε;»)
 - Αποδέχτηκε τις δεξιότητες/προτιμήσεις του γιου του (π.χ. «αυτός δεν κάνει ούτε για μαθητής ούτε για δάσκαλος, ζει με τον εαυτό του, στην γωνιά του»)
- Η στάση των συγχωριανών του:
 - Κάπως επικριτική, που δεν θα ακολουθούσε το επάγγελμα του πατέρα του (π.χ. «Θα τον χάσεις», έλεγαν στον πατέρα του κάποιοι άντρες, «θα σ' τον φάει η φαλτσέττα»)
 - Αποδέχτηκαν, ωστόσο, το ταλέντο του και τον χαρακτήρισαν με αυτό (π.χ. «Τον έλεγαν ξυλουργό για ευκολία»)
 - Κάποιες φορές είχαν κάποια περιπαικτική διάθεση, ιδίως οι ξυλουργοί (π.χ. «μα και να τα πετούσαν στον αέρα, όπως κόκκαλα σε σκύλο»)
 - Με σκωπτικό τρόπο αντιμετώπιζαν και το δεύτερο ταλέντο του (π.χ. «για να σπάσουν πλάκα»)
 - Κάποιοι αναγνώρισαν αυτές τις δεξιότητες/ταλέντα και τον ήθελαν στη δούλεψη τους (π.χ. «γιατί του φαινόταν, είπε, πολύ προκομμένος»).

Κείμενο 1**Διαβάζουμε εφημερίδες;**

Η Βενετία Αποστολίδου είναι καθηγήτρια Λογοτεχνικής Εκπαίδευσης στο ΠΤΔΕ του ΑΠΘ. Το κείμενό της, το οποίο διασκευάστηκε για τις ανάγκες της εξέτασης, δημοσιεύθηκε στο ηλεκτρονικό περιοδικό «Ο Αναγνώστης»: <https://www.oanagnostis.gr/diavazoume-efimerides>.

Η ανάγνωση εφημερίδων δεν εντάσσεται στις ευγενείς και απαιτητικές αναγνώσεις, αλλά στις ταπεινές, καθημερινές ασχολίες ανθρώπων όλων των κοινωνικών τάξεων και των μορφωτικών επιπέδων. Χρησιμοποιώ, καταχρηστικά και αυθαίρετα, ενεστώτα τη στιγμή που όλοι ξέρουμε πως σήμερα η ανάγνωση εφημερίδων έχει περιοριστεί πολύ, η ηλεκτρονική δημοσιογραφία, οι διαδικτυακοί ενημερωτικοί ιστότοποι, τα μπλογκς αποτελούν τη βασική πηγή ενημέρωσης, μαζί με την τηλεόραση βέβαια, για εκατομμύρια ανθρώπους. Παρόλα αυτά, εφημερίδες υπάρχουν ακόμη, σε έντυπη και ψηφιοποιημένη (πανομοιότυπη με την έντυπη) μορφή, και σήμερα θα ήθελα να μιλήσω γι' αυτές.

Διαβάζω εφημερίδα συστηματικά από δεκατεσσάρων χρόνων. Η ανακάλυψή της συνόδευε στην ουσία την ανακάλυψη του κόσμου, της κοινωνίας και της πολιτικής σε μια πορεία προς την ενηλικίωση. Την ξεκοκάλιζα, διατρέχοντας τα πάντα, το πολιτικό ρεπορτάζ, τις επιφυλλίδες, τις γελοιογραφίες, το πολιτικό κους κους, τα πολιτιστικά, κυρίως θέατρο, σινεμά, βιβλίο, τα κοινωνικά, τις συνεντεύξεις. Μόνο τα οικονομικά δεν διάβαζα έως την κρίση, ώσπου κατέληξα σήμερα να διαβάζω μέχρι και τα νέα των επιχειρήσεων. Τι μου έδινε αυτή η ανάγνωση που είχε γίνει οπωσδήποτε εθισμός; Μα μια αίσθηση της ζωντανής πραγματικότητας, την αίσθηση της συμμετοχής στο πολιτικό και κοινωνικό γίνεσθαι. Με βοηθούσε να διαμορφώσω απόψεις, ενώ μια εξίσου ισχυρή αποκάλυψη ήταν, όταν διαπίστωσα ότι μια μόνο εφημερίδα δεν αρκεί διότι δίνει μια όψη της πραγματικότητας, από ορισμένη οπτική γωνία. Κυρίως η εφημερίδα με βοηθούσε να κάνω επιλογές: ποια ταινία να δω, ποιο βιβλίο να διαβάσω, σε ποια θεατρική παράσταση να πάω, κανένας δε μπορούσε να με επηρεάσει περισσότερο στις επιλογές από τις κριτικές στήλες που εμπιστευόμουν. Η ανάγνωση της εφημερίδας για μένα και άλλους ανθρώπους της γενιάς μου ήταν βασικός μοχλός της ανάγνωσης συνολικά, καθώς μας οδηγούσε σε άλλες αναγνώσεις.

Ποια είναι σήμερα η σχέση των νέων με τις εφημερίδες; Όταν μιλούμε στο μάθημα για το πώς μπορούν να ενημερώνονται για βιβλία οι μελλοντικοί εκπαιδευτικοί, διαπιστώνω ότι δεν γνωρίζουν καν ότι οι εφημερίδες έχουν ένθετα για το βιβλίο. Όταν μιλούμε για άλλα αναγνωστικά υλικά που χρειάζεται ένα σύγχρονο μάθημα (που δε μπορεί να εξαντλείται μόνο στο σχολικό βιβλίο) διαπιστώνω ότι δεν γνωρίζουν τη δομή μιας εφημερίδας, τα είδη

20237

των κειμένων που περιλαμβάνει. Είναι μεγάλη απώλεια για την καλλιέργεια του γραμματισμού το γεγονός ότι ποτέ δεν μπήκαν οι εφημερίδες στο σχολείο.

Κείμενο 2

Ένα παιδί μετράει τ' άστρα

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το μυθιστόρημα του Μενέλαου Λουντέμη «Ένα παιδί μετράει τ' άστρα», εκδόσεις Δίφρος, 1956.

—Μπρε! κάνει ο γέρος σα βρεθήκανε στο φως. Αμ, εσύ είσαι παλικαράκι. Πώς είπες πως σε λένε;

—Μέλιο...

—Να όνομα! Να το χαίρεσαι, φως μου. Εγώ είμαι ο μπάρμπαρ σου ο Ανέστης. Από δω είναι η θεια σου η Αρετή. Κάτσε. Εδώ, εδώ, στο σοφρά. Έτσι. Ωχ! Έτσι ντροπιάρης είσαι; Αμ, θα πεθάνεις της πείνας! [...] Για το Γυμνάσιο δεν ήρτες; Το κατάλαβα. Είδες που σ' το 'λεγα, γριά;... Λοιπόν;

—Θα δώσω εξετάσεις..., είπε το παιδί. Όλο το καλοκαίρι δούλευα, και το χειμώνα... Και τώρα ήρτα για τις εξετάσεις. Έβαλα στην άκρη λίγα για τα βιβλία μου, και για το νοίκι, θα τρώω λίγο, μια φορά τη μέρα.

—Πολύ ακριβά, μικρό μου, τ' αγοράζεις τα γράμματα. Και τι έχεις σκοπό να τα κάνεις;

Ο Μέλιος εδώ τα 'χασε. Τι να τα κάνει; Ρωτάς; Να...Τα ήθελε! Δεν μπορούσε να κάνει χωρίς αυτά. Να, τα λαχταρούσε, έτσι... σαν το ψωμί, πώς το λένε;

—Τα θέλω... για... να διαβάζω βιβλία, είπε μόνο.

—Ε, καλά, έμαθες να διαβάζεις. Ύστερα! Τι κέρδος θα έχεις;

—Θέλω να φύγω απ' τα γελάδια. Να μπορώ να φορώ παστρικά ρούχα. Να γράφω και γράμματα, στρογγυλά σαν του δασκάλου. Και να μπορώ να μιλώ καλά. Να μη με περιγελάνε... Ύστερα θέλω να μάθω και κάτι μυστικά που έχουνε τα βιβλία, για να μπορώ να τα λέω και στους άλλους.

—Γι' αυτό μοναχά τα θέλεις;

—Λένε πως... άμα δεν ξέρεις γράμματα, είσαι στραβός.

—Ε, εσύ είσαι;

20237

—Δεν ξέρω. Μπορεί και να είμαι...

—Δεν τα βλέπεις όλα όσα είναι μπροστά σου;

—Τα βλέπω. Μα μπορεί να είναι κι άλλα και να μην τα βλέπω. Και να τα δω μεθαύριο, που θα μάθω γράμματα.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Σε 60-70 λέξεις να εκθέσεις τη σχέση που έχει, σύμφωνα με το Κείμενο 1, η συντάκτρια με την εφημερίδα και για ποιους λόγους.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η συντάκτρια χρησιμοποιεί συχνά ερωτήματα στο κείμενό της. Να τα εντοπίσεις και να εξηγήσεις τη λειτουργία τους στην οργάνωση του Κειμένου 1.

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Ποιο ρηματικό πρόσωπο επιλέγει η συντάκτρια στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 (μονάδες 5); Πώς συνδέεται η συγκεκριμένη επιλογή, κατά τη γνώμη σου, με την πρόθεση της συντάκτριας σε αυτό το σημείο (μονάδες 10);

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ποιες στάσεις απέναντι στη μόρφωση αναδεικνύονται μέσα από τον διάλογο του γερο-Ανέστη με τον Μέλιο; Ποιες σκέψεις ή/και συναισθήματα σου δημιουργούν; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100 -150 λέξεις, τεκμηριώνοντάς την με συγκεκριμένες αναφορές στο Κείμενο 2.

Μονάδες 15

20237-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, είναι αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Συστηματική ανάγνωση από την εφηβική ηλικία,
- Αίσθηση ανακάλυψης του κόσμου,
- Διατρέχει μια ποικιλία θεμάτων, ακόμη και τα οικονομικά τα τελευταία χρόνια,
- Αίσθηση συμμετοχής στην πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα,
- Συνειδητοποίηση ότι κάθε εφημερίδα προβάλλει την καθημερινότητα από μια οπτική γωνία,
- Βοήθεια σε επιλογές αξιοποίησης του ελεύθερου χρόνου,
- Η ανάγνωση της εφημερίδας οδηγεί σε άλλες αναγνώσεις.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η συντάκτρια χρησιμοποιεί τις ερωταποκρίσεις στη δεύτερη και την τρίτη παράγραφο του κειμένου.

Η ερώτηση «Τι μου έδινε αυτή η ανάγνωση που είχε γίνει οπωσδήποτε εθισμός;» τίθεται στη μέση της δεύτερης παραγράφου, ενώ η συντάκτρια έχει προηγουμένως καταθέσει την προσωπική της εμπειρία ως αναγνώστριας εφημερίδας, και προκειμένου να περάσει στην εξήγηση αυτής της αναγνωστικής πρακτικής.

Η δεύτερη ερώτηση εντοπίζεται στην αρχή της τρίτης παραγράφου του κειμένου: «Ποια είναι σήμερα η σχέση των νέων με τις εφημερίδες;». Έχει προηγηθεί στην προηγούμενη παράγραφο η αναφορά στη σημασία της ανάγνωσης για τη γενιά της συντάκτριας, ενώ στη συγκεκριμένη παράγραφο γίνεται λόγος για τη σχέση των σημερινών νέων με τις εφημερίδες.

Λειτουργία ερωτήσεων:

- συμβάλλουν στη συνοχή του λόγου, την ομαλή μετάβαση από το ένα θέμα στο άλλο, από παράγραφο σε παράγραφο,
- προσδίδουν αμεσότητα στον λόγο,
- υπογραμμίζουν emphaticά το θέμα στο οποίο πρόκειται να εστιάσει, στη συνέχεια, η συντάκτρια,

20237-Λύση

- δίνουν την αίσθηση διαλόγου στο κείμενο, προσελκύοντας το ενδιαφέρον και την προσοχή του/της αναγνώστη/-τριας, καθιστώντας πιο εύληπτο το κείμενο κ.ά.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Ρηματικό πρόσωπο: α' ενικό

Σύνδεση επιλογής ρηματικού προσώπου με την πρόθεση της συντάκτριας:

Στο συγκεκριμένο σημείο του κειμένου η συντάκτρια προχωρά στην κατάθεση μιας προσωπικής της εμπειρίας, της εμπειρίας της ως έφηβης αναγνώστριας. Γι' αυτό τον λόγο, λοιπόν, επιλέγεται το α' ενικό ρηματικό πρόσωπο, το οποίο ενισχύει την αίσθηση του βιώματος. Με την περιγραφή της προσωπικής εμπειρίας προσδίδεται αμεσότητα στον λόγο, το μήνυμα γίνεται πιο εύληπτο και ο τόνος πιο οικείος, ώστε να προκληθεί το ενδιαφέρον του δέκτη.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε άποψη διατυπώνεται από τους μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Θετικά αξιολογείται η προσπάθεια του/της μαθητή/-τριας να αναδείξει μέσα από την απάντησή του/της τις σκέψεις και τα συναισθήματά του/της σε σχέση με:

- την άποψη ότι η μόρφωση είναι ανώφελη, όπως εκφράζεται από την επιφυλακτική έως υποτιμητική στάση του γερο-Ανέστη για τα γράμματα, η οποία ενδεχομένως απορρέει από το χαμηλό μορφωτικό/κοινωνικό επίπεδο του ίδιου (*Πολύ ακριβά, μικρό μου, τ' αγοράζεις τα γράμματα. Και τι έχεις σκοπό να τα κάνεις; ... Ε, καλά, έμαθες να διαβάζεις. Ύστερα! Τι κέρδος θα έχεις; ... Γι' αυτό μοναχά τα θέλεις; Δεν τα βλέπεις όλα όσα είναι μπροστά σου;*)
- την αντίληψη ότι η μόρφωση ανοίγει νέους ορίζοντες στον άνθρωπο (*Λένε πως... άμα δεν ξέρεις γράμματα, είσαι στραβός... Μα μπορεί να είναι κι άλλα και να μην τα βλέπω. Και να τα δω μεθαύριο, που θα μάθω γράμματα... Ύστερα θέλω να μάθω και κάτι μυστικά που έχουνε τα βιβλία για να μπορώ να τα λέω και στους άλλους...;*),
- και την πεποίθηση ότι η μόρφωση μπορεί να οδηγήσει σε κοινωνικο-οικονομική εξέλιξη, να ενδυναμώσει το άτομο και να λειτουργήσει ως κοινωνικός αναβατήρας (*Θέλω να φύγω απ' τα γελάδια. Να μπορώ να φορώ παστρικά ρούχα. Να γράφω και γράμματα, στρογγυλά σαν του δασκάλου. Και να μπορώ να μιλώ καλά. Να μη με περιγελάνε...;*), όπως εκφράζεται μέσα από την ένθερμη στάση του Μέλιου για τα γράμματα, ο οποίος είναι αποφασισμένος να στερηθεί ακόμη και την τροφή προκειμένου να μορφωθεί (*Όλο το καλοκαίρι δούλευα, και το χειμώνα... Και τώρα ήρτα για τις εξετάσεις. Έβαλα στην άκρη λίγα για τα βι-*

20237-Λύση

βλία μου, και για το νοίκι, θα τρώω λίγο, μια φορά τη μέρα Δεν μπορούσε να κάνει χωρίς αυτά. Να, τα λαχταρούσε, έτσι... σαν το ψωμί, πώς το λένε;) κ.ά.

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

Κείμενο 1

[Η συγγραφή κατά την ωριμότητα]

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το βιβλίο της Ιζαμπέλ Αλιέντε με τίτλο «Οι γυναίκες της ψυχής μου», εκδόσεις Ψυχογιός, 2021, μετ. Αγγελική Βασιλάκου, Πρόλογος: Σώτη Τριανταφύλλου, σ.σ. 95- (προσαρμογή στις ανάγκες της εξέτασης)

Ελλείπει φιλοδοξία, υπήρξα τυχερή. Κανένας, και πόσο μάλλον εγώ, δεν μπορούσε να προβλέψει την άμεση αποδοχή που είχε το πρώτο μου μυθιστόρημα, καθώς και τα υπόλοιπα βιβλία μου. Ίσως η γιαγιά μου είχε δίκιο, όταν προφήτευε ότι η εγγονή της θα ήταν τυχερή, γιατί γεννήθηκε με ένα σημάδι σε σχήμα αστεριού στην πλάτη της. Για χρόνια νόμιζα ότι αυτό με έκανε ξεχωριστή, αλλά, όπως αποδεικνύεται, είναι κάτι συνηθισμένο, και με την πάροδο του χρόνου ξεθωριάζει.

Υπήρξα πάντοτε πετυχημένη στη δουλειά, γιατί η προειδοποίηση του παππού μου, ότι κάθε αδρανής χρόνος είναι χαμένος χρόνος, με σημάδεψε. Αυτός ήταν ο κανόνας μου επί δεκαετίες, μα έμαθα ότι ο ελεύθερος χρόνος μπορεί να γίνει το γόνιμο όπου ανθεί η δημιουργικότητα. Δε βασανίζω πια τον εαυτό μου με υπερβολική πειθαρχία, όπως κάποτε, γράφω για την απόλαυση να διηγούμαι μια ιστορία λέξη προς λέξη, βήμα προς βήμα, απολαμβάνοντας τη διαδικασία χωρίς να σκέφτομαι το αποτέλεσμα. Δεν καρφώνομαι σε μια καρέκλα μέρες ολόκληρες γράφοντας με τη συγκέντρωση συμβολαιογράφου. Μπορώ να χαλαρώσω, γιατί έχω το σπάνιο προνόμιο να έχω πιστούς αναγνώστες και καλούς εκδότες που δεν προσπαθούν να επηρεάσουν τη δουλειά μου.

Γράφω για ό,τι έχει σημασία για εμένα, με τον δικό μου ρυθμό. Και σε αυτές τις αδρανείς ώρες, τις οποίες ο παππούς μου θεωρούσε χαραμισμένες, τα πνεύματα της φαντασίας μεταμορφώνονται σε συγκεκριμένους, μοναδικούς χαρακτήρες με τη δική τους φωνή, πρόθυμοι να μου αφηγηθούν τη ζωή τους, αν τους δώσω τον χρόνο. Είμαι τόσο σίγουρη πως με περιβάλλουν, ώστε εκπλήσσομαι που κανένας άλλος δεν τους προσέχει.

Το να καταρρίψω τη σιδερένια μου πειθαρχία δεν έγινε από τη μια μέρα στην άλλη, μου πήρε χρόνια. Στη θεραπεία και την πενιχρή πνευματική μου πρακτική έμαθα να λέω στο υπερεγώ μου ... να με αφήσει ήσυχη, να απολαύσω την ελευθερία μου. Το υπερεγώ δεν είναι το ίδιο με τη συνείδηση. Το πρώτο μάς τιμωρεί, το δεύτερο μας καθοδηγεί. Έπαψα να δίνω αναφορά στον εργοδηγό μέσα μου, που με τη φωνή του παππού μου μού επιβάλλει

20240

συμμόρφωση και απόδοση. Επομένως, ο επίπονος ανηφορικός αγώνας τελείωσε, και τώρα εξερευνώ χαλαρά την περιοχή της διαίσθησης, που αποδείχτηκε καλύτερο περιβάλλον για τη γραφή.

Κείμενο 2

Βασίλης Αλεξάκης (1943 –2021)

[Το στιφάδο...]

Το απόσπασμα που ακολουθεί προέρχεται από το μυθιστόρημα «Το κεφάλι της γάτας». Ο συγγραφέας έγραψε τα πρώτα του έργα στα Γαλλικά. Η απόδοση του συγκεκριμένου έργου στα ελληνικά έγινε από τη Μαρίκα Κιλίτσογλου με τη συνεργασία του ίδιου του συγγραφέα. Δεύτερη έκδοση Εξάντας, 2014. σ.σ. 29

Ο Ζαν Λουί μπαίνει στο γραφείο της Σιμόν που είναι υπεύθυνη για την προβολή των βιβλίων στον Τύπο.

Σηκώνεται, τον φιλά στα δύο μάγουλα.

–Τι νέα; του λέει.

[...] ξαναρχίζει να ψάχνει τα χαρτιά της.

– Είμαι απολύτως βέβαιη ότι σημείωσα κάπου τ' όνομά του....

Τι έλεγες;

Ένας μεγαλόσωμος νεαρός με σγουρά μαλλιά μπαίνει δειλά στο γραφείο, με το κεφάλι λίγο σκυφτό σαν να φοβάται μην κουτουλήσει στο ταβάνι.

– Με συγχωρείτε, εδώ είναι το τμήμα της παραλαβής των χειρογράφων;

– Όχι...θέλετε να αφήσετε χειρόγραφο;

– Μάλιστα...μου είπαν στο βάθος του διαδρόμου.

– Αν θέλετε αφήστε το σε μένα και θα το διαβιβάσω.

– Ακουμπά πάνω στο γραφείο ένα κόκκινο ντοσιέ. Το χέρι του διστάζει να το αποχωριστεί ολότελα.

Ⓟ – Το στιφάδο, είναι ο τίτλος;

– Μάλιστα, λέει με σβησμένη φωνή. Είναι ένα μυθιστόρημα εμπνευσμένο από την καθημερινότητα, γι' αυτό το ονόμασα έτσι.

– Δεν είναι ακριβώς το είδος που ενδιαφέρει τις εκδόσεις μας...Ωστόσο, το χειρόγραφό σας θα διαβαστεί ...θα λάβετε απάντηση σε δύο μήνες.

Φαίνεται αρκετά απογοητευμένος. Θα ήθελε βέβαια να διάβαζαν αμέσως το κείμενό του, να το βρίσκαν καταπληκτικό, να το τύπωναν την ίδια νύχτα, έτσι που αύριο κιόλας, το πολύ μεθαύριο, να δημοσιεύονταν στον Τύπο εγκωμιαστικά κριτικές [...].

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Με βάση το Κείμενο 1, να επαληθεύσεις ή να διαψεύσεις τις παρακάτω προτάσεις, γράφοντας στο απαντητικό σου φύλλο δίπλα στο γράμμα που αντιστοιχεί σε κάθε πρόταση τη λέξη Σωστό ή Λάθος.

Η συγγραφέας:

1. αντιμετώπισε δυσκολίες μέχρι να γίνει γνωστή και να αναγνωριστεί το έργο της
2. έμαθε, περνώντας τα χρόνια, ότι και ο ελεύθερος χρόνος μπορεί να προσφέρει σημαντικές ευκαιρίες, για να αναπτυχθεί η δημιουργικότητα του ανθρώπου
3. διδάχτηκε από τον παππού της να γράφει, απολαμβάνοντας τη διαδικασία της γραφής
4. επηρεάζεται στη δουλειά της από τους αναγνώστες και τους εκδότες της
5. επιθυμεί, πλέον, να γράφει χωρίς να ενδιαφέρεται από πριν για το τελικό αποτέλεσμα της πνευματικής της παραγωγής.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να εντοπίσεις στο Κείμενο 1 από μια διαρθρωτική λέξη ή φράση που χρησιμοποιείται, κατά περίπτωση, για να εκφράσει: αιτιολόγηση, πιθανότητα, αποτέλεσμα, αντίθεση, συμπέρασμα.

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Πώς χαρακτηρίζεις το ύφος λόγου που επιλέγει η συντάκτρια του Κειμένου 1, σοβαρό ή απλό (μονάδες 6); Να αιτιολογήσεις την απάντησή σου με αναφορά σε τρεις γλωσσικές επιλογές (μονάδες 9).

Μονάδες 15

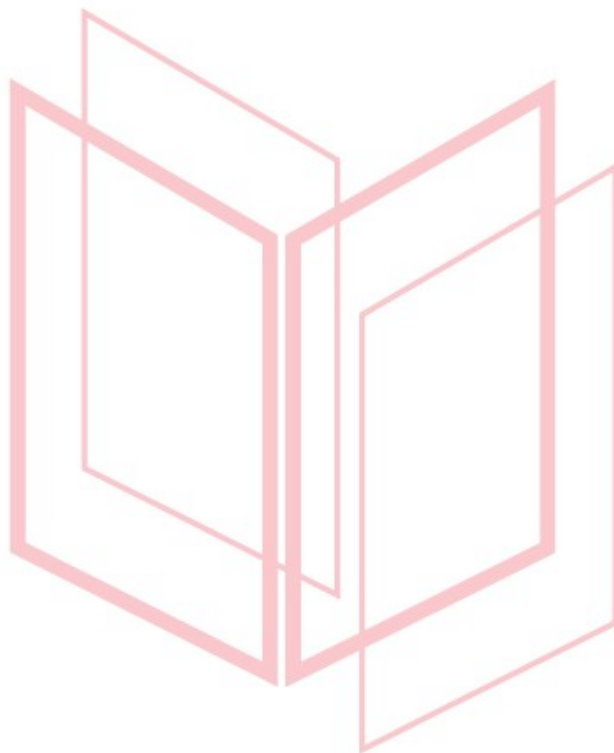
ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Να ερμηνεύσεις τις σκέψεις και τα συναισθήματα του συγγραφέα που υποβάλλει το χειρόγραφό του για κρίση στον εκδοτικό οίκο. Ποιες σκέψεις και συναισθήματα σου

20240

δημιούργησε η ανάγνωση του αποσπάσματος; Να οργανώσεις την απάντησή σου σε 120-150 λέξεις.

Μονάδες 15

αθιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

20240-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β' ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, είναι αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

1. Λ
2. Σ
3. Λ
4. Λ
5. Σ

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο/Η μαθητής/τρια εντοπίζει στο κείμενο ένα για κάθε νοηματική σχέση χαρακτηριστικό παράδειγμα:

- **αιτιολόγηση**

θα ήταν τυχερή γιατί γεννήθηκε με ένα σημάδι σε σχήμα αστεριού στην πλάτη της, πετυχημένη στη δουλειά, γιατί η προειδοποίηση του παππού.

- **πιθανότητα**

Ίσως η γιαγιά μου είχε δίκιο όταν προφήτευε, αν τους δώσω τον χρόνο.

- **αποτέλεσμα**

Είμαι τόσο σίγουρη πως με περιβάλλουν, ώστε εκπλήσσομαι που κανένας άλλος δεν τους προσέχει

- **αντίθεση**

μα έμαθα ότι ο ελεύθερος χρόνος...

- **συμπέρασμα**

Επομένως, ο επίπονος ανηφορικός αγώνας τελείωσε..

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

20240-Λύση

Ο/Η μαθητής/-τρια αναγνωρίζει το απλό ύφος στο κείμενο. Αιτιολογεί την απάντησή του/της, λαμβάνοντας υπόψη το απλό λεξιλόγιο, τον σε αρκετές περιπτώσεις μικροπερίοδο λόγο, τα περιορισμένα εκφραστικά μέσα, την ενεργητική σύνταξη, τον ευθύ λόγο.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε άποψη διατυπώνεται από τους/τις μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Θετικά αξιολογείται η προσπάθεια του/της μαθητή/-τριας να αναδείξει μέσα από την απάντησή του/της τις σκέψεις και τα συναισθήματά του/της σε σχέση, και εκ παραλλήλου, με όσα διαπιστώνει ότι αναφέρονται στο απόσπασμα. Ενδεικτικά, δίνονται οι παρακάτω θεματικοί άξονες:

- Η ανυπομονησία, πολλές φορές, των νέων να εξελιχθούν και να πετύχουν επαγγελματικά, χωρίς να έχουν προετοιμαστεί κατάλληλα π.χ. *Θα ήθελε βέβαια να διάβαζαν αμέσως το κείμενό του, να το βρίσκαν καταπληκτικό, να το τύπωναν την ίδια νύχτα, έτσι που αύριο κιάλας, το πολύ μεθαύριο, να δημοσιεύονταν στον Τύπο εγκωμιαστικά κριτικές*
- Η απογοήτευση που γεννιέται από την απόρριψη μίας προσπάθειας π.χ. *Φαίνεται αρκετά απογοητευμένος, με το κεφάλι λίγο σκυφτό σαν να φοβάται μην κουτουλήσει στο ταβάνι, λέει με σθησμένη φωνή.*
- Η έλλειψη ενδιαφέροντος και προσοχής που αισθάνεται ο αποδέκτης ενός μηνύματος, ακόμη και εάν ο πομπός συμπεριφέρεται και τού μιλά με ευγένεια π.χ. *Ωστόσο το χειρόγραφο σας θα διαβαστεί ...θα λάβετε απάντηση σε δύο μήνες.*
- Η αγάπη που συνδέει τον δημιουργό με το δημιούργημά του π.χ. *Το χέρι του διστάζει να το αποχωριστεί ολότελα.*

Κείμενο 1

Από το γνώθι σαυτόν... στο selfie εαυτόν

Το ακόλουθο άρθρο, που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα Το Βήμα την 1η Δεκεμβρίου 2017, υπογράφει η φιλόλογος Σοφία Μαργαρίτη. Προσπελάστηκε στις 25 Μαρτίου 2022 στον ιστότοπο: <https://www.tovima.gr/2017/12/01/opinions/apo-to-gnwthi-sayton-sto-selfie-eayton> (για τις ανάγκες της εξέτασης έχει ελαφρά διασκευαστεί)

Διανύουμε την εποχή της επανάστασης των ΜΜΕ, του διαδικτύου και της αλματώδους εξέλιξης των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, με τα οποία κονιορτοποιήθηκαν οι αποστάσεις και ανοίχτηκαν οι λεωφόροι της επικοινωνίας. Παρόλα αυτά, η ανθρώπινη ψυχή έχει αλωθεί από την ανυπέβλητη μοναξιά, που έχει λάβει διαστάσεις επιδημίας, σε όλες τις ηλικίες, με ελάχιστες συνειδητές ενδείξεις, με απρόβλεπτες και με γεωμετρική πρόοδο αυξανόμενες συνέπειες. Αφήσαμε πίσω μας ανεπιστρεπτή την εποχή που το σκάγαμε από το σπίτι, για να συναντήσουμε φίλους, που ακούγαμε τα προβλήματά τους, λέγαμε τα δικά μας, τσακωνόμασταν και φιλιώναμε και οι παρατηρήσεις τους μάς έσπρωχναν τόσο στην αυτογνωσία, όσο και στην ετερο-γνωσία. Και αυτό ήταν το νόημα της ζωής. Μετά ήρθε ... η ψηφιακή τεχνολογία.

Τα πάντα έγιναν αντικείμενο ηλεκτρονικής επεξεργασίας. Το γραφικό κοινωνικό σχόλιο (κοινώς λεγόμενο υποτιμητικά κουτσομπολιό) ψηφιοποιήθηκε με επιτυχία: οι ενδιαφερόμενοι δεν σιγομουρμουρίζουν πού πήγε ο ένας και τι έκανε ο άλλος, γιατί υπάρχει το check in με το οποίο κοινοποιούνται ο χώρος, ο χρόνος και τα πρόσωπα. Δεν υπάρχουν διαφωνίες, επιδοκimasίες και κατακραυγές των γειτόνων, υπάρχουν τα emotions· ούτε ο γόνιμος κατά πρόσωπο διάλογος, γιατί έχει αντικατασταθεί από τα σχόλια κάτω από επιλεγμένες αναρτήσεις με το εκσυγχρονισμένο (και αλλοιωμένο) γλωσσικό κώδικα. Όσο για τα μυστικά... παραμένουν μυστικά και γράφονται inbox.

Με αυτά τα δεδομένα γίνεται αντιληπτό ότι τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης αποτελούν ηλεκτρονική παρωδία της ανθρώπινης επαφής, με κύριο χαρακτηριστικό την ψηφιοποίηση των συναισθημάτων και την τεχνολογική αλλοίωση των διαπροσωπικών σχέσεων. Η κοινωνικοποίηση μεταλλάχτηκε σε «κοινοποίηση» και απελτισμένη ψευδαίσθηση κοινωνικής αποδοχής, με επίπλαστο συναίσθημα προσωπικής αναγνώρισης και αξίας. Σε αυτό το πλαίσιο κάθε χρήστης κατασκευάζει επιμελώς το προσωπικό του προφίλ, με άλμπουμ επιλεγμένων φωτογραφιών και αυτοφωτογραφήσεων (selfie), με προσωπικές πόζες- μιμητικές καρικατούρες προβαλλόμενων

προτύπων – προφίλ ή ολόσωμες, σε ποικίλες στάσεις, παραστάσεις και διαστάσεις, όλες φτιασιδωμένες με υπερσύγχρονα προγράμματα ηλεκτρονικής επεξεργασίας εικόνας. Απώτερος στόχος η ωραιοποίηση, η αποδοχή, η επίδειξη πλούτου, η προσέλκυση συντρόφου, η απόκτηση φήμης, η επιβεβαίωση.

Αποτελεί θλιβερή διαπίστωση ότι με τις selfie αποκαλύπτουμε στους άλλους τη μοναξιά μας. Όσο περισσότερο φτιάξιμο, στήσιμο, στυλιζάρισμα, τόσο βαθύτερη η μοναξιά. Η αυτοφωτογράφιση ως διαδικασία είναι μοναχική: τραβάς φωτογραφία μόνος σου, τον εαυτό σου, δεν υπάρχει κάποιος άλλος να το κάνει για εσένα. Πάνε οι εποχές που παρακαλούσαμε έναν περαστικό, για να μας βγάλει φωτογραφία. Αυτό ήταν μια ανθρώπινη επαφή, μια επικοινωνία, μια αφορμή για κουβέντα, προκαλούσε ένα χαμόγελο αμηχανίας, ένα στιγμιαίο αίσθημα συστολής, ένα φευγαλέο κοκκίνισμα στα μάγουλα. Με τη selfie απαλασσόμαστε από τον «μεσάζοντα», χαμογελάμε μηχανικά και υποκριτικά στην κάμερα του κινητού, στην άκρη του χεριού μας (ή του σελφοκόνταρου). Ανησυχητικό δεν είναι αυτό το τέντωμα του χεριού, ως προέκταση του μοναδικού εαυτού μας, το χαμόγελο προς τον εαυτό μας, η παντελής απουσία του Άλλου; Και μετά την ανάρτηση στο προφίλ αρχίζει η αγωνιώδης αναμονή για τη συγκέντρωση των like, ως ψηφιοποιημένη έγκριση, υποστήριξη, επιδοκιμασίας και αποδοχής. [...]

Από το «γνώθι σαυτόν» του αρχαίου ελληνικού κόσμου, με όχημα την τεχνολογία και με ιλιγγιώδη ταχύτητα οδηγηθήκαμε στο selfie εαυτόν και στραγγίσαμε τον εσωτερικό μας κόσμο από καθετί γόνιμο και ουσιώδες, γιγαντώνοντας τον ατομικισμό και αφήνοντας ατροφική την κοινωνικότητά μας.

Και τώρα τι κάνουμε;

Κείμενο 2

Ντ. Χριστιανόπουλος, «Ο Φωτογράφος»

Ποίημα του Θεσσαλονικιού ποιητή, πεζογράφου, φιλολόγου και κριτικού Ντίνου Χριστιανόπουλου (1931-2020) (Πηγή: http://3feet.blogspot.gr/2011/01/blog-post_1097.html).

«Σ' αυτήν εδώ τη γειτονιά
σ' αυτά εδώ τα μέρη
ο φωτογράφος θα 'πρεπε
να ήτανε ξεφτέρι
να 'ταν τεχνίτης, μερακλής
κι απ' ομορφιά να ξέρει.

Σ' αυτήν εδώ τη γειτονιά
ας ήμουν φωτογράφος
να υπηρετώ την ομορφιά
με τέχνη και με πάθος.
Να 'ρχοντ' ομορφοκόριτσα
και λαϊκές παρέες
να παίρνουν πόζες όμορφες
καμαρωτές κι ωραίες
για εικοσιτετράωρες
και εβδομαδιαίες.»

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (Μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ποιους κινδύνους διαβλέπει η συντάκτρια του Κειμένου 1 από τη χρήση της ψηφιακής τεχνολογίας; Απάντησε σε 50-70 λέξεις.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στην 1^η παράγραφο του Κειμένου 1 η συγγραφέας αξιοποιεί την τεχνική της αντίθεσης. Ποια είναι τα νοήματα που αντιθέτει (μονάδες 6) και ποιος ο σκοπός αυτής της επιλογής, κατά τη γνώμη σου ; (μονάδες 4)

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Να σχολιάσεις τον τίτλο του Κειμένου 1 ως προς την επιλογή των λέξεων (μονάδες 6) και ως προς την επιλογή της στίξης (μονάδες 4). Ποιο είναι το επικοινωνιακό αποτέλεσμα που επιτυγχάνει η συντάκτρια του κειμένου με αυτές τις επιλογές της (μονάδες 5);

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (Μονάδες 15)

Σε 100-150 λέξεις να αναπτύξεις τα συναισθήματα που σου προκαλεί το ποίημα του Ντίνου Χριστιανόπουλου; Ποιες λέξεις ή σίχτοι σε ενέπνευσαν, ώστε να έχεις αυτά τα συναισθήματα;

Μονάδες 15

20324-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β' ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

Θέμα 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Οι κίνδυνοι που διαβλέπει η συντάκτρια του κειμένου από την ψηφιακή τεχνολογία αφορούν την συναισθηματική απομάκρυνση και τη μοναξιά των ανθρώπων παρά τον φρενήρη ρυθμό ανάπτυξης των μέσων κοινωνικής δικτύωσης και την επίπλαστη εικόνα της προσωπικής επαφής που αυτά προσφέρουν. Η έλλειψη αυτογνωσίας και ετερογνωσίας λόγω του ελεγκτικού μηχανισμού της τεχνολογίας δυσχεραίνει τις ανθρώπινες σχέσεις και μειώνει τον πηγαίο αυθορμητισμό των σύγχρονων ανθρώπων.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η αντίθεση της 1^{ης} παραγράφου αφορά την καταγκιστική εξέλιξη των μέσων κοινωνικής δικτύωσης από τη μια και τη μοναξιά της ανθρώπινης ψυχής λόγω της ουσιαστικής απομάκρυνσης των ανθρώπων από την άλλη.

Σκοπός της επιλογής είναι να εντείνει η συγγραφέας τη μεγάλη απόκλιση που υπάρχει, να την κάνει ορατή και να βάλει σε προβληματισμό τον αναγνώστη. Στόχος είναι να δώσει έμφαση στην αντίθεση, ώστε να αφυπνίσει τον αναγνώστη να ευαισθητοποιηθεί.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Ο τίτλος είναι ιδιαίτερα ευρηματικός με τη χρήση μιας φράσης αρχαιοελληνικής και μιας κατασκευασμένης φράσης με χρήση αγγλικών όρων. Υπαινίσσεται μέσα στο πέρασμα της ιστορίας την μετάβαση από την ουσία της αυτογνωσίας κατά τη σωματική αντίληψη ως την κατ' επίφαση ερμηνεία της στην παγκοσμιοποιημένη εποχή μας.

Τα σημεία στίξης (...) δείχνουν αυτό το ιστορικό χρονικό πέρασμα και λειτουργούν υπαινικτικά και ειρωνικά ως προς την αλήθεια του νοήματος του δεύτερου όρου.

20324-Λύση

Το επικοινωνιακό αποτέλεσμα είναι έκπληξη και πρόκληση του ενδιαφέροντος του αναγνώστη. Η αντικατάσταση της προστακτικής του αρχαίου ρήματος (γνώθι) με την αγγλική λέξη (selfie) οδηγεί σε μια μετατόπιση του ενδιαφέροντος από τη φιλοσοφική ενατένιση μιας άλλης εποχής στη μοντέρνα εκδοχή της στην εποχή μας.

Θέμα 4^ο (μονάδες 15)

Τα συναισθήματα που προκαλεί το ποίημα είναι χαράς, ηρεμίας, απόλαυσης και αγαλλίασης.

Η ικανότητα του φωτογράφου (ξεφτέρι, τεχνίτης, μερακλής) αποτυπώνει τον επαγγελματισμό του και προκαλεί το συναίσθημα της ασφάλειας και της εμπιστοσύνης.

Η επανάληψη της λέξης «ομορφιά» αναδεικνύει ένα καλαίσθητο αποτέλεσμα και προκαλεί αισθήματα απόλαυσης και χαράς στον δέκτη.

Οι λέξεις (τέχνη και πάθος) εγείρουν ενθουσιασμό και ικανοποίηση.

Οι παρέες με τα καμαρωτά κορίτσια προκαλούν αισθήματα πληρότητας ως προς την ουσιαστική κοινωνικότητά τους.

αθιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ